

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ

DOSAR NR. _____ (_____)

DECIZIA PENALĂ NR. 936/A

Ședința publică din data de 29.07.2021

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – R _____ G _____

JUDECĂTOR – C _____ B _____

GREFIER – C _____ N _____ L _____

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror M _____ V _____.

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Națională Anticorupție, inculpații I _____ I _____, E _____ E _____, R _____ R _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, O _____ O _____, J _____ J _____ și B _____ B _____ și părțile civile ANAF – Q _____ Q _____ și I.N.C.D.A. F _____, împotriva sentinței penale nr. 26/26.02.2020 pronunțată de Tribunalul Călărași, în dosarul nr. _____.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 07.05.2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit pronunțarea pentru datele de 20.05.2021, 15.06.2021, 29.06.2021 și 29.07.2021 când, în aceeași compunere deliberând, a decis următoarele:

CURTEA

Deliberând asupra apelurilor penale de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 26 din 26.02.2020 pronunțată de Tribunalul Călărași s au hotărât următoarele:

S a constatat că legea penală mai favorabilă, în prezenta cauză, este actualul cod penal, respectiv legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

I. Au fost respinse cererile formulate de către inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, D _____ D _____, O _____ O _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____ de încetare a procesului penal pornit împotriva, acestora în baza art. 16 al. 1 lit. f c.pr.pen., respectiv de constatare a intervenirii prescripției răspunderii lor penale și în baza art. 16 al. 1 lit. i c.pr.pen., respectiv de constatare a existenței autorității de lucru judecat.

II. Au fost respinse cererile de achitare formulate de către inculpați, astfel: J _____ J _____ – în baza art. 16 al. 1 lit. a c.pr.pen.; P _____ P _____, în baza art. 16 al. 1 lit. c și lit. b teza a II a c.pr.pen.; K _____ K _____, în baza art. 16 al. 1 lit. a și lit. b teza a II a c.pr.pen.; A _____ A _____, în baza art. 16 al. 1 lit. a, lit. b teza a II a și lit. c c.pr.pen.; Năbîrgeac I _____, în baza art. 16 al. 1 lit. a, lit. b teza a II a și lit. c c.pr.pen.; I _____ I _____, în baza art. 16 al. 1 lit. a, lit. b teza a II a și lit. c c.pr.pen.; B _____ B _____, în baza art. 16 al. 1 lit. a și lit. b teza a II a c.pr.pen.; R _____ R _____, în baza art. 16 al. 1 lit. a, lit. b teza a II a și lit. c c.pr.pen.; D _____ D _____, în baza art. 16 al. 1 lit. b teza a II a și lit. c c.pr.pen.; O _____ O _____, în baza art. 16 al. 1 lit. a, lit. b teza a II a și lit. c c.pr.pen.; M _____ M _____, în baza art. 16 al. 1

lit. b teza a II a c c.pr.pen.; S____ S____, în baza art. 16 al. 1 lit. a și lit. c c.pr.pen.; H____
H____, în baza art. 16 al. 1 lit. b teza a II a c.pr.pen.; N____ N____, în baza art. 16 al. 1 lit. a și
lit. c c.pr.pen.; D____ D____, în baza art. 16 al. 1 lit. a, lit. b teza a II a și lit. c c.pr.pen. și C____
C____, în baza art. 16 al. 1 lit. b teza a II a c c.pr.pen.

III. În baza art. 396 al. 6 c.pr.pen., rap. la art. 16 al. 1 lit. f c.pr.pen., s a dispus încetarea procesului
penal pornit împotriva inc. F____ F____, acesta fiind decedat.

IV. În baza art. 396 al. 5 c.pr.pen., rap. la art. 16 al. 1 lit. b teza I c.pr.pen., s a dispus achitarea
inculpaților:

1. J____ J____, P____ P____, K____ K____, A____ A____, Năbîrgeac I____, I____
I____, B____ B____, R____ R____, E____ E____, O____ O____, M____
M____, S____ S____, H____ H____, N____ N____, D____ D____, C____
C____, trimiși în judecată prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA - Secția de
Combatere a Corupției, emis la data de 16.09.2016, în dos. nr. 216/P/2014, completat prin Ordonanța
din data de 08.03.2017 din același dosar al Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA - Secția de Combatere
a Corupției, pentru comiterea, de către fiecare dintre inculpați, a unei infracțiuni de abuz în serviciu
asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 C.p. și
la art. 309 C.p., cu apl. art. 5 c.pen.

V. În baza art. 397 c.pr.pen., rap. la art. 25 al. 5 c.pr.pen., a fost lăsată nesoluționată acțiunea civilă
formulată de către Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice și Institutul N____ de
Cercetare – Dezvoltare Agricolă F____.

În baza art. 397 al. 5 c.pr.pen., menține măsurile asigurătorii luate cu privire la bunurile inculpaților,
astfel: I. indisponibilizarea, prin 1. instituirea sechestrului, asupra sumelor de bani (lei și valută),
existente în conturile inc. J____ J____, K____ K____, P____ P____, A____ A____, Năbîrgeac
I____, I____ I____, B____ B____, M____ M____, S____ S____, H____ H____,
N____ N____, D____ D____, C____ C____, E____ E____, O____ O____ și F____
F____, până la concurența sumei de 1.486.905 euro (echivalentul a 6.681.407,61 lei la cursul
B.N.R. din data de 15.01.2015); 2. Instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra bunurilor
imobile aflate în proprietatea inc. K____ K____, C____ C____, H____ H____,
N____ N____, O____ O____, S____ S____, I____ I____, B____ B____ și E____
E____, până la concurența sumei de 1.486.905 euro (echivalentul a 6.681.407 lei al cursul B.N.R. din
data de 15.01.2015 de 1 euro/4,4935 lei), măsuri instituite prin Ordonanța nr. 216/P/2014 a Parchetului
de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției din 29.01.2015 și aplicate prin procesele
verbale din data de 02.02.2015 și 03.02.2015 (doar pentru inc. Năbîrgeac I____). II. indisponibilizarea,
prin 1. instituirea sechestrului, asupra sumelor de bani (lei și valută), existente în conturile inc. J____
J____, K____ K____, P____ P____, A____ A____, Năbîrgeac I____, I____ I____, B____
B____, M____ M____, S____ S____, H____ H____, N____ N____, D____ D____,
C____ C____, E____ E____, O____ O____, F____ F____ și R____ R____, până la
concurența sumei de 25.468.621 lei și 2. Instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra bunurilor
imobile aflate în proprietatea inc. R____ R____, până la concurența sumei totale de 25.468.621 lei,
măsuri instituite prin Ordonanța nr. 216/P/2014 a Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de
Combatere a Corupției din 18.05.2015 și aplicate prin procesele verbale din data de 26.05.2015.
Măsurile instituite, menționate anterior, încetează de drept dacă părțile civile nu introduc acțiuni, în fața
instanțelor civile, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sentinței.

A fost respinsă cererea Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției de
anulare a procesului verbal din 12.07.2007 de delimitare a suprafeței de 1.982,54 ha de la I.N.C.D.A.

F _____ pe teritoriul administrativ al or. F _____, precum și a Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași.

În baza art. 275 al. 3 c.pr.pen., cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că, prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției înregistrat la această instanță sub nr.

_____, la data de 22.09.2016, s a dispus trimiterea în judecată a inculpaților: J _____ J _____, K _____ K _____, P _____ P _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____ O _____, F _____ F _____ și R _____ R _____, pentru comiterea, de către fiecare dintre aceștia, a câte o infracțiune de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 13² din legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 c.pen. și la art. 309 c.pen.

În cuprinsul actului de inculpare s a reținut, în esență, că:

1. Faptele inc. J _____ J _____, P _____ P _____, F _____ F _____, I _____ I _____, R _____ R _____, A _____ A _____, K _____ K _____, Năbîrgeac I _____, B _____ B _____, O _____ O _____, în calitate de membri ai Comisiei Județene de stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași și reprezentanți DADR, constând în aceea că, **în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în data de 13.07.2007, au aprobat procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha aflat în administrarea I.N.C.D.A F _____ și, prin Hotărârea nr. 1604 din 13.07.2007, au aprobat delimitarea terenului în suprafață de 1982,54 ha aflat în administrarea I.N.C.D.A F _____ și trecerea acestuia din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____**, cu încălcarea dispozițiilor stabilite de lege, respectiv art. 22³ din legea nr 290/2002, modificată, art. 6 al. 1, art. 9 al. 1 și art. 12 al. 1, 4 și 5 din legea nr. 1/2000, modificată, art. 10 al. 2 din legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 10 din regulamentul aprobat prin HG nr. 890/2005, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cu încălcarea competențelor prevăzute de lege și fără a verifica și clarifica situația juridică a terenului ce a făcut obiectul trecerii din domeniul public în domeniul privat, respectiv că acesta era indispensabil activității de cercetare, în condițiile în care, la momentul emiterii hot. Nr. 1604/13.07.2007, nu exista o justificare a delimitării suprafeței de teren respective, urmată de validarea transferului unor poziții din anexele întocmite la nivelul mai multor comisii locale de fond funciar în anexele întocmite la nivelul Comisiei locale de fond funciar F _____, având drept consecință sporirea valorii terenului transferat, producându se o pagubă în dauna patrimoniului statului, constând în diminuarea acestuia cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de 3.771.012 euro (16.835.681 lei, la cursul valutar 1 euro/4,465 lei), respectiv a unui prejudiciu de 8.632.940 lei în dauna I.N.C.D.A. F _____ (lipsa de folosință a terenului), constituie infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 c.pen. și la art. 309 c.pen.

2. Faptele inculpaților M _____ M _____, D _____ D _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, C _____ C _____, E _____ E _____, în calitate de președinți ai Comisiilor locale de stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Gurbănești, Sărulești, Valea Argovei, N _____ B _____, L _____, Tămădău, F _____, constând în aceea că, **în exercitarea atribuțiilor de serviciu**, în contextul în care Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, în data de 13.07.2007, a aprobat procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____ și prin Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a aprobat delimitarea terenului în suprafață de 1982,54 ha aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____ și trecerea acestuia din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____, cu încălcarea dispozițiilor art. art. 22³ din legea nr. 290/2002, modificată, art. 6 al. 1, art. 9 al. 1 și art. 12 al. 1, 4 și 5 din legea nr. 1/2000, modificată, art. 10 al. 2 din legea nr. 213/1998 privind

proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 10 din regulamentul aprobat prin HG nr. 890/2005, cu modificările și completările ulterioare, **respectiv cu încălcarea competențelor prevăzute de lege și fără a verifica și clarifica situația juridică a terenului ce a făcut obiectul trecerii din domeniul public în domeniul privat, respectiv dacă acesta era indispensabil activității de cercetare, în condițiile în care, la momentul emiterii hot. Nr. 1604/13.07.2007, nu exista o justificare a delimitării suprafeței de teren respective, faptă urmată de validarea transferului unor poziții din anexele întocmite la nivelul mai multor comisii locale de fond funciar în anexele întocmite la nivelul Comisiei locale de fond funciar F _____, având drept consecință sporirea valorii terenului transferat**, producându-se o pagubă în dauna patrimoniului statului, constând în diminuarea acestuia cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de 3.771.012 euro (16.835.681 lei, la cursul valutar 1 euro/4,465 lei), respectiv a unui prejudiciu de 8.632.940 lei în dauna I.N.C.D.A. F _____ (lipsa de folosință a terenului), au întocmit propuneri către Comisia județeană de fond funciar pentru solicitarea unor suprafețe de teren, respectiv anexele 23 și anexele 30, deși aveau teren în rezervă și fără să efectueze demersuri pentru solicitarea altor suprafețe pe raza jud. Călărași, cu încălcarea dispozițiilor legale prev. de art. 6 al. 1, art. 9 al. 1 și art. 12 al. 1, 4 și 5 din legea nr. 1/2000, modificată, art. 22³ din legea nr. 290/2002, modificată, art. 10 al. 4, 6 și 8 din HG nr. 890/2005, modificată și art. 10 al. 2 din legea nr. 213/1998, conducând astfel la adoptarea hotărârii nr.1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, constituie infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 c.pen. și la art. 309 c.pen.

Prin încheierea pronunțată de către judecătorul de cameră preliminară de la data de 01.03.2017 s-a dispus, în baza art. 345 alin. 2 Cod de procedură penală, constatarea neregularității rechizitoriului din data de 16.09.2016, emis în dosarul nr. 216/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, sub aspectul imposibilității stabilirii obiectului sau limitelor judecății în dosarul penal nr. _____/a1 al Tribunalului Călărași. S-a constatat că actul de sesizare nu este apt să investească instanța de judecată din perspectiva modului de descriere a faptelor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată inculpaților J _____ J _____, K _____ K _____, P _____ P _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____ O _____, F _____ F _____ și R _____ R _____. S-a dispus ca procurorul să precizeze detaliat, explicit și distinct, pentru variantele normative prevăzute de art. 13² din legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 c.pen. și la art. 309 c.pen. și în succesiunea lor în perioada 2007 – 2014, dar și pentru variantele normative prev. de art. 16 al. 3 c.pen., cu referire la art. 15 c.pen., faptele ce se circumscriu în concret fiecăruia dintre inculpați și cu indicarea modalității de producere a vătămării produse și a legăturii de cauzalitate, privite din perspectiva neprecizării formei de vinovăție a fiecăruia dintre aceștia. S-a dispus ca procurorul să precizeze toate elementele necesare configurării neechivoce a folosului necuvenit, din perspectiva legăturii de cauzalitate dintre acesta și acțiunea ce constituie latura subiectivă a infracțiunilor prezumtiv comise de către inculpații J _____ J _____, K _____ K _____, P _____ P _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____ O _____, F _____ F _____ și R _____ R _____. S-a dispus ca procurorul să precizeze, în ceea ce îl privește pe inculpații M _____ M _____, D _____ D _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____ și C _____ C _____, toate elementele necesare configurării neechivoce a modului în care aceștia au condus la adoptarea HCL 1604/13.07.2007 și a corespondenței acestei acțiuni cu încadrarea juridică a infracțiunilor prezumtiv comise de către aceștia, privite din perspectiva neprecizării formei de vinovăție a fiecăruia dintre aceștia.

S-a dispus comunicarea încheierii motivate Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA - Secția de Combatere a Corupției, în vederea remedierii neregularității constatate în actul de

sesizare, procurorul urmând ca, în termenul prevăzut de art. 345 al. 3 C.p.p., să comunice judecătorului de cameră preliminară și dacă menține dispoziția de trimitere în judecată a inculpaților.

La data de 09.03.2017, s a comunicat Tribunalului Călărași Ordonanța nr. 216/P/2014 din 08.030.2017 a Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției, prin care: A. S a completat actul de inculpare cu care, inițial, a fost investită instanța menționată anterior, potrivit dispozițiilor cuprinse în încheierea pronunțată de către judecătorul de cameră preliminară, la data de 01.03.2017, în dos. nr. _____; B. S a menținut dispoziția de trimitere în judecată pentru infracțiunile menționate în rechizitoriu cu privire la inculpații J _____ J _____, K _____ K _____, P _____ P _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____ O _____, F _____ F _____ și R _____ R _____, detaliindu se activitatea prezumtiv infracțională, cu precizări și completări, conform încheierii judecătorului de cameră preliminară.

Prin încheierea din 14.03.2017 a judecătorului de cameră preliminară, pronunțată în același dosar, s a dispus, în baza art. 346 alin. 2 C.p.p., constatarea legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, privind pe cei 17 inculpați menționați anterior, s au respins cererile și excepțiile invocate de către inculpați și s a dispus începerea judecării cauzei, cu motivarea că, la acest moment procesual, rechizitoriul este apt să investească legal instanța de judecată, acesta conturând, în linii precise, pentru toți inculpații cercetați, obiectul judecării, acuzațiile având un grad de claritate și de coerență apt de a realiza posibilitatea ca aceștia să își poată formula apărările necesare, în cauză fiind respectate, din această perspectivă, dispozițiile art. 328 c.pr.pen.

Încheierea din 14.03.2017 a fost contestată de către inculpați și, prin încheierea nr. 160/C/CP din 12.05.2017 a secției a II a penale a Curții de Apel București, s a dispus, în baza art.347 alin.3 C. pr. pen. coroborat cu art.346 alin.41 C. pr. pen. coroborat cu art.346 alin.4 C. pr. pen., cu referire la art.281 alin.1 lit.d, alin.2,3,4 C. pr. pen. și la art.282 alin.1 și urm. C. pr. pen., desființarea Încheierii de ședință din 14.03.2017 dată în dosarul nr. _____/al aflat pe rolul Camerei preliminare din cadrul Tribunalului Călărași – Secția penală, trimiterea cauzei la aceeași instanță – Tribunalul Călărași – Camera preliminară – Secția penală pentru ca în baza art.346 alin.41 C. pr. pen. cu referire la art.346 alin.4 C. pr. pen., Judecătorul de cameră preliminară să citeze inculpații, partea civilă, încunoștințați de conținutul completării rechizitoriului nr.216/P/2014 din 19.09.2016, prin Ordonanța nr.216/P/2014 din 8.03.2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – SCC și procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – SCC și, prin încheiere, să se pronunțe asupra legalității sesizării, a administrării probelor, a efectuării actelor de urmărire penală și a începerii judecării, dacă sunt îndeplinite condițiile legale.

Prin încheierea judecătorului de cameră preliminară din data de 29.11.2017, pronunțată în dos. nr. _____/a1*, după desființare și trimiterea cauzei spre rejudecarea fazei procesuale a camerei preliminare, s a dispus, în baza art. 346 alin. 2 C.p.p., constatarea legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, privind pe cei 17 inculpați menționați anterior, trimiși în judecată prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA - Secția de Combatere a Corupției, emis la data de 16.09.2016, în dos. nr. 216/P/2016, pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 C.p. și la art. 309 C.p., s au respins cererile și excepțiile invocate de către inculpați și s a dispus începerea judecării cauzei. Această încheiere a rămas definitivă prin Încheierea nr. 45/C/CO/13,02,2018 a Secției a II a Penale a Curții de Apel București, prin care s a dispus respingerea contestațiilor formulate de inculpații S _____ S _____, I _____ I _____, E _____ E _____, R _____ R _____, A _____ A _____, M _____ N _____, O _____ O _____, B _____ B _____, K _____ K _____ și Năbarceac R _____ împotriva încheierii de ședință nr.80/CP din data de 29.11.2017 pronunțată

de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Călărași Secția Penală, ca nefondate, cu motivarea că „mare parte din cererile și excepțiile invocate nu se circumscriu procedurii prevăzute de art.342 și urm. Cod procedură penală, întrucât instanța de judecată, ci nu judecătorul de cameră preliminară poate reține existența unei infracțiuni. Reprezintă un nonsens solicitarea ca procurorul să remedieze așa – zisele nereguli din opinia apărării. A accepta această ipoteză ar presupune să i se ceară procurorului să dovedească vinovăția inculpaților dincolo de orice dubiu, or, sarcina acestuia este de a acuza. Este atributul exclusiv al instanței de a aprecia, pe baza probelor existente și, eventual, a altora noi, administrate în faza judecării, dacă se impune sau nu reținerea vinovăției pentru fiecare dintre infracțiunile reținute în actul de inculpare. Sintetizând, încheierea de ședință nr.80/CP din data de 29.11.2017 a judecătorului de cameră preliminară de la Tribunalul Călărași – Secția Penală este legală și temeinică, fiind pronunțată după o analiză judicioasă și exhaustivă a datelor cauzei”.

Cauza a intrat pe rolul instanței, în faza procesuală a judecării în fond, la data de 14.03.2018 și, după epuizarea cererilor inculpaților de angajare avocați și de eliberare de acte din dosarul de urmărire penală, în ședința publică din data de 04.05.2018, au fost audiați inculpații J _____ J _____, C _____ C _____, H _____ H _____ și M _____ M _____. În esență, aceștia s au declarat nevinovați de faptele cercetate, nu au beneficiat patrimonial sau nepatrimonial ca urmare a adoptării hotărârii în cauză, și au menținut declarațiile date la urmărirea penală; inculpații au afirmat că era de notorietate împrejurarea că, la nivelul județului Călărași nu mai era teren retrocedabil la momentul 2007, că s a avut acceptul ADS pentru solicitarea de teren retrocedabil, dar și corespondență cu ADS și ANRP, pentru a se căuta soluții de soluționare a cererilor de retrocedare formulate de către cetățeni. Situația terenurilor retrocedabile la nivelul jud. Călărași, în 2007, era cea dinaintea adoptării legii nr. 247, iar procedura de delimitare a fost rezultatul multor întâlniri cu reprezentanții I.N.C.D.A. F _____, cu primarii de la UAT urile din zona F _____, cu reprezentanții OCPI, fiind cunoscută situația solicitărilor pe vechile amplasamente, dar și solicitările reprezentanților Guvernului de urgentare și finalizare a retrocedărilor. Prin întâlnirile menționate anterior s a dorit să nu se pericliteze activitatea institutului, nici titularii de drepturi, existând un consens în ceea ce privește delimitarea de sole compacte de la extremitatea terenurilor institutului, chiar directorul V _____ afirmând, la una dintre întâlniri, că se face cercetare pe aprox. 930 ha. Probleme care au necesitat delimitarea au fost determinate de cele 40.000 ha din L _____ Dunării, îndiguită ca urmare a deselor inundații din zonă, aceste terenuri nefăcând parte din categoria celor care puteau fi restituite titularilor de drepturi de proprietate, fiind încadrabile în art. 22¹. Anterior momentului 12.07.2007 au fost întâlniri cu prefectii din 10 județe, județe care se confruntau cu aceeași problemă a deficitului de teren, cu toate că retrocedările făcute până la acea dată se făceau cu reduceri de 5% - 10%, din același considerent al lipsei de teren disponibil. Delimitarea a avut la bază procesul verbal din 04.07.2007, deși nu au existat acte sau schițe a terenurilor institutului pe zone de afectațiuni. Operațiunea de trecere a suprafeței de teren în cauză din domeniul public al statului, în cel privat al localității, a fost validată prin două hotărâri judecătorești pronunțate de către Judecătoria L _____ – Gară și Tribunalul Călărași, iar trecerea efectivă a terenului și retrocedările s au făcut după decizia Tribunalului Călărași. Inc. J _____ J _____ a precizat că a mai fost cercetat anterior pentru două hotărâri ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași printre care și nr. 1604/13.07.2007, cercetare finalizată printr o soluție de neîncepere a urmăririi penale, tot de către DNA. De asemenea, s a mai arătat că pășunile nu puteau fi retrocedate, iar islazurile s au închiriat, la _____ 2007 – 2008, pe o perioadă de 13 ani, la nivelul acestei comune, ca și la Tămădău și Gurbănești, neexistând teren disponibil retrocedării, motiv pentru care nu s au făcut demersuri pentru obținerea de teren din altă sursă, în raport de cel al I.N.C.D.A. F _____. Este adevărat că inc. C _____ a precizat că mai deținea 104 ha teren retrocedabil, numai că cererile de teren depășeau 250 ha pe legea 1/2000, iar anexele 23 și 30 au fost întocmite legal și niciodată contestate.

În ședința publică din 08.06.2018 au fost audiați inc. A ____ A ____, O ____ O ____, R ____ R ____ și I ____ I _____, aceștia arătând, în esență, că sunt nevinovați în raport de acuzațiile aduse prin rechizitoriul completat, că era de notorietate că, la nivelul celor 8 localități ai căror foști primari sunt inculpați în această cauză, nu exista teren retrocedabil, iar după anul 2005 ADS – ul restituia cererile Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași pe considerentul că respectivele cereri de teren se încadrează în disp. art. 22' din legea nr. 1/2000, terenuri care nu puteau fi retrocedate. Legea nr. 247 este lege specială în raport de legea nr. 213/2998 și abia în 2009 s a interzis trecerea terenurilor institutelor de cercetări în administrarea comisiilor locale, prin legea nr. 247. La data de 13.07.2007 nu s a discutat transferul de anexe și de persoane, iar I.N.C.D.A. F _____ nu a semnat cu obiecțiuni protocolul de predare a terenului în cauză și au opinat în sensul delimitării terenului de la marginea perimetrului. Subvențiile cerute de la APIA nu reprezintă concluzia că localitățile dețineau rezervă de teren retrocedabil titularilor, pentru că subvențiile vizau categoria de pășuni. De altfel, nu exista obligația evaluării terenurilor supuse retrocedării, iar OCPI și ADS au avut reprezentanți la ședința Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași din 13.07.2007 și nu s au opus delimitării. De asemenea, la ședința din 13.07.2007 (când s a discutat să se emită hotărâre de comisie județeană, nu de către Guvernul României), s a specificat împrejurarea că nu mai există teren retrocedabil, iar inc. E _____ a votat negativ delimitarea, întrucât situația era nouă și complexă. Anterior întocmirii procesului verbal din datele de 04.07.2007 și 12.07.2007 și anterior votului au existat mai multe întâlniri și discuții între membrii Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, reprezentanții I.N.C.D.A. F _____, ocazie cu care cei din urmă nu au fost în măsură să precizeze terenul necesar cercetării, amplasamentul acestuia, deși se cunoștea faptul că ADS, în 2007, bloca orice inițiativă de stabilire a posibilităților de retrocedare, instituția menționată neavând o evidență a terenurilor din perspectiva valorii acestora. Este de precizat că, din răspunsurile ANIF B _____, ADS și APIA de după începerea cercetărilor în dosar, nu se evidențiază cunoașterea situației de la nivelul anului 2007, mai ales că, la nivelul aceluși an, nu exista teren retrocedabil la jud. C _____, la jud. G _____, la jud. Ialomița, la jud. Ilfov, dar se cunoștea situația celor 931 ha teren destinat cercetărilor de la G ____ G _____.

În ședința publică din data de 22.06.2018 au fost audiați inc. E _____ E ____, B _____ B _____, D ____ D _____ și Năbîrgeac I ____, aceștia arătând, în esență, că sunt nevinovați în raport de acuzațiile aduse, că la _____ de teren retrocedabil, aspect cunoscut inclusiv de la ședințele Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, pentru soluționarea cererilor fiind necesare aproximativ 300 de hectare. Conducerea I.N.C.D.A. F _____ nu s a opus delimitării, solicitând delimitarea de la extremitatea perimetrului, în sole compacte, fără să se facă discuții cu privire la valoarea terenurilor, mai ales că unele terenuri de la institut arătau mai rău decât unele terenuri cultivate de către cetățenii din zonă. Este de menționat faptul că, nici în prezent, nu s a încheiat procesul de retrocedare și, relativ la terenul delimitat, se poate afirma că acesta nu are deschidere la autostrada A2 și, pe lângă el, trece un drum județean. Oricum, la nivelul or. F _____ nu există terenuri infertile. Din evidențele OCPI, ADS și ale Direcției Agricole Călărași, puse la dispoziția membrilor Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași rezulta că, în 2007, la nivelul jud. Călărași nu era teren retrocedabil, iar OCPI a comunicat că, la nivelul fostelor IAS uri, nu mai exista teren retrocedabil. Procesul verbal din 04.07.2007 s a întocmit potrivit unor recomandări ale organelor centrale, cu delimitare de la margine, în sole compacte și fără afectarea cercetării de la institut. ADS și OCPI ar fi trebuit să se opună, dar nu au avut motiv și, oricum, reconstituirea se face în funcție de categoria de teren și nu de valoarea lui. Era dovedit scriptic faptul că județele învecinate nu aveau teren retrocedabil și nici în 2016 acestea nu finalizaseră procesul de retrocedare, situație existentă și la nivelul jud. Călărași. transferul anexelor nu sa făcut prin hot. nr. 1604, ci prin hotărâri din 2008 și 2009. Subvențiile APIA erau pentru pășuni, categorie de terenuri excluse de la retrocedare, iar martora G _____ confundă afectațiunea terenurilor.

Inc. Năbîrgeac a depus la dosarul cauzei actele de preluare a terenurilor de la cetățeni, de către stat, potrivit Decr. 115/1959.

În ședința publică din 19.10.2018 au fost audiați inc. K____ K____, S____ S____, N____ N____, P____ P____, aceștia arătând, în esență, că sunt nevinovați în raport de acuzațiile aduse, că în ședința din 13.07.2007 s a aprobat și s a votat doar delimitarea și, cu acea ocazie, s au solicitat puncte de vedere de la ANRP și ADS cu privire la legalitatea transferului, moment în care mai erau 800 ha la Plătărești și Budești și solicitanții au respins oferta, motivat de distanța mare de locurile lor de domiciliu. Aceeași situație a fost și la Perișoru, D____, dar acolo, parțial, s a retrocedat. În 2007 mai erau 40.000 ha în lunca Dunării, de al Fetești, la Căscioarele, zonă îndiguită, de boltă, suprafață neretrocedabilă. Niciodată ADS nu a furnizat, spre retrocedare, terenuri după clasa de calitate și, oricum, ADS a deținut și terenuri neagricole, adică ape, bălți, sisteme de irigații și terenuri neproductive. Inc. C____ precizat că nu a fost de acord cu trecerea terenurilor de la Valea Argovei, la F____, iar la L____, în 2005, cererile de retrocedare însumau 834 ha teren arabil, localitatea menționată având 227 ha pășune, cererile fiind doar pentru teren arabil. Inc. C____ a precizat că, la data de 13.07.2007, în lipsa subprefectului C____, a asigurat distribuirea mapelor pentru membrii Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, apoi a plecat la ședința Comitetului pentru Situații de Urgență, pentru că fusese un mare accident pe autostrada A2, plecarea survenind la sosirea prefectului J____ J____ în sala de ședință. Despre plecarea intempestivă la ședința Comitetului pentru Situații de Urgență inc. C____ nu a putut face dovezi că nu a votat nimic de pe ordinea de zi a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, întrucât secretariatul tehnic păstrează procesele verbale doar 5 ani, iar urmărirea penală, în prezenta cauză, a început în 2014.

În aceeași ședință publică, de la 19.10.2018, au fost audiați martorii Pșanu S____, Mari____ B____ și]____]____, care și au menținut declarațiile date la urmărirea penală, martorul Pșanu arătând că, în calitate sa de membru al Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași a mai participat la discutarea altor delimitări ale suprafețelor de teren, atât anterior, cât și ulterior momentului 13.07.2007. La acele ședințe, reprezentanții instituțiilor aduceau la cunoștința membrilor comisiei județene situația terenurilor în funcție de calitatea lor, dacă erau pășuni, păduri, respectiv ADS. Nici martorul Sicu și nici alți solicitanți de terenuri nu au cunoscut că se va retroceda teren din cele ale I.N.C.D.A. F____.

În ședința publică din 29.10.2008 au fost audiați martorii A____ T____, _____, _____, _____, _____, a _____ a _____, M____ D____ și N____ P____. Martorul A____ T____ și a menținut declarațiile date la urmărirea penală și a precizat că, din discuțiile purtate cu unul dintre membrii staff ului prefecturii, a înțeles că inc. E____ s ar fi abținut de la vot în ședința din data de 13.07.2007. Martora F____ și a menținut declarațiile date la urmărirea penală și a precizat că, dacă vreunul dintre membrii Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași s ar fi abținut de la vot sau ar fi dat vot negativ în ședința din 13.07.2007, acest aspect ar fi rezultat din procesul verbal al ședinței și din cuprinsul acestuia nu se înțelege așa ceva, martora neputând să facă precizări dacă asupra respectivului proces verbal s ar fi operat modificări. Situația trecerii terenului din proprietatea publică a I.N.C.D.A. F____ în cea privată a UAT F____ (din punct de vedere tehnico scriptic) a fost consecința lucrului pe un formulat tipizat, existent la secretariatul Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, pe care martora l a găsit la momentul angajării la prefectura Călărași, unde se lucra după un anumit algoritm. Din câte știe martora, comisia menționată a efectuat o adresă către cele aprox. 55 UAT uri din județ relativ la împrejurarea dacă acestea dispuneau de teren retrocedabil solicitanților pe legile fondului funciar și majoritatea au comunicat că nu dețin astfel de teren. Martora B____ și a menținut declarațiile date la urmărirea penală și a precizat că, la momentul în care a preluat, prin delegare, funcția în secretariatul

tehnic al comisiei, în 2006, intrase în vigoare legea nr. 247/2005 și colegile care lucraseră anterior au oferit noilor venite, spre ajutor în activitate, draft uri cuprinzând mai multe tipuri de hotărâri, printre care și cel cu delimitări. Acesta este modul cutumiar de lucru, pe care martora l a găsit la momentul intrării în secretariatul tehnic, pct. 2 din hotărârea în cauză figurând pe draft. Martora a mai precizat că toți membrii comisiei au votat pentru delimitarea în cauză, pentru că o altfel de opțiunea a cuiva, ar fi fost ilustrată în procesul verbal. Oricum, trecerea terenului, de la pct. 2 al hotărârii 1604, era o mențiune, care a constituit o cerință a legii, când terenul era de la ADS. Martorul a _____ a _____ și a menținut declarațiile date la urmărirea penală și a precizat că, în perioada 2005 – 2006, a avut discuții cu colegi primari ai altor localități învecinate și aceștia au solicitat Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași prin intermediul cererilor pe care le au făcut, implicit rezultând că nici aceștia nu aveau teren retrocedabil. Martorii M _____ și N _____ și au menținut declarațiile date la urmărirea penală și nu au avut nimic de adăugat în plus.

În ședința publică din 16.11.2018 au fost audiați martorii [_____ [_____, Z _____ Z _____, M _____ N _____, b _____ b _____ și C _____ D _____ E _____ Martorii [_____ [_____, Z _____ Z _____ și M _____ N _____ și au menținut declarațiile date la urmărirea penală și au precizat că, în 2006, s a vândut 1 ha teren cu 25 milioane de lei vechi. Martora G _____ și a menținut declarațiile date la urmărirea penală și a precizat că, în 2006, la nivelul primăriei Sărulești, unde aceasta a lucrat, exista disponibil de terenuri neagricole, iar la urmărirea penală nu i s au cerut amănunte cu privire la terenul retrocedabil, răspunsurile date atunci fiind, cumva, urmare a unor întrebări nu prea clare. Martorul C _____ și a menținut declarațiile date la urmărirea penală și a precizat că, anterior adoptării hotărârii în cauză, cunoaște că reprezentanții I.N.C.D.A. F _____ s au opus delimitării, cu toate că exista o carte funciară, pe care aceștia nu puteau să o conteste și care conținea amplasamente pe terenurile institutului. S a convenit, cu reprezentanții institutului, să se delimiteze teren din extremități, în sole compacte, după ce se identificase acest teren, ca urmare a faptului că UAT urile comunicaseră comisiei județene că nu au teren disponibil, situație existentă și la nivelul județelor învecinate cu jud. Călărași.

Au fost depuse acte, după aprobarea de către instanță, de către inculpați, în dovedirea apărărilor formulate.

În ședința publică din data de 07.12.2018 au fost audiați martorii Vasilici I _____, B _____ L _____, Ș _____ G _____, c _____ c _____ și Y _____ Y _____, care au declarat că își mențin depozițiile date la urmărirea penală. Martorii Vasilici și N _____ au declarat că a fost o perioadă în care când locuitori ai comunelor Gurbănești își vindeau suprafețele de teren pe care le dețineau, dar fiecare pentru interesul lui și, pentru vânzarea a 40 de arii, s a obținut suma de 2.000 lei, iar la nivelul anilor 2006 – 2007 1 ha de teren se vindea cu aproximativ 2000 lei. La nivelul anului 2008, la primăria L _____ existau 62 ha retrocedabile. De asemenea, martorul B _____ a afirmat că, din anul 2007 și până în 2008, a închiriat un teren de la Primăria L _____, respectiv 1 ha, pe care l a cultivat cu grâu și porumb. Martorul Ș _____ G _____ a arătat că, la începutul lunii iulie 2007, acesta, împreună cu o colegă de la I.N.C.D.A. F _____, au fost invitați la Primăria or. F _____, unde se aflat 3 persoane de la primărie, două de la prefectura Călărași, câteva persoane care solicitau terenuri pe vechile amplasamente, ocazie cu care martorul a afirmat că nu este împuternicit să se pronunțe pe solicitările de retrocedare pe vechile amplasamente. Același martor a precizat că toată suprafața de teren aflată în administrarea I.N.C.D.A. F _____ era destinată activității de cercetare – dezvoltare și că, la institut, se cultivau cereale în scopul exclusiv al vânzării și că rezultatele cercetărilor se înmulțesc în sectorul de dezvoltare și sunt supuse comercializării. Martorul V _____ a declarat că a cunoscut intenția prefecturii Călărași de a prelua o parte din terenurile institutului cu ocazia unor întâlniri la care a fost invitat, chiar la sediul prefecturii Călărași, în scop de retrocedare, intenție cu care martorul nu a fost de acord, întrucât institutul are o importanță națională din perspectiva soiurilor și hibrizilor care se realizează și care reprezintă 65% din totalul de semințe de grâu care se cultivă în România și că, institutul, neprimind

nicio subvenție de la stat pentru desfășurarea activității de cercetare, este obligat să și desfășoare activitatea cu resurse proprii, generate de vânzarea produselor, cu care orice societate comercială se autofinanțează. A existat corespondență între institut și comisia locală F _____ de fond funciar privind preluarea de terenuri de la institut, în vederea retrocedării. Martorul a precizat că, relativ la terenul destinat exclusiv cercetării s a făcut o confuzie, în sensul că suprafața de 931 ha era destinată exclusiv acelor cercetări fundamentale, care se fac în cadrul institutului și care necesită suprafețe mari pentru obținerea efectului scontat; mai există și cercetare aplicativă, care și aceasta necesită suprafețe de teren, care să constituie acele sole de uniformizare, valoarea deosebită recunoscută a terenurilor institutului fiind dată de calitatea cernoziomică recunoscută la nivel național și nu de alte criterii. Sunt scutite de plata impozitelor suprafețele de teren pe care se face cercetare fundamentală, întrucât produsele de pe acele terenuri nu se vând. Suprafața de teren pierdută de către I.N.C.D.A. F _____, la nivelul 1999 – 2007, s a datorat retrocedărilor către solicitanți, însă în acel moment terenul aparținea ADS. Procesul verbal de predare al celor 1982,54 ha nu a fost contestat de către institut, întrucât venea după pronunțarea unor hotărâri judecătorești irevocabile. Institutul nu a solicitat reîntregirea soleur destinate cercetării, întrucât se știa că nu există teren disponibil.

În ședința publică de la data de 17.01.2019 au fost audiați martorii B ____ L ____ și B _____ C ____; martora B ____ a declarat că, la începutul lunii iulie 2007, în calitate sa de șef serviciu resurse umane salarizare în cadrul I.N.C.D.A. F _____, împreună cu inginerul șef, ambii împuterniciți de conducerea institutului, au participat la o ședință la sediul primăriei F _____, care a avut ca obiect discutarea posibilității de retrocedare a unor suprafețe de teren pe vechile amplasamente, cererile fiind formulate de către beneficiarii acestor drepturi, dar nu au formulat niciun punct de vedere din partea institutului, consiliul de administrație fiind cel care decidea, în acea direcție. Martorul B _____ a precizat că, în urmă cu 5 7 ani, a închiriat o suprafață de teren de la Primăria L _____, pe care a folosit o aproximativ 7 ani și nu poate preciza dacă a avut acel teren și în 2007. Și alte persoane au mai închiriat teren de la primărie. Martorul Sicu a cumpărat 5 ha teren pe numele martorului, întrucât avea o relație paralelă și nu dorea ca soția sa să afle acest lucru. Oricum, Sicu a vândut acel teren, ulterior.

În cauză au fost admise probe cu expertize, solicitate de către părți, respectiv cu expertiză topografică, cadastru, geodezie, expertiză agro și expertiză tehnică, acestora comunicându li se obiectivele stabilite de către instanță, obiective propuse de către inculpați.

La data de 13.09.2019 s a depus, de către expertul C ____ I ____, raportul de expertiză tehnică, concluzia acestei lucrări fiind în sensul că valoarea suprafeței de teren de 1982, 54 ha în cauză, la nivelul anului 2007, era de 2.775.556 euro minim și 3.469.445 euro, maxim, valoarea de piață a terenului menționat era de 5.606.623 euro minim și 13.877.780 euro maxim iar valoarea de nefolosire este de 4.690.773 euro minim și 5.825,661 euro, maxim.

La data de 26.09.2019 s a depus, de către expertul M ____ C _____, raportul de expertiză tehnică, concluzia acestei lucrări fiind în sensul că terenul în cauză este marcat pe planul de situație preluat din fișierul pdf transmis de OCPI Călărași, care corespunde cu delimitarea suprafețelor solicitate, conf. prevederilor Legii 247/2005, cuprinse în procesul verbal; la momentul 2006 – 2007, la nivelul UAT urilor F _____, Nana, Gurbănești, Sărulești, Tămădău, Valea Argovei, N _____ B _____ și L _____ nu exista teren disponibil retrocedărilor; Amplasamentul terenului în cauză este marcat pe planul de situație menționat anterior.

S au depus obiecțiuni la raportul întocmit de către expertul C ____ H ____ de către Parchetul de pe lângă ICCJ – DNA – Serviciul de Combatere a Corupției, de către inc. J ____ J ____, B ____ B _____, E _____ E _____, Năbirgeac I ____, C _____ C _____, M ____ M _____ și H ____ H _____, care au fost comunicate expertului și obiecțiuni, de către partea civilă Ministerul Finanțelor, la expertiza efectuată de către expertul M ____ C _____.

La data de 27.11.2019 a fost depus raportul de expertiză de către expertul M _____ C _____, ce a conchis în sensul că I.N.C.D.A. F _____, din totalul supr. de 3.333,51 ha preluate de la ADS în baza HG 1882/2005, pe teritoriul administrativ al or. F _____, I.N.C.D.A. a administrat și exploatat, pentru cercetare, pe teritoriul administrativ al or. F _____ în anul 2006 – 1005 ha, iar în anul 2007 – 962,5 ha, iar în 2008 – 630 ha. Pentru activități de dezvoltare I.N.C.D.A. F _____ a exploatat, în 2008 – 1394 ha. Supr. de 1982, 54 ha a fost utilizată pentru activități economice de dezvoltare, suprafață care făcea din suprafața de 2402,51 ha administrată și exploatată de I.N.C.D.A. F _____ pentru activități economice de dezvoltare, nu de cercetare, fapt ce reiese, fără dubiu, din adresele ASAS, I.N.C.D.A. Consiliul de Administrație al I.N.C.D.A., hotărâre judecătorească, proces verbal de preluare teren de la ADS. Suprafața de 1982, 54 ha ce face obiectul prezentei cauze se regăsește integral în suprafața de 3.333,51 ha, aflată pe raza teritoriului administrativ al or. F _____ și nu a existat niciun motiv invocat de Consiliul de Administrație al I.N.C.D.A. F _____ cu privire la faptul că diferența de suprafață de 1.762, 54 ha era exploatată pentru cercetare, ceea ce ar fi condus la imposibilitatea retrocedării acesteia către persoanele îndreptățite. De asemenea, terenul în cauză, nedestinat cercetării anterior predării către comisia de fond funciar, s a predat, cu acordul părților, fără nicio obiecție din partea reprezentanților I.N.C.D.A. F _____, cu privire la o eventuală suprapunere a acestor terenuri cu activitatea de cercetare desfășurată de institut, care nu a solicitat reîntregirea suprafețelor retrocedate din administrarea I.N.C.D.A. F _____, până la momentul efectuării expertizei. Activitatea de cercetare desfășurată de I.N.C.D.A. F _____ în perioada anterioară predării de către acesta a suprafeței de 1982, 54 ha, s a realizat pe celelalte suprafețe de teren, care se regăsesc și în anexele legii 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură G _____ I _____ – Șisești și a sistemului de cercetare – dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare. Expertiza a fost însoțită de acte, aflate la filele 197 – 243 din vol. al VI lea al dosarului de fond.

La data de 11.12.2019 Parchetul de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză întocmit de către expert M _____, arătându se că, în mod eronat, expertul a conchis în sensul că suprafața de teren de 2402,51 ha a fost utilizată pentru activități economice de dezvoltare, în pofida conținutului adresei 4285/06.07.2007 emisă de către I.N.C.D.A. F _____ și din care rezultă destinația suprafețe de teren menționate anterior, iar împrejurarea că, pentru această suprafață institutul plătea impozit se datorează nu faptului că acest teren nu era folosită în scop de cercetare dezvoltare (pentru că legea fiscală nu prevede scutire pentru activități de cercetare, ci impune impozit pentru activități economice), ci pentru că era folosită și în scop economic, alături de activități de dezvoltare. Și I.N.C.D.A. F _____ a formulat obiecțiuni la același raport de expertiză menționat anterior, arătând că doamna expert nu a fost imparțială, întrucât nu s a documentat corespunzător, din lecturarea raportului reieșind că institutul funcționează ca o societate comercială, care comercializează semințe de consum la poartă. Doamna expert a refuzat să utilizeze, în cuprinsul lucrării, documente tehnico economice de la I.N.C.D.A. sau de la ASAS, concluziile fiind nedocumentate și care denaturează conținutul corespondenței, pe care a avut o la dispoziție. S a solicitat recuzarea doamnei expert și participarea unui expert parte de efectuarea expertizei.

La data de 06.01.2020 Parchetul de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției a formulat o cerere de efectuarea a unui supliment de expertiză la raportul întocmit de către doamna expert M _____, solicitându se refacerea lucrării, motivat de faptul că nu s a efectuat o cercetare completă, ci doar o apreciere a probelor cu privire la anumite înscrisuri aflate la dosarul cauzei, obligația expertului fiind aceea de a solicita de la I.N.C.D.A. documente relevante tehnico economice, pentru a se stabili în ce scop a fost folosită suprafața de teren în cauză, urmând a se face referiri la O.G. 57/202, H.G. 517/1999 și 1882/2005, cerere respinsă de către instanță.

La data de 08.01.2020 a fost depus raportul de expertiză tehnică întocmit de către domnul expert C _____ I____, dumnealui conchizând în sensul că valoarea de piață a suprafeței de teren de 1982,54 ha, la nivelul anului 2007 este de 5.352.858 lei, adică 1.603.997 euro, iar prețul per ha teren era de 2.700 lei, adică 810 euro (s a avut în vedere că 1 euro era, la data menționată, 3,3372 lei, lipsa de folosință a suprafeței fiind de 6.112.367 lei, adică 1.408.381 euro, lipsa de folosință pe 1 ha, în perioada 2009 – 2018, fiind de 3.083 lei, adică 712 euro.

La data de 13.01.2020 s a depus răspunsul la obiecțiunile formulate la raportul de expertiză întocmit de către doamna expert M _____, în care s a conchis în sensul că terenul preluat de la I.N.C.D.A .F _____ de la ADS în baza HG 1882/2005 făcea obiectul retrocedării conf. p.v. și adreselor ASAS către I.N.C.D.A. P.v. de delimitare, nr. 8559/04.07.2007,, efectuat la fața locului, cu recomandările reprezentantului I.N.C.D.A. F _____, dl. inginer Ș _____ G _____ a stat la baza concluziei în sensul că suprafața de 931 ha, la care face referire adresa nr. _____ .07.2007, nu face parte din suprafața de teren din 1604/13.07.2007. De asemenea, expertul a precizat că suprafețele destinate cercetării la I.N.C.D.A. sunt acele suprafețe declarate de I.N.C.D.A. în formularele AGR 2A, deoarece sunt documente oficiale, contrar Declarației de scutire de impunere fiscală pentru activitatea de cercetare făcută pentru 931 ha. Referitor la chestiunea stabilirii, de către expert, a împrejurării că suprafața de 931 ha nu face parte din HCJ 1604/13.07.2007, s a răspuns în sensul că există decizie civilă irevocabilă în acest sens, așa cum există adresele și documentele ASAS și faptul că acest din urmă organism nu a considerat necesar ca suprafața rămasă pentru cercetare a fost afectată sau că nu a fost suficientă acestui scop. Referitor la concluzia expertului în sensul că reprezentanții I.N.C.D.A. F _____ nu s au opus protocolului de predare – preluare din data de 03.40.2008 și că l au semnat fără obiecțiuni, expertul a precizat că, în sprijinul acestei concluzii sunt formularele AGR2A depuse de INCDA la Direcția Agricolă Călărași.

La data de 13.01.2020 I.N.C.D.A. F _____ a depus la dosar, la filele 102 – 199 din vol. al VII lea de instanță, HG 517/1999 privind suprafețele de teren domeniu public al statului, strict necesare cercetării, hotărâre emisă în temeiul art. 35 al. 1 din legea nr. 18/1991, în vigoare la data emiterii HCJ 1604/13.07.2007. S au mai anexat copiile hotărârilor judecătorești prin care s a constatat nulitatea absolută a HCJ 1967/17.02.2009, HCJ 1552/10.10.2008, HCJ 130/02.02.2009, HCJ 210/26.02.2009, toate emise în aceeași manieră ca și HCJ 1604/13.07.2007.

Atât domnii experți C ____ H ____ și M _____ C _____ au fost audiați la instanță, în baza art. 179 c.pr.pen., declarațiile acestora fiind consemnate în procese verbale existente în dosar, ocazie cu care aceștia au răspuns întrebărilor acuzării și ale inculpaților și lămurind aspecte neclare sau aparent neclare din lucrările întocmite.

În vol. al VIII lea de instanță, la filele 89 – 123 au fost depuse, în dovedirea susținerilor, acte, de către inc. B _____ B _____ și, la filele 124 – 153, de către inc. A _____ A _____. Totodată, în vol. al VIII lea și al IX lea de instanță s au depus concluzii scrise de către inculpați, însoțite de acte doveditoare.

Tribunalul, analizând întregul probatoriu administrat în ambele faze procesuale, a constatat și a reținut următoarea situație de fapt:

Potrivit art. 5 alin. (1), în forma modificată: „În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă în integralitate, neputându se combina prevederi din legi succesive”. În literatura juridică, opinia majoritară este aceea potrivit căreia determinarea legii mai favorabile se face de la caz la caz, în mod concret, în raport cu fapta și cu autorul ei, și nu în mod abstract prin compararea dispozițiilor cuprinse în legile succesive, independent de cauza și persoana dedusă judecării. În mod similar a decis și Curtea Constituțională, statuând că „determinarea legii mai blânde nu presupune o activitate abstractă, ci una

concretă, fiind indisolubil legată de fapta comisă și de autorul ei.” Pentru identificarea concretă a legii penale mai favorabile trebuie avute în vedere o _____ criterii, care tind fie la înlăturarea răspunderii penale ori a consecințelor condamnării, fie la aplicarea unei pedepse mai mici. Aceste elemente de analiză vizează în primul rând, condițiile de incriminare, apoi cele de tragere la răspundere penală și, în sfârșit, criteriul pedepsei. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat că „determinarea caracterului «mai favorabil» are în vedere o _____ elemente, cum ar fi: quantumul sau conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură responsabilitatea, influența circumstanțelor atenuante sau agravante, normele privitoare la participare, tentativă, recidivă etc. Așa fiind, criteriile de determinare a legii penale mai favorabile au în vedere atât condițiile de incriminare și de tragere la răspundere penală, cât și condițiile referitoare la pedeapsă. Cu privire la aceasta din urmă pot exista deosebiri de natură (o lege prevede ca pedeapsă principală amenda, iar alta închisoarea), dar și deosebiri de grad sau quantum privitoare la limitele de pedeapsă și, evident, la modalitatea stabilirii acestora în mod concret”. Aceasta înseamnă că, pentru determinarea legii mai favorabile în cazul dat, se vor examina comparativ și în mod succesiv consecințele pe care le-ar putea avea asupra cauzei, condițiile de incriminare din cele două legi, condițiile de tragere la răspundere penală și condițiile de sancționare și în raport de toate acestea se va stabili că este mai favorabilă legea care instituie regimul juridic cel mai favorabil pentru inculpat. Examinarea condițiilor de incriminare determină ca fiind mai favorabilă legea care condiționează existența infracțiunii tip sau a formei agravate sau calificate a acesteia de anumite împrejurări, pe care fapta dedusă judecării nu le îndeplinește. În speță, legea penală mai favorabilă este noul cod penal, respectiv legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, întrucât deși regimul sancționator din cele două acte normative prevede pedepse de aceeași natură, disp. art. 297 al. 1, în condițiile art. 309 c.pen., prevăd pedepse de la 4 – 14 ani și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică, iar disp. art. 248¹ din codul penal 1969 prevăd limite de pedeapsă de la 5 – 15 ani și interzicerea unor drepturi.

I. Din perspectiva cererilor formulate de către inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, D _____ D _____, O _____ O _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____ de încetare a procesului penal pornit împotriva acestora în baza art. 16 al. 1 lit. f c.pr.pen., respectiv de constatare a intervenirii prescripției răspunderii lor penale, **tribunalul a respins cererile, pentru următoarele considerente:** Motivarea excepției menționate anterior este aceea că, în decizia Curții Constituționale nr.297 din 26.04.2018, se menționează „soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenul de prescripție a răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză din cuprinsul art.155 pct.1 C.p. este neconstituțional”; se susține, în motivarea excepției că, conform acestor dispoziții, în prezenta cauză faptele prezumtiv comise, conform art.154 C.p., sunt prescrise întrucât, făcându se calculul pedepselor cu majorările impuse de Legea 78 și cu consecințele deosebit de grave, ar rezulta că inculpaților li s ar impune niște limite de pedeapsă între 4 și 13 ani și 7 luni și, prin urmare, în cauză este pendinte art.154 al.1 C.p. în ceea ce privește prescrierea faptelor prin trecerea unui termen de zece ani pentru pedepsele mai mari de 10 ani, dar care nu depășesc 20 de ani, concret faptele fiind prescrise din 2017. Urmare acestei Decizii a Curții Constituționale, ar fi trebuit să fie modificarea în parlament și punerea în acord a textului de lege cu decizia Curții Constituționale. Acest lucru nu s a petrecut în termenul legal de 45 de zile, prin urmare ea și a încetat efectele după data de 9.08.2018, deci din data de 09.08.2018 nu mai există reglementarea legală privitoare la cauzele de întrerupere a prescripției.

Faptele prezumtiv comise de către inculpații menționați anterior, care au invocat excepția intervenirii prescripției răspunderii lor penale, **nu sunt prescrise la acest moment procesual** deoarece, la momentul actual, în interpretarea art. 155 alin. (1) din Codul penal prin prisma Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale, cauza de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale constând în îndeplinirea unor acte de procedură este o instituție în vigoare în sfera dreptului pozitiv, care își

produce efectele numai în cazul îndeplinirii oricărui act de procedură care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal (potrivit interpretării obligatorii a Curții Constituționale). Actele de procedură îndeplinite anterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale (în cauzele penale pendinte la data publicării acesteia), cu respectarea art. 155 alin. (1) din Codul penal în forma în vigoare la data efectuării lor, nu au condus automat la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale în cauzele aflate pe rol (cu urmarea începerii curgerii unui nou termen de prescripție a răspunderii penale de la data dispariției cauzei întreruptive), ci numai dacă acestea au făcut parte dintre acele acte de procedură a căror îndeplinire trebuia comunicată, potrivit legii, suspectului sau inculpatului. În argumentarea acestei opinii doctrinare și jurisprudențiale s au arătat, în esență, următoarele. Efectul Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale - în condițiile în care legiuitorul nu a reacționat în termen de 45 de zile de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, constă în faptul că instituția întreruperii cursului termenului prescripției răspunderii penale continuă să funcționeze (este activă în sfera dreptului pozitiv), dar numai în interpretarea (constituțională) limitată, potrivit căreia incidența sa este restrânsă doar la desfășurarea (într o cauză penală) acelor acte de procedură care, potrivit legii, trebuie comunicate suspectului sau inculpatului. În ansamblul lor, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018, apreciată ca fiind una interpretativă (intermediară, conținând o rezervă de interpretare/clauză de interpretare obligatorie), iar nu una simplă (extremă/radicală, de constatare a neconstituționalității normei din art. 155 alin. (1) din Codul penal) susțin (atât prin trimitere la fosta soluție legislativă în materie, cât și prin formulări directe, nechivoce) importanța instituției întreruperii cursului termenului prescripției răspunderii penale și împrejurarea că o funcționare constituțională a acesteia presupune recunoașterea efectului întreruptiv specific doar actelor de procedură care, potrivit legii, trebuie comunicate suspectului sau inculpatului. În plus, **formularea întrebuintată în dispozitivul deciziei poate fi interpretată, în mod rezonabil, în sensul susținerii acestei coerente continuități, pe fond, cu ideea afirmată constant în considerente, impunându se observarea nuanței potrivit căreia ceea ce s a declarat a fi neconstituțional nu este art. 155 alin. (1) din Codul penal (per ansamblu, dispozițiile acestuia), ci (doar) „soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză din cuprinsul art. 155 alin. (1) din Codul penal“ (formulare care poate fi asociată/echivalată cu aceea de neconstituționalitate a sintagmei îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză“, sens în care se statuează expres și în cuprinsul paragrafelor 31 și 34 din decizie). Din această perspectivă, prin Decizia nr. 297/2018, Curtea Constituțională nu a constatat numai neconstituționalitatea soluției legislative care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, din cuprinsul art. 155 alin. (1) din Codul penal, ci a oferit o interpretare sintagmei respective prin trimiterea la reglementarea din cuprinsul art. 123 al Codului penal de la 1969, care prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat, în cauza în care persoana vizată avea calitatea de învinuit sau inculpat, statuând astfel că numai în această interpretare legea devine previzibilă. Așadar, Curtea Constituțională nu a înțeles să considere că nu ar mai exista instituția prescripției speciale a răspunderii penale, ci a statuat, în considerente, că soluția legislativă ce corespunde exigențelor Constituției este cea reglementată în art. 123 alin. 1 din Codul penal anterior.**

De asemenea, este de reținut că, în toate cauzele penale aflate pe rol (nesoluționate încă definitiv) la momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 297/2018, cursul termenului prescripției răspunderii penale nu se va putea aprecia drept întrerupt (cu urmarea debutului curgerii unui nou termen de la respectiva dată) decât dacă au fost îndeplinite acte de procedură dintre cele care, potrivit legii, trebuie comunicate suspectului sau inculpatului (iar data întreruperii va fi reprezentată de data îndeplinirii acestor acte, iar nu a oricărui act de

procedură în cauză), acte care, în speță, au fost comunicate inculpaților, dar și acestora, în calitatea lor de foști suspecți. De altfel, efectele deciziei se produc direct, chiar și în cazul lipsei unei intervenții a inițiatorului legislativ, cum este cazul în speță, iar pentru identificarea soluției legislative apreciate drept constituțională trebuie analizate considerentele deciziei. Întrucât instanța de contencios constituțional a apreciat, în considerente, că soluția legislativă ce corespunde exigențelor Constituției este cea reglementată în art. 123 alin. 1 din Codul penal anterior, rezultă că opțiunea Curții a fost aceea că, în actuala reglementare, se revine, practic, la condițiile întreruperii cursului prescripției din Codul penal anterior, aceasta fiind și interpretarea ce ar trebui dată art. 155 alin. (1) din Codul penal.

II. Din perspectiva cererilor formulate de către inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, D _____ D _____, O _____ O _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____ de încetare a procesului penal pornit împotriva acestora în baza art. 16 al. 1 lit. i c.pr.pen., respectiv de constatare a existenței autorității de lucru judecat, **tribunalul a respins menționatele cereri, pentru următoarele considerente:** Motivarea excepției menționate anterior este aceea că problema legalității Hotărârii 1604 a fost analizată în civil, pronunțându-se sentința nr.666/2007 de către Judecătoria L _____ - Gară și decizia nr.60/2008, în recurs, de Tribunalul Călărași, prin respingerea acțiunii I.N.C.D.A. F _____ de anulare a HCl 1604/13.07.2007. Potrivit art.52 c.pen., instanța are posibilitatea să soluționeze orice problemă de orice natură juridică, care este de competența instanțelor, chiar dacă ea nu privește o problemă penală și să se pronunțe cu privire la aceasta, cu precădere față de fondul cauzei. Chestiunea prealabilă o constituie lămurirea întinderii și aplicării titlului executoriu reprezentat de decizia 60/2008 a Tribunalului Călărași, dat fiind că, în rechizitoriu, se afirmă că sentința nr.666 a Judecătoriei L _____ - Gară nu are forța probantă de lucru judecat, întrucât obiectul aceluși proces civil nu este același cu obiectul prezentei cauze și că motivele invocate de I.N.C.D.A. nu au vizat și trecerea din domeniul public în domeniul privat, deși tribunalul se referă și la modalitatea de trecere din domeniul public în privat a terenului în cauză. Prin urmare, odată cu dispozitivul, _____ lucru judecat și considerentele, această hotărâre, chiar dacă acest aspect este doar în considerente, este și el în autoritatea de lucru judecat, iar instanța trebuie să se pronunțe pe acest aspect și să conchidă, în final, că există cauza de achitare referitoare la autoritatea de lucru judecat. **Tribunalul, analizând considerentele excepției invocate, menționate anterior, a respins o, întrucât:** În analiza situației deduse judecății, trebuie făcută distincție între aplicarea principiului "ne bis in idem" și principiul securității raporturilor juridice din perspectiva dreptului la un proces echitabil. Potrivit doctrinei, principiul res iudicata descrie puterea de care se bucură o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la soluția pe care o conține, fiind prezumată că reflectă adevărul și judecata nu mai poate fi reluată, singura posibilitate de a înlătura atare prezumție fiind reprezentată de căile extraordinare de atac, autoritatea de lucru judecat reprezentând „puterea sau forța acordată de lege hotărârii judecătorești definitive, de a fi executată și de a împiedica o nouă urmărire pentru aceeași faptă”, concretizând principiul fundamental al procesului penal ne bis in idem, consacrat de art. 6 C. pr. pen. și art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, raportat la art. 20 din Constituție și art. 50 din Carta Europeană a Drepturilor Omului. Tot în doctrină s-a arătat că scopul principiului ne bis in idem este de a „interzice reluarea procesului penal ce a fost închis printr-o hotărâre definitivă, pentru ca persoana cu privire la care s-a pronunțat o hotărâre definitivă să nu fie nevoită să trăiască cu temerea că un nou proces penal va putea fi pornit împotriva sa pentru aceleași fapte, aplicabil ori de câte ori autoritățile competente formulează împotriva unei persoane o acuzație în materie penală, în sensul art. 6 par. 1 CEDO, cu privire la fapta pentru care s-a pronunțat deja o hotărâre definitivă”. Codul de procedură penală nu oferă o definiție a noțiunii autorității de lucru judecat, nu îi identifică natura și nici regimul juridic, însă principiul autorității de lucru judecat este menționat expres în unele norme procesuale, respectiv: art. 16 alin. (1) lit. i), ca și

caz de împiedicare a punerii în mișcare sau a exercitării acțiunii penale; art. 28, care reglementează autoritatea hotărârii definitive a instanței penale în fața instanței civile; art. 52 alin. (3), care reglementează autoritatea de lucru judecat a hotărârilor definitive ale unor alte instanțe asupra chestiunilor prealabile; art. 426, art. 429, art. 432, art. 453 în materia căilor extraordinare de atac. Prin Decizia nr. 365/25.06.2014 (par. 38-40), Curtea Constituțională a reținut că: „rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești produce un efect pozitiv care constituie temeiul juridic al executării dispozitivului hotărârii și poartă denumirea de puterea lucrului judecat. De asemenea, tot ca urmare a pronunțării unei hotărâri definitive, se produce un efect negativ, în sensul că împiedică o nouă urmărire și judecată pentru faptele și pretențiile astfel soluționate, fapt care a consacrat regula **non bis in idem**, cunoscută sub denumirea de autoritatea lucrului judecat. Totodată, Curtea observă că principiul respectării autorității de lucru judecat este de o importanță fundamentală atât în ordinea juridică națională, cât și în ordinea juridică comunitară și la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 par. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie interpretat în lumina preambulului la Convenție, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza Brum împotriva României, par. 61). De asemenea, Curtea observă și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care a amintit importanța pe care o deține principiul autorității de lucru judecat atât în ordinea juridică a Uniunii, cât și în ordinele juridice naționale (Hotărârea din 29 iunie 2010 pronunțată în Cauza C nr. 526/08, par. 26). Acest principiu este expresia principiului securității juridice (Hotărârea din 1 iunie 1999, pronunțată în Cauza C 126/97, par. 46). Astfel, pentru a garanta atât stabilitatea dreptului și a raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, este necesar ca deciziile judecătorești devenite definitive după epuizarea căilor de atac disponibile sau după expirarea termenelor de exercitare a acestor căi de atac să nu mai poată fi contestate (Hotărârea din 3 septembrie 2009 pronunțată în Cauza C 2/08, par. 22)”. Hotărârea pronunțată în Cauza L ___ contra României, de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului – la care s-a făcut referire în pledoariile inculpaților, pentru susținerea excepției menționate anterior, este incidentă nu doar în cazul în care există identitate de părți de obiect și de cauză, ci în orice situație în care procedurile diferite vizează aceeași chestiune determinantă pentru soluționarea acestora (pct. 40 din hotărâre). În cauza menționată, Curtea a statuat că repunerea în cauză a soluției adoptate într-un litigiu, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în cadrul unei alte proceduri judiciare, poate aduce atingere art. 6, în măsura în care poate să facă iluzoriu dreptul de acces la o instanță și să încalce principiul securității juridice (pct. 37 din hotărâre). În consecință, s-a arătat că instanțele sunt chemate să asigure, pe lângă respectarea în cauză a principiului autorității de lucru judecat, și respectarea principiului securității raporturilor juridice, datorită obligației de a asigura aplicarea Hotărârii din 21 octombrie 2014, pronunțată în Cauza L ___ împotriva României, în cadrul demersului general de punere în executare a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate contra României. În ipoteza expusă, temeiul răspunderii penale îl reprezintă legea penală, aplicându-se principiul legalității incriminării. Temeiul răspunderii civile îl reprezintă, în mod corelativ, legea civilă, respectiv răspunderea civilă delictuală (art. 1.349, art. 1.357 din Codul civil). Cele două forme de răspundere nu se exclud reciproc, fiind posibilă coexistența acestora. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că autoritățile pot aplica o singură dată o sancțiune cu caracter penal în sensul Convenției, indiferent dacă aceasta este calificată în dreptul intern ca fiind contravențională sau penală și independent dacă această sancțiune este aplicată de o autoritate judiciară sau administrativă (Cauza Franz F ___ contra Austriei). Art. 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu se opune însă ca un stat membru să impună, pentru aceleași fapte de nerespectare a obligațiilor declarative în domeniul TVA ului, o combinație de sancțiuni fiscale și penale. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a arătat că doar în situația în care

sanctiunea fiscală îmbracă un caracter penal în sensul art. 50 din Cartă și este rămasă definitivă se opune dispoziția menționată ca pentru aceleași fapte să se desfășoare o urmărire penală împotriva aceleiași persoane. Curtea Europeană a considerat în jurisprudența sa că analiza ce trebuie efectuată în determinarea noțiunii de "idem", prin raportare la criteriul fapte identice sau fapte care sunt în mod substanțial aceleași, trebuie axată pe acele fapte care constituie un set de împrejurări factuale concrete privind pe același acuzat și care sunt inextricabil legate în timp și spațiu. S-a considerat că, în speța ce a generat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și care a pronunțat decizia nr. 8 din 30 martie 2016 (privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: dacă sintagma "când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică" folosită de legiuitor în cuprinsul art. 6 din Codul de procedură penală, care consfințește principiul "ne bis in idem", răspunderea personală, reparatorie, a administratorului unei societăți comerciale, trimis ulterior în judecată și pentru comiterea infracțiunii fiscale, nu poate să justifice o soluție de achitare, întrucât cele două forme de răspundere intervin pentru conduite diferite. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în Cauza Fransson că se aduce atingere principiului prevăzut de art. 4 din Protocolul nr. 7 anexat la Convenție, intitulat "dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori", avându-se în vedere că, atât în urmărirea fiscală, cât și în urmărirea penală, părțile sunt aceleași, "statul și contribuabilul", având o identitate de părți, obiectul este același și cauza este aceeași, cu excepția faptului că urmărirea fiscală sancționează prin plata unor obligații, iar cea penală adaugă și o sancțiune penală, iar prezumția autorității de lucru judecat are la bază regula că o constatare (nu neapărat în sens de soluție privind raporturile litigioase dintre părți) făcută printr-o hotărâre definitivă nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre: res iudicata pro veritate habetur. **Concret, în cauza dedusă judecătii, prin sentința nr.666/2007 a Judecătoriei L _____ - Gară și decizia nr.60/2008, în recurs, a Tribunalului Călărași, s-a dispus respingerea acțiunii I.N.C.D.A. F _____ de anulare a HCJ 1604/13.07.2007. Este evidentă aplicabilitatea disp. art. 28 al. 2 c.pr.pen., dar neaplicarea art. 6 c.pr.pen., dat fiind că, în acel litigiu, părțile au fost I.N.C.D.A. F _____, reclamantă și Comisia Județeană Călărași de fond funciar, în calitate de pârâtă și chiar dacă și în respectivul litigiu menționat și în prezentul dosar este vorba despre anularea hotărârii nr 1604/13.07.2007 a Comisiei județene Călărași de fond funciar (solicitare care se regăsește și în cauza dedusă judecătii), este de menționat împrejurarea că, în cauză, inculpați sunt membrii comisiei județene Călărași de fond funciar (și cei pretins componenți ai palierei 1 și 2 din actul de inculpare, completat la data de 08.03.2017) și nu comisia; de asemenea, în acest dosar se analizează modalitatea de adoptare a HCJ nr. 1604/13.07.2007, din perspectiva existenței celor 3 paliere ce cuprind inculpații, cu prezumtivele lor roluri în adoptarea hotărârii, în funcție de atitudinile lor volițional intenționale anterioare momentul votării procesului verbal de delimitare și în raport de pretinsul lor scop relativ la consecințele sociale, umane, economice ale votului menționat, precum și față de prezumtiva lor intenție de obținere pentru sine ori pentru altul a unui folos necuvenit. Aceste aspecte, ce configurează un prezumtiv mecanism de fraudare, cu componenta înțelegerii dintre inculpați, în vederea realizării unui scop ilicit, ce este determinat de competențele și atribuțiile lor profesionale, nu au fost analizate în cauza în care s-au pronunțat sentința nr.666/2007 a Judecătoriei L _____ - Gară și decizia nr.60/2008, în recurs, a Tribunalului Călărași, aspecte încadrabile în disp. art. 10 al. 2 din legea nr. 213/1998, ale art. 9 al 1 din legea nr. 1/2000 și ale art. 22 3 din legea nr. 290/2002 și care ar constitui prezumtiva înțelegere infracțională între inculpați cu scopul de preluare, cu încălcarea legii, a unei suprafețe de teren de la G _____ G _____, în vederea retrocedării. Prin urmare, situația juridică din dosarul nr. _____ din 23.08.2007 al Judecătoriei L _____ - Gară, finalizată prin sentința nr.666/2007 și decizia nr.60/2008, în recurs, a Tribunalului Călărași nu este aceeași cu cea din prezenta cauză, fiind evident că, între cele două cauze, chiar dacă este vorba despre aceeași hotărâre a COMISIEI JUDEȚENE DE FOND FUNCICIAR Călărași, respectiv nr. 1604/13.07.2007, neexistând, însă, identitate de părți, obiect și cauză. Aceeași este și**

situația rezoluției de neîncepere a urmăririi penale nr. 330/P/28.01.2011 a Pachetului de pe lângă ICCJ – DNA din perspectiva analizării existenței autorității de lucru judecat întrucât, în acea cauză, s au efectuat doar acte premergătoare, în care nu s a analizat pretinsul context infracțional din cauza dedusă judecății, prezumtiva „organizare” a inculpaților din perspectiva competențelor și atribuțiilor legale, pentru realizarea scopului comun, acela de obținere pentru ei sau pentru alții, a unui folos necuvenit, probatoriul din dosarul nr. 330/P/2011 și cel din prezenta vizând aspecte diferite, ce nu configurează identitatea de părți, obiect și cauză, pentru a se putea dispune încetarea procesului penal în baza art. 16 al. 1 lit. i c.pr.pen.

IV. Tribunalul, analizând probatoriul administrat în ambele faze procesuale, a constatat și a reținut imposibilitatea configurării caracterului penal, dincolo de orice dubiu, a faptului că:

1. inculpații M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____ (în calitate de președinți ai Comisiilor locale de fond funciar Gurbănești, Valea Argovei, N _____ B _____, L _____, Sărulești, și Tămădău), în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au întocmit, în 2007, propuneri către Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași pentru solicitarea unor suprafețe de teren, respectiv anexele 23 și anexele 30, deși aveau teren în rezervă și fără să efectueze demersuri pentru solicitarea altor suprafețe pe raza jud. Călărași, cu încălcarea dispozițiilor **art. 223 din Legea nr. 290/2002**, modificată, **art. 6 alin. 1, art. 9 alin. 1 și art. 12 alin. 1, 4 și 5 din Legea nr. 1/2000**, modificată, **art. 10 alin. 4,6 și 8 din HG nr. 890/2005**, modificată și **art. 10 al. 2 din Legea nr. 213/1998**, în vigoare la acel moment, conducând, astfel, în mod direct și indispensabil, la adoptarea HCJ nr. 1604/13.07.2007 și, implicit, la crearea pagubei în dauna patrimoniului statului, care a constata și diminuarea patrimoniului statului cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de 3.771.012 euro (16.835.681 lei la cursul valutar de 1 euro/4,4645 lei), respectiv la crearea unui prejudiciu în dauna IMCDA F _____, care a constat în lipsa de folosință a terenului în cuantum de 8.632,940 lei, precum și la folosul patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren respective în or. F _____ (acestea având o valoare mult mai mare decât cele la care erau îndreptățite, dacă reglementările legale ar fi fost respectate).

2. inculpații E _____ E _____ – în calitate de președinte al Comisiei locale de fond funciar F _____ și O _____ O _____, în calitate de reprezentant al O.C.P.I. Călărași, împreună, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au încheiat, la data de 12.07.2007, procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha, aflată în domeniul public al statului și în administrarea I.N.C.D.A. F _____, în vederea punerii în posesie a persoanelor al căror drept de proprietate a fost reconstituit de către comisiile locale F _____, Tămădău, Gurbănești, Sărulești, N _____ B _____, Valea Argovei, Nana, L _____, L _____, invocând art. 47 din HG nr. 890/2005, ale căror prevederi nu erau aplicabile terenurilor aflate în administrarea institutelor de cercetare agricolă și fără a dispune de documente care să reflecte modul de calcul al acestor suprafețe, contribuind în mod direct și indispensabil, la adoptarea HCJ nr. 1604/13.07.2007 și, implicit, la crearea pagubei în dauna patrimoniului statului, care a constat în diminuarea patrimoniului statului cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de 3.771.012 euro (16.835.681 lei la cursul valutar de 1 euro/4,4645 lei), respectiv la crearea unui prejudiciu în dauna IMCDA F _____, care a constat în lipsa de folosință a terenului în cuantum de 8.632,940 lei, precum și la folosul patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren respective în or. F _____ (acestea având o valoare mult mai mare decât cele la care erau îndreptățite, dacă reglementările legale ar fi fost respectate).

3. inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, în calitate de Președinte și membri ai Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, constând în aceea că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în data de **13.07.2007**, au aprobat procesul verbal de delimitare a

suprafeței de 1.982,54 ha aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____ și, prin Hotărârea nr. 1604 din data de 13.07.2007, au aprobat delimitarea terenului în suprafață de 1.982,54 ha, aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____, și trecerea acestuia din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____, cu încălcarea dispozițiilor stabilite de lege, respectiv **art. 223 din Legea nr. 290/2002**, modificată, **art. 6 alin. 1, art. 9 alin. 1 și art. 12 alin. 1, 4 și 5 din Legea nr. 1/2000**, modificată, **art. 10 alin. 2 din Legea nr. 213/1998**, precum și a dispozițiilor **art. 10 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 890/2005**, cauzând o pagubă în dauna patrimoniului statului, constând în diminuarea acestuia cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de **3.771.012 euro (16.835.681 lei**, la cursul valutar de 1 euro/ 4,4645 lei), respectiv a unui prejudiciu de **8.632.940 lei** în dauna I.N.C.D.A. F _____ (lipsa de folosință a terenului), precum și un folos patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren respective în or. F _____ (acestea având o valoare mult mai mare decât cele la care erau îndreptățite, dacă reglementările legale ar fi fost respectate).

În raport de faptele reținute în actul de inculpare, completat prin Ordonanța nr. 216/P/2014 din data de 08.03.2017 și care ar constitui infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.p. și la art. 309 C.p. și cu apl. art 5 c.pen., pentru toți inculpații din dosar, tribunalul a constatat că se impune, cu necesitate, achitarea acestora, în baza art. 396 al. 5 c.pr.pen., rap. la art. 16 al. 1 lit. b teza I c.pr.pen., pentru următoarele considerente:

Ca singur temei al răspunderii penale, infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit o. Din această perspectivă, se impune analizarea modalității în care **inculpații M_____ M_____, S_____ S_____, H_____ H_____, N_____ N_____, D_____ D_____ și C_____ C_____ (în calitate de președinți ai Comisiilor locale de fond funciar Gurbănești, Valea Argovei, N_____ B_____, L_____, Sărulești, și Tămădău)**, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au întocmit, în 2007, propuneri către Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași pentru solicitarea unor suprafețe de teren, respectiv anexele 23 și anexele 30, deși aveau teren în rezervă și fără să efectueze demersuri pentru solicitarea altor suprafețe pe raza jud. Călărași, cu încălcarea dispozițiilor **art. 223 din Legea nr. 290/2002**, modificată, **art. 6 alin. 1, art. 9 alin. 1 și art. 12 alin. 1, 4 și 5 din Legea nr. 1/2000**, modificată, **art. 10 alin. 4, 6 și 8 din HG nr. 890/2005**, modificată și **art. 10 al. 2 din Legea nr. 213/1998**, în vigoare la acel moment, conducând, astfel, în mod direct și indispensabil, la adoptarea H CJ nr. 1604/13.07.2007 și, implicit, la crearea pagubei în dauna patrimoniului statului. De asemenea, se impune a se analiza modalitatea în care **inculpații E_____ E_____ – în calitate de președinte al Comisiei locale de fond funciar F_____ și O_____ O_____**, în calitate de reprezentant al O.C.P.I. Călărași, împreună, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au încheiat, la data de 12.07.2007, procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha, aflată în domeniul public al statului și în administrarea I.N.C.D.A. F _____, în vederea punerii în posesie a persoanelor al căror drept de proprietate a fost reconstituit de către comisiile locale F _____, Tămădău, Gurbănești, Sărulești, N_____ B_____, Valea Argovei, Nana, L_____, L_____, invocând art. 47 din HG nr. 890/2005, ale căror prevederi nu erau aplicabile terenurilor aflate în administrarea institutelor de cercetare agricolă și fără a dispune de documente care să reflecte modul de calcul al acestor suprafețe, contribuind în mod direct și indispensabil, la adoptarea H CJ nr. 1604/13.07.2007 și, implicit, la crearea pagubei în dauna patrimoniului statului. Nu în ultimul rând, tribunalul a constatat faptul că se impune analizarea modalității în care **inculpații J_____ J_____, P_____ P_____, K_____ K_____, A_____ A_____, Năbîrgeac I_____, I_____ I_____, B_____ B_____, R_____ R_____**, în calitate de Președinte și membri ai Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, constând în aceea că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în data de **13.07.2007**, au aprobat procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1.982,54 ha aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____ și, prin Hotărârea nr. 1604 din data de 13.07.2007, au aprobat delimitarea terenului în suprafață de 1.982,54 ha, aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____,

și trecerea acestuia din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____, cu încălcarea dispozițiilor stabilite de lege, respectiv **art. 223 din Legea nr. 290/2002**, modificată, **art. 6 alin. 1, art. 9 alin. 1 și art. 12 alin. 1, 4 și 5 din Legea nr. 1/2000**, modificată, **art. 10 alin. 2 din Legea nr. 213/1998**, precum și a dispozițiilor **art. 10 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 890/2005**, cauzând – **toți inculpații din acest dosar**, o pagubă în dauna patrimoniului statului, constând în diminuarea acestuia cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de **3.771.012 euro (16.835.681 lei**, la cursul valutar de 1 euro/ 4,4645 lei), respectiv a unui prejudiciu de **8.632.940 lei** în dauna I.N.C.D.A. F _____ (lipsa de folosință a terenului), precum și un folos patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren respective în or. F _____ (acestea având o valoare mult mai mare decât cele la care erau îndreptățite, dacă reglementările legale ar fi fost respectate).

Tribunalul a constatat că faptele reținute în sarcina inculpaților menționați anterior, astfel cum au fost descrise în actul de seizare, dar și raport de modul în care au fost configurate urmare probelor administrate în faza procesuală a judecării cauzei la fond, nu realizează tipicitatea acestor infracțiuni. De asemenea, tribunalul a reținut că, potrivit art.371 Cod procedură penală, judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de seizare a instanței. Prin Decizia nr. 405/2016 din 15 iunie 2016 a Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial nr. 517 din 8 iulie 2016, a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care, prin sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul acestora, se înțelege "îndeplinește prin încălcarea legii". În considerentele Deciziei se reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (nullum crimen, nulla poena sine lege), pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, prevede și principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie. Rezultă astfel că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora - Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza Sud Fondi SRL și alții împotriva Italiei, paragrafele 107 și 108; Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza Scoppola împotriva Italiei (nr. 2), paragrafele 93, 94 și 99; Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza Del Rio Prada împotriva Spaniei, paragrafele 78, 79 și 91.

Având în vedere aceste considerente de principiu, tribunalul a analizat în ce măsură sintagma "îndeplinește în mod defectuos" respectă standardul de claritate și predictibilitate cerut de Legea fundamentală și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, tribunalul a constatat că fapta incriminată trebuie să fie săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu și a reținut că neîndeplinirea unui act și îndeplinirea defectuoasă a unui act reprezintă modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, dar sunt și elemente care contribuie la configurarea acestei infracțiuni, îndeplinirea unei atribuții de serviciu implicând manifestarea de voință din partea persoanei în cauză, care se concretizează în acțiunile efective ale acesteia și care are ca scop realizarea obligației prescrise, demers care se raportează atât la un standard subiectiv al persoanei care exercită atribuția de serviciu, cât și la un standard obiectiv. Standardul subiectiv ține de forul intern al persoanei respective, care ține de modul în care se respectă

statutul de persoană încadrată în muncă, iar măsura în care acesta este atins depinde de modalitatea în care acțiunile de tip volițional configurează felul în care se respectă normele juridice existente într-un act normativ. Cu alte cuvinte, se analizează atitudinea funcționarului față de standardul propriu, pe care și-l impune în raport de ideea de performanță profesională și rezultatele efective pe care le obține, în contextul cunoașterii și respectării normelor ce-i guvernează activitatea profesională. Având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că persoana care are calitatea de funcționar în sensul legii penale trebuie să poată determina, fără echivoc, care este comportamentul ce poate avea semnificație penală, tribunalul a reținut, din considerentele deciziei nr. 405/2016 a CCR, că sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuției de serviciu se realizează "prin încălcarea legii". Aceasta este singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor penale criticate cu dispozițiile constituționale referitoare la claritatea și previzibilitatea legii. Totodată, tribunalul apreciază că raportarea la prescripția normativă trebuie realizată și în ipoteza analizei neîndeplinirii unui act, cu atât mai mult cu cât, în domeniul penal, o inacțiune dobândește semnificație ilicită doar dacă aceasta reprezintă o încălcare a unei prevederi legale exprese care obligă la un anumit comportament într-o situație determinată – mai ales că, în speță, inculpații au fost trimiși în judecată pentru neefectuarea unor demersuri de identificare a unor terenuri ce puteau fi puse în posesie titularilor de drepturi de proprietate privată asupra terenurilor. Se constată că practica judiciară s-a întemeiat pe dispozițiile art. 246 și 248 din Codul penal din 1969, precum și pe cele ale art. 297 din Codul penal, care folosesc o exprimare generală, fără a arăta în mod limitativ acțiunile sau omisiunile prin care se săvârșește această infracțiune. Chiar dacă, din punct de vedere practic, o astfel de enumerare limitativă nu este posibilă prin dispozițiile care incriminează abuzul în serviciu, având în vedere consecința pe care reglementarea unei atribuții de serviciu o are în materia incriminării penale a acestei fapte, Curtea Constituțională a statuat că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - legi și ordonanțe ale Guvernului, aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă. Concret, s-a reținut că ilicitul penal este cea mai gravă formă de încălcare a unor valori sociale, iar consecințele aplicării legii penale sunt dintre cele mai grave, astfel că stabilirea unor garanții împotriva arbitrariului prin reglementarea de către legiuitor a unor norme clare și predictibile este obligatorie. Comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului) neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice. În acest sens, instanța de contencios constituțional a reținut că, în sistemul continental, jurisprudența nu constituie izvor de drept, așa încât înțelesul unei norme să poată fi clarificat pe această cale deoarece, într-un asemenea caz, judecătorul ar deveni legiuitor (Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 31 martie 2016, paragraful 16). Neîndeplinirea ori defectuoșitatea îndeplinirii unui act trebuie să se raporteze la atribuții de serviciu prevăzute într-un act normativ cu putere de lege și, în materie penală, principiul legalității incriminării, "nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege", impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale. Pentru aceste argumente, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul acestora se înțelege "îndeplinește prin încălcarea legii".

Din această perspectivă de analiză, tribunalul a reținut că sfera subiecților activi care pot săvârși infracțiunea de abuz în serviciu se circumscrie dispozițiilor art. 175 din Codul penal, aceasta fiind

determinată de persoanele care au calitatea de funcționari publici în sensul legii penale și, din perspectiva dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal, a dispozițiilor art. 289 - 292, 295, 297 - 301 și 304 privitoare la funcționarii publici; rezultă, astfel, că subiect activ al acestei infracțiuni poate fi și orice persoană fizică, ce exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal ori în cadrul oricărei persoane juridice. Infracțiunea de abuz în serviciu este o infracțiune de rezultat, urmarea imediată a săvârșirii acestei fapte fiind cauzarea unei pagube ori a unei vătămări a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice și legiuitorul a identificat și reglementat, la nivel legislativ extrapenal, pârghiile necesare înlăturării consecințelor unor fapte care, deși potrivit reglementării actuale se pot circumscrie săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, nu prezintă gradul de intensitate necesar aplicării unei pedepse penale. Potrivit art. 247 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, "abaterea disciplinară este o faptă în legătură cu munca și care constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către salariat, prin care acesta a încălcat normele legale, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici". S-a constatat că, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, "orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată". De asemenea, se observă că, potrivit art. 1349 alin. (1) și (2) din Codul civil, care reglementează răspunderea delictuală, "(1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. (2) Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral". Din enumerarea acestor dispoziții legale, se desprinde concluzia că sunt instituite alte forme ale răspunderii decât cea penală, iar tribunalul reține că, deși nu sunt identice, acestea se aseamănă într-o măsură care determină posibilitatea ca, în cazul săvârșirii unei fapte, să poată fi incidentă atât răspunderea penală, cât și alte forme de răspundere extrapenală, cum este cea disciplinară, administrativă sau civilă. Aceasta este posibil, având în vedere că, astfel cum s-a arătat, legiuitorul nu a precizat necesitatea existenței unei anumite valori a pagubei sau a unei anumite intensități a vătămării rezultate din comiterea faptei.

Din perspectiva aceluiași mod de analiză, tribunalul a reținut că noțiunea de "act", folosită de legiuitor în cuprinsul reglementării infracțiunii de abuz în serviciu, nu este circumstanțiată la o anumită natură a acestuia. Astfel, se poate conchide în sensul că această noțiune poate fi interpretată fie în sensul de act material realizat de o persoană, fie de act juridic normativ, definit ca izvorul de drept creat de organe ale autorității publice, investite cu competențe normative (Parlament, Guvern, organe administrative locale), fie ca act al puterii judecătorești, astfel că modalitatea de interpretare a noțiunii de "act" poate determina o aplicare a legii care, într-o anumită măsură, interferează cu proceduri judiciare reglementate de legiuitor în mod expres printr-o legislație distinctă de cea penală, cum ar fi procedura excepției de nelegalitate sau procedura căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Tribunalul, analizând existența infracțiunilor deduse judecătii, respectiv cele prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 C.p. și la art. 309 C.p., cu apl. art. 5 c.pen. din punctul de vedere a normelor incriminatoare și a elementelor care o compun, a reținut că infracțiunea de abuz în serviciu face parte din categoria infracțiunilor de serviciu, al căror obiect juridic vizează relațiile sociale referitoare la bunul mers al activității serviciului în care funcționarul trebuie să și desfășoare activitatea, prin îndeplinirea în mod corect a atribuțiilor de serviciu, precum și apărarea drepturilor sau intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice împotriva abuzurilor funcționarului public. Elementul material este prevăzut alternativ și poate consta atât într-o inacțiune – funcționarul nu îndeplinește un

act, cât și într o acțiune – îl îndeplinește în mod defectuos. Urmarea imediată a acestei infracțiuni constă într o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice. De asemenea, infracțiunea de abuz în serviciu este o infracțiune de rezultat, astfel încât consumarea ei este legată de producerea uneia dintre urmările prevăzute de dispozițiile art. 297 din Codul penal, și anume cauzarea unei pagube sau vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice. Astfel, referitor la expresia "vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice", criticată de autorii excepției ca fiind lipsită de claritate, se observă că sintagma "interes legitim" nu este definită în Codul penal însă, în doctrină, s a arătat că, prin expresia "vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice" se înțelege lezarea sau prejudicierea morală, fizică sau materială, adusă intereselor legale ale unor asemenea persoane. Vătămarea drepturilor ori a intereselor legale ale unei persoane presupune știrbirea efectivă a drepturilor și intereselor legitime, în orice fel: neacordarea acestora, împiedicarea valorificării lor etc., de către funcționarul care are atribuții de serviciu în ceea ce privește realizarea drepturilor și intereselor respective. Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, "interes" reprezintă acțiunea pentru satisfacerea anumitor nevoi, acțiunea de a acoperi unele trebuințe, folos, profit. Interesul este legal dacă acesta este ocrotit sau garantat printr o dispoziție normativă. De asemenea, paguba cauzată persoanei fizice sau juridice trebuie să fie certă, efectivă, bine determinată, întrucât și în raport cu acest criteriu se apreciază dacă fapta prezintă, sau nu, un anumit grad de pericol social. Noțiunea de "vătămare a drepturilor sau intereselor legitime" presupune afectarea, lezarea unei persoane fizice sau juridice în dorința/preocuparea acesteia de a și satisface un drept/interes ocrotit de lege. S a reținut că vătămarea intereselor legale ale unei persoane presupune orice încălcare, orice atingere, fie ea fizică, morală sau materială, adusă intereselor protejate de Constituție și de legile în vigoare, potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului. Așadar, gama intereselor (dorința de a satisface anumite nevoi, de preocuparea de a obține un avantaj etc.) la care face referire textul legal este foarte largă, ea incluzând toate posibilitățile de manifestare ale persoanei potrivit cu interesele generale ale societății pe care legea i le recunoaște și garantează. Este totuși necesar ca fapta să prezinte o anumită gravitate, în caz contrar neexistând gradul de pericol social al unei infracțiuni, fapta atrage, după caz, numai răspunderea administrativă sau disciplinară.

Tribunalul a analizat, în continuare, în ce măsură încălcarea dispozițiilor art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 C.p. și la art. 309 C.p., cu apl. art. 5 c.pen. de către toți inculpații din prezenta cauză realizează tipicitatea infracțiunii de abuz în serviciu. În esență, se pune problema dacă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, s au întocmit, în 2007, propuneri către Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași pentru solicitarea unor suprafețe de teren, respectiv anexele 23 și anexele 30 (deși aveau teren în rezervă și fără să efectueze demersuri pentru solicitarea altor suprafețe pe raza jud. Călărași, cu încălcarea dispozițiilor **art. 223 din Legea nr. 290/2002**, modificată, **art. 6 alin. 1, art. 9 alin. 1 și art. 12 alin. 1, 4 și 5 din Legea nr. 1/2000**, modificată, **art. 10 alin. 4,6 și 8 din HG nr. 890/2005**, modificată și **art. 10 al. 2 din Legea nr. 213/1998**, în vigoare la acel moment), dacă, prin încheierea, la data de 12.07.2007, a procesului verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha, aflată în domeniul public al statului și în administrarea I.N.C.D.A. F _____ în vederea punerii în posesie a persoanelor al căror drept de proprietate a fost reconstituit de către comisiile locale F _____, Tămădău, Gurbănești, Sărulești, N _____ B _____, Valea Argovei, Nana, L _____, L _____, invocând art. 47 din HG nr. 890/2005, ale căror prevederi nu erau aplicabile terenurilor aflate în administrarea institutelor de cercetare agricolă și fără a dispune de documente care să reflecte modul de calcul al acestor suprafețe și dacă aprobarea procesului verbal de delimitare a suprafeței de 1.982,54 ha aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____ și adoptarea Hotărârii nr. 1604 din data de 13.07.2007 cu încălcarea dispozițiilor stabilite de lege, respectiv **art. 223 din Legea nr. 290/2002**, modificată, **art. 6 alin. 1, art. 9 alin. 1 și art. 12 alin. 1, 4 și 5 din Legea nr. 1/2000**, modificată, **art. 10 alin. 2 din Legea nr. 213/1998**, precum și a dispozițiilor **art. 10 din**

Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 890/2005, cauzând o pagubă în dauna patrimoniului statului, constând în diminuarea acestuia cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de **3.771.012 euro (16.835.681 lei**, la cursul valutar de 1 euro/ 4,4645 lei), respectiv a unui prejudiciu de **8.632.940 lei** în dauna I.N.C.D.A. F _____ (lipsa de folosință a terenului), precum și un folos patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren respective în or. F _____ (acestea având o valoare mult mai mare decât cele la care erau îndreptățite, dacă reglementările legale ar fi fost respectate) ar constitui infracțiunea de abuz în serviciu, așa cum este reținută în actul de inculpare, pentru fiecare dintre inculpați.

Tribunalul, analizând probatoriul administrat (respectiv declarațiile inculpaților și ale martorilor, din ambele faze procesuale, adresele și comunicările dintre ANRP, ADS și Comisia Județeană Călărași de fond funciar), a constata și a reține contextul factual, vizând pe toți inculpații trimiși în judecată, în care s au derulat actele și faptele, cu implicații juridice, ce configurează situația de fapt dedusă judecății: La filele 3 49 din vol. nr. 4 de urmărire penală, se află Raportul de control al Corpului de Control al Primului Ministru, din 18.04.2014, întocmit ca urmare a verificării respectării dispozițiilor legale în legătură cu trecerea unei suprafețe de teren din domeniul public al statului și administrarea I.N.C.D.A. F _____, în domeniul privat al UAT F _____, în vederea retrocedării către titularii drepturilor de proprietate, în care s a menționat, printre alte aspecte ale situației analizate și împrejurarea că, la nivelul anului 2007, în zona L _____ și F _____, din jud. Călărași, urmare delimitării terenului în cauză și lipsei de folosință a acestuia de către Institut, valoarea acestuia era de 59.476.200 euro (martorul c _____ c _____ afirmă, în declarația de la fila 7 din vol. nr. 3 de instanță, că în 2006 2007, prețul unui hectar de teren retrocedabil, în zona F _____ – L _____, era de maxim 2.000 ron, în timp ce, în rechizitoriu, se afirmă că, în aceeași zonă, 1 ha teren valora 30.000 euro la nivelul anului 2007) și că organele de cercetare penală ar trebui (în urma cercetării modalității în care s a adoptat hotărârea nr. 1604/13.07.2007 de către Comisia județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, întrucât valoarea terenurilor din zonă, retrocedate titularilor drepturilor de proprietate privată asupra terenurilor este mult mai mare decât cea la care aceștia aveau vocație, din perspectiva zonelor din care aceștia ar fi trebuit să primească terenuri), să verifice dacă dispozițiile legale au fost respectate de către inculpații din dosar, încălcarea acestora constituind, în accepțiunea concluziilor raportului menționat anterior, fapte penale, fiind vorba de o îmbogățire fără justă cauză a titularilor de terenuri, cărora li s ar fi retrocedat terenuri net superioare, ca valoare de circulație. În perioada în care s a întocmit Raportul de control, dar și anterior – în perioada anului 2007, între Guvernul României și autoritățile locale și județene Călărași s a derulat o corespondență instituțională referitoare la modalitatea de adoptare a HCFF nr. 1604/13.07.2007, în cadrul căreia Primăria F _____ a comunicat faptul că, în suprafața delimitată de 1982,54 ha din terenurile I.N.C.D.A F _____, în vederea retrocedării, nu a fost inclusă nicio parte a suprafeței de 931 ha, destinat cercetării, la institut, suprafață în raport de care, prin adresa nr. 4285/06.07.2007, I.N.C.D.A F _____ a solicitat Primăriei F _____ recalcularea impozitului pe teren, arătându se că, din totalul de 3.333,51 ha teren deținut, suprafața de 931 ha reprezintă suprafața destinată strict cercetării, fiind scutită de plată. În legătură cu acest aspect, Academia de Științe Agricole și Silvicultură „G _____ I _____ – Șişești” atestă împrejurarea, în urma scrisorii nr. 7881/10.12.2007 a I.N.C.D.A. F _____ și HG 1882/2005, că I.N.C.D.A. F _____ administrează și exploatează, pentru cercetare, 931 ha teren arabil, adresa fiind la fila 147 din vol. nr. 3 de instanță. De altfel, cu privire la cele 1982,54 ha, la fila 84 din vol. 4 de urmărire penală, se atestă faptul că preluarea respectivei suprafețe de la I.N.C.D.A F _____, a fost ratificată de Parlamentul României, prin legea nr. 72/2011, iar la fila 107 din același volum se află adresa ADS, prin care se comunică I.N.C.D.A F _____ împrejurarea că suprafețele de teren predate în administrarea institutului fac, în continuare, obiect al reconstituirii dreptului de proprietate, în baza legilor fondului funciar. Este de remarcat faptul că, toate adresele aflate în vol. nr. 4 de urmărire penală, din care rezultă, de exemplu, lipsa de teren disponibil retrocedării, în 2009, la

nivelul jud. Călărași, comunicare făcută de OCPI Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, sau, de pildă, existența terenului disponibil la Sărulești, în 2009, la Gurbănești, în aceeași perioadă, sau, de exemplu, hotărâri de punere în posesie a cetățenilor în 2012 și existența a 4.069,84 ha teren disponibil retrocedării la întreg nivelul jud. Călărași la 01.01.2008, ilustrează existența unei situații de fapt ulterioare momentului iulie 2007, iar proba testimonială relevă lipsa de teren disponibil retrocedării la acel moment, existând sute de hectare de teren ce nu putea fi retrocedat, respectiv pășuni și alte categorii, terenuri provenite din desecări, îndiguiri, lucrări de îmbunătățiri funciare, declarațiile inculpaților relevând și faptul că, până la momentul analizat, toate comisiile locale de fond funciar aplicaseră un procent de diminuare de 10% titularilor retrocedărilor, din lipsă de disponibil. Ilustrativă, în acest sens, este proba de la fila 60 de vol. nr. 3 de instanță, ce relevă împrejurarea, ce reiese din adresa comisiei locale Valea Argovei de fond funciar către Prefectura Călărași, în sensul că cetățenii semnaleză că, în titlurile de proprietate, au înscrisă o suprafață de teren și, în realitate, în planul de parcelare, este o suprafață mai mică, situația datând din 2009. Oricum, la nivelul anului 2007, ADS înapoia cererile în care se solicita teren retrocedabil de către Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, motivat de lipsa de disponibil, ADS fiind, în același timp, singura instituție care a emis norme privind încheierea protocoalelor de predare preluare a terenurilor cu destinație agricolă între ADS și comisiile locale de fond funciar, în speță cele 1982,54 ha fiind preluate efectiv de la institut în 2008, printr o altă HCFF, necontestată de către I.N.C.D.A. F _____. Chiar subvențiile solicitate de către Primăria L _____, în 2007 2008, reclamate în rechizitoriu că dovedesc existența terenului retrocedabil la nivel de UAT uri și nejustificarea delimitării terenului de la I.N.C.D.A. F _____, s au dovedit a fi subvenții pentru 222 225 ha pășune naturală, proba testimonială atestând și faptul că ADS nu dădea teren pentru retrocedări pe art. 221 din Legea nr. 1/2000. Reprezentanții OCPI din Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași au arătat că delimitarea s a făcut de către această instituție, la cererea ADS și a comisiei județene, în contextul în care ADS a transmis adrese, în care precizau că institutele care administrează terenuri cu destinație agricolă sunt obligate să transmită din aceste terenuri comisiilor locale de fond funciar, pentru reconstituiri pe vechile amplasamente. Ceea ce a determinat adoptarea și a altor hotărâri, de către Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, anterior HCFF nr. 1604/ _____, prin care au fost delimitate și alte terenuri de la I.N.C.D.A F _____, în vederea retrocedării, a fost adresa Primăriei F _____, din 04.12.2006, în care se comunică Guvernului României, că ANRP atenționează Primăria F _____ că se află în întârziere cu soluționarea celor 426 cereri formulate în baza legii nr. 18/1991 de către titularii de drepturi de fond funciar și se solicită soluționarea până la sfârșitul anului 2007. Deși în toate adresele reprezentând corespondența dintre I.N.C.D.A F _____ și Guvernul României de după 2012 relativ la împrejurarea că suprafața în cauză, delimitată de la I.N.C.D.A F _____, dar și toată suprafața administrată de institut, era indispensabilă activității de cercetare a institutului, declarațiile martorului V _____ relevă discuțiile cu membrii Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași anterior votării delimitării, în cadrul cărora directorul institutului s a opus preluării terenului în cauză de către Primăria F _____, dar a precizat din ce zonă a perimetrului să se facă delimitarea, arătând, în același timp, că valoarea terenurilor institutului este dată proprietățile cernoziomice ale pământului și nu de alte criterii, cum ar fi apropierea de autostradă sau alte facilități, în pofida adresei nr. 4285/06.07.2007, I.N.C.D.A F _____, de scutire de impozit pe 931 ha indispensabile cercetării, proba testimonială atestând că, după delimitarea terenului în cauză, institutul nu a mai solicitat teren în compensare, pentru cercetare, nici la momentul 2007 2008 și nici în prezent. Relevantă, pentru modul de adoptare a HCFF nr. 1604/13.07.2007, dar și pentru aprobarea delimitării terenului în cauză, este proba cu acte, din 2013, ce atestă existența terenului disponibil retrocedărilor la nivelul UAT urilor Gurbănești, N _____ B _____, Nana, Tămădău, F _____, Călărași în 2009, în condițiile în care declarațiile inculpaților, dar și ale martorilor, atestă faptul că, anterior adoptării HCFF

nr. 1604/13.07.2007, nu exista teren retrocedabil în județul Călărași, dar nici în județele învecinate, G _____, Ialomița, C _____, situație ce a determinat pe inculpații primari ai UAT urilor F _____, Tămădău, N _____ B _____, L _____, Sărulești, Gurbănești să nu mai solicite teren pentru solicitantii ale căror cereri trebuiau soluționate. Același probatoriu menționat anterior atestă existența unei întâlniri, la data de 04.07.2007, la sediul Primăriei F _____, între reprezentanți ai cetățenilor titulari ai drepturilor de proprietate privată, reprezentanți ai I.N.C.D.A. F _____, ai Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, în care s au expus puncte de vedere cu privire la necesitatea delimitării terenului în cauză, suprafața de 1982, 54 ha fiind suma terenurilor din cererile cetățenilor din anexele 23 și 30, necontestate pe parcursul întregului proces. Anterior acestui moment, proba cu acte existentă în dosar, atât la urmărirea penală, cât și la instanță, relevă corespondența dintre Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași și ANRP, dar și dintre aceeași comisie județeană și Guvernul României, în care se comunică menționatei comisii că art. III al art. 11 din legea nr. 169/1997 și art. 27 al. 71 din HG nr. 890/2005, reprezintă o derogare de la procedura comună consacrată prin art. 10 al. 2 din Legea nr. 213/1998 și că, în această situație, hotărârea Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași va cuprinde un articol distinct, prin care se va constata, în temeiul art. III al. 11 din legea nr. 169/1997, trecerea de drept din domeniul public în domeniul privat al statului sau localităților a acelor suprafețe supuse restituirii și punerea la dispoziția comisiei locale de fond funciar, în vederea retrocedării. Abia în 2011 ICCJ – în complet pentru judecarea recursului în interesul legii, a statuat că trecerea terenurilor din domeniul public în cel privat al statului se face prin hotărâre de guvern.

IV 1. Din perspectiva modului de redare, în actul de inculpare, a faptelor penale prezumtiv comise de către inculpații M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____, primari, la momentul 2007, ai UAT urilor Gurbănești, Valea Argovei, N _____ B _____, L _____, Sărulești, și Tămădău), tribunalul a constatat și a reținut că probele administrate în ambele faze procesuale exclud din sfera ilicitului penal a concluziilor acușării în sensul că orice comisie județeană de fond funciar ar fi putut valida, legal, propunerile comisiilor locale de fond funciar privind reconstituirea dreptului de proprietate prin predarea, către petenți, a terenurilor ce s au aflat în administrarea stațiunilor și institutelor de cercetare și dezvoltare agricolă doar în condițiile în care nu mai există teren disponibil administrat de alte instituții și autorități publice în județul respectiv sau în județele învecinate și terenurile agricole să nu fie indispensabile cercetării. În acest context normativ, tribunalul a reținut împrejurarea că, într adevăr, inculpații menționați anterior au întocmit anexele 23 și 30, fără a efectua, în scris, toate demersurile în vederea identificării suprafețelor de teren ce puteau fi puse în posesie titularilor de drepturi de proprietate privată asupra terenurilor întrucât, așa cum s a ilustrat anterior, în motivarea prezentei hotărâri, audierile inculpaților, declarațiile martorilor și expertizele întocmite de către expertul M _____ C _____ au relevat faptul că, la momentul 2007, nu exista teren disponibil la nivelul UAT urilor F _____, Nana, Gurbănești, Sărulești, Tămădău, Valea Argovei, N _____ B _____ și L _____. De asemenea, expertul M _____ C _____ a conchis în sensul că suprafața de teren de 1982, 54 ha delimitată prin HCFF nr. 1604/13.07.2007 și trecută din domeniul public al statului și din administrarea I.N.C.D.A F _____ în cel privat al localității F _____, nu era destinată cercetării, anterior predării către comisia locală de fond funciar F _____. Este adevărat că, ulterior anului 2007, s a configurat existența unei situații de fapt și anume aceea că ar fi existat 4.069,84 ha teren disponibil retrocedării la întreg nivelul jud. Călărași la 01.01.2008, numai că acest aspect nu este clarificat din perspectiva naturii juridice a respectivei suprafețe de teren și anume dacă această suprafață era retrocedabilă sau era alcătuită din terenuri provenite din desecări, îndiguiri, lucrări de îmbunătățiri funciare. Ceea ce probele au relevat, dincolo de orice dubiu, este concluzia notorie (pentru că inculpații M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____ au acționat în baza

acestei convingeri nefundamentate documentar și instituțional), este faptul că, la nivelul județului Călărași, dar și la nivelul județelor limitrofe și a județului C _____, nu mai existau suprafețe de teren agricol suficient pentru restituirea integrală către beneficiarii drepturilor de proprietate privată asupra terenurilor, inculpații menționați anterior prezentând anexele 23, 29 și 30 întocmite anterior datei de 13.07.2007 și validate de Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, în baza documentelor funciare ale titularilor solicitanți și atestând situația lipsei de teren disponibil retrocedării, cu consecințele expres stipulate în rechizitoriu, într-un context normativ încadrabil în dispozițiile art. 16 al. 1 lit. b teza I c.pr.pen.; această soluție se impune dat fiind că, chiar dacă dispozițiile legii 1/2000, ale legii 290/2002 și 213/1998 nu instituie, punctual, coerent și sub sancțiuni clare și specifice, atribuții de serviciu pentru primarii UAT urilor, președinți ai comisiilor locale de fond funciar, totuși aceste acte normative configurează cadrul legal în baza căruia își exercită atribuțiile președinții și membrii comisiilor locale și județene de fond funciar (**relativ la inculpații menționați anterior existând disp. art. 5 lit. b din HG nr. 890/2005, coroborate cu disp. art. 6 al. 1 din Legea nr. 1/2000**); modalitatea de soluționare a cererilor titularilor drepturilor de proprietate privată asupra terenurilor constituie un ansamblu de dispoziții legale imperative, în care se regăsește fiecare etapă a procesului de retrocedare, cu obligații și interdicții ce sunt imperios necesare a fi cunoscute și aplicate, neefectuarea tuturor demersurilor legale și instituționale de identificare a terenurilor retrocedabile fiind imputabilă președinților comisiilor locale de fond funciar, **însă nu din perspectivă penală**, consecințele acestor acțiuni neavând acest caracter, mai ales că nu se pot susține și preciza, probator, punctual și concret, beneficiarii menționatei acțiuni, conform tezei ultimei a art. 297 al. 1 c.pen., din punctul de vedere al analizei modului de prezumtivă creștere nejustificată a valorii terenurilor restituite ca urmare a delimitării terenului în cauză, în funcție de valoarea de piață a terenurilor din zonă. Oricum, probele au atestat întocmirea anexelor 23, 29 și 30 anterior momentului 13.07.2007.

IV 2. Din perspectiva modului de redare, în actul de inculpare, a faptelor penale prezumtiv comise de către inculpații E _____ E _____ – **în calitate de președinte al Comisiei locale de fond funciar F _____ și O _____ O _____**, **în calitate de reprezentant al O.C.P.I. Călărași**, tribunalul a constatat și a reținut că probele administrate în ambele faze procesuale exclud din sfera ilicitului penal a concluziilor acuzării în sensul că aceștia, împreună, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au încheiat, la data de 12.07.2007, procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha, aflată în domeniul public al statului și în administrarea I.N.C.D.A. F _____, în vederea punerii în posesie a persoanelor al căror drept de proprietate a fost reconstituit de către comisiile locale F _____, Tămădău, Gurbănești, Sărulești, N _____ B _____, Valea Argovei, Nana, L _____, L _____, invocând art. 47 din HG nr. 890/2005, ale căror prevederi nu erau aplicabile terenurilor aflate în administrarea institutelor de cercetare agricolă și fără a dispune de documente care să reflecte modul de calcul al acestor suprafețe, contribuind în mod direct și indispensabil, la adoptarea HCJ nr. 1604/13.07.2007 și, implicit, la crearea pagubei în dauna patrimoniului statului, care a constat în diminuarea patrimoniului statului cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de 3.771.012 euro (16.835.681 lei la cursul valutar de 1 euro/4,4645 lei), respectiv la crearea unui prejudiciu în dauna IMCDA F _____, care a constat în lipsa de folosință a terenului în cuantum de 8.632,940 lei, precum și la folosul patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren respective în or. F _____ (acestea având o valoare mult mai mare decât cele la care erau îndreptățite, dacă reglementările legale ar fi fost respectate).

Soluția prevăzută în dispozițiile art. 16 al. 1 lit. b teza I c.pr.pen. se impune cu necesitate, față de inc. E _____ E _____ și O _____ O _____ întrucât:

1. Pe de o parte, art. 47 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 890/2005 vizează situația preluării terenului în cauză de către UAT F _____, cât timp suprafața aflată în administrarea I.N.C.D.A.

F _____ provenea de la ADS (ilustrative, în acest sens fiind adresele ADS nr. _____/2006, nr. 6188/2006 și nr. 489/2009) și, pe de altă parte, delimitarea terenului preluat de la I.N.C.D.A. F _____ s a realizat sub auspiciile legii nr. 290/2002, în vigoare la data de 13.07.2007, până la adoptarea legii nr. 45/2009 și până la pronunțarea deciziei RIL nr. 23/2011 a ICCJ.

2. Inc. O ____ O ____ a întocmit schițele și procesul verbal de delimitare din punct de vedere tehnic, pe baza unor măsurători, în baza anexelor 23, 29 și 30 **întocmite în perioada 2005 2007 la nivelul fiecărei comisii locale de fond funciar**, în baza unor atribuții de serviciu impuse pe linie ierarhică, cu caracter imperativ, avându se în vedere configurația actelor de proprietate ale titularilor cu vocație funciară, ale căror 426 de cereri de punere în posesie constituiau motivul pentru care ADS și ANRP au somat autoritățile călărășene să definitiveze procesul de retrocedare. Din cuprinsul anexelor 23,29 și 30, aprobate la nivelul UAT urilor Gurbănești, Valea Argovei, Nana, L _____, N _____ B _____, a reieșit lipsa rezervelor de teren la nivelul acestora, situație confirmată și la nivelul anului 2000, conform anexelor legii 1/2000, situație existentă faptic și juridic și la momentul 13.07.2007.

3. Ca urmare a participării reprezentanților I.N.C.D.A. F _____ la ședințele anterioare delimitării, în care s au făcut cunoscute intențiile legate de punerea în posesie a cetățenilor, așa cum se mai realizase anterior, conducerea institutului nu a făcut nicio comunicare în sensul declarării, ca indispensabile cercetării, a vreunei suprafețe de teren și, de asemenea, s a respectat amplasamentul recomandat de către ing. șef Ș _____ G _____ și a martorei B ____ L ____ cu privire la cele 1982,54 ha ce urmau să facă obiectul procesului verbal de delimitare, conf. procesului verbal al întâlnirii din 04.07.2007.

4. Procesul verbal de delimitare realizat la sediul OCPI și semnat de către inc. E _____ E _____, primar la UAT F _____ după ședința din data de 04.07.2007 menționată anterior, prezentat spre aprobare Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, a respectat cerința normativă a momentului 13.07.2007, respectiv disp. art. 9 al. 1 din legea nr. 1/2000 și ale art. 223 din legea nr. 290/2002 (**forma în vigoare la 13.07.2007, completată prin Legea nr. 232/2005**), întrucât terenul a fost delimitat într o solă compactă, începând de la marginea terenului administrat de I.N.C.D.A. F _____, nu era teren destinat cercetării și viza drepturile de proprietate ale persoanelor ce puteau face dovada vechii amplasament, dar și pentru compensarea persoanelor din localitățile învecinate, care îndeplineau cerințele prevederilor art. 10 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 890/2005. Oricum, suprafața de 1982,54 ha este mai mică decât cea rezultată din însumarea suprafețelor validate în anexe, iar prin hotărârea nr. 1604/13.07.2007 nu s a votat vreun transfer de anexe sau de terenuri.

IV 3. Din perspectiva modului de redare, în actul de inculpare, a faptelor penale prezumtiv comise de către inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, președinte și, respectiv, membri, la momentul 2007, ai Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, tribunalul a constatat și a reținut că probele administrate în ambele faze procesuale exclud din sfera ilicitului penal a concluziilor acuzării, constând în aceea că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în data de **13.07.2007**, au aprobat procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1.982,54 ha aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____ și, prin Hotărârea nr. 1604 din data de 13.07.2007, au aprobat delimitarea terenului în suprafață de 1.982,54 ha, aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____, și trecerea acestuia din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____, cu încălcarea dispozițiilor stabilite de lege, respectiv **art. 223 din Legea nr. 290/2002**, modificată, **art. 6 alin. 1, art. 9 alin. 1 și art. 12 alin. 1, 4 și 5 din Legea nr. 1/2000**, modificată, **art. 10 alin. 2 din Legea nr. 213/1998**, precum și a dispozițiilor **art. 10 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 890/2005**, cauzând o pagubă în dauna patrimoniului statului, constând în diminuarea acestuia cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de **3.771.012 euro (16.835.681 lei**, la cursul valutar de 1 euro/ 4,4645 lei), respectiv a unui prejudiciu de **8.632.940 lei** în dauna I.N.C.D.A. F _____ (lipsa de

folosință a terenului), precum și un folos patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren respective în or. F _____ (acestea având o valoare mult mai mare decât cele la care erau îndreptățite, dacă reglementările legale ar fi fost respectate).

Soluția prevăzută în dispozițiile art. 16 al. 1 lit. b teza I c.pr.pen. se impune cu necesitate, întrucât:

1. Inculpații menționați anterior au semnat procesul verbal al ședinței Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași din data de 13.07.2007 în contextul în care s a votat procesul verbal de delimitare pentru 1982,54 ha de la I.N.C.D.A. F _____, pe teritoriul administrativ F _____, prezentat de către OCPI și în condițiile în care nu s a votat și punctul II, respectiv trecerea terenului din domeniul public al statului, în cel privat al localității dat fiind că, așa cum au precizat martorele _____ și _____, situația trecerii terenului din proprietatea publică a I.N.C.D.A. F _____ în cea privată a UAT F _____ fiind consecința lucrului pe un formulat tipizat, existent la secretariatul Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, pe care martorele l au găsit la momentul angajării la prefectura Călărași, unde se lucra după un anumit algoritm, cu draft uri cuprinzând mai multe tipuri de hotărâri, printre care și cel cu delimitări, punctul II al HCFF în cauză fiind o mențiune, care a constituit o cerință a legii, când terenul era de la ADS. În ceea ce privește situația tipizatului despre care au amintit martorele menționate anterior în declarațiile date la instanță, este de reținut faptul că necesitatea menționării pct. II din HCFF nr. 1604/13.07.2007 este consecința corespondenței dintre Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași și ANRP, dar și dintre aceeași comisie județeană și Guvernul României, în care se comunică menționatei comisii că art. III al art. 11 din legea nr. 169/1997 și art. 27 al. 71 din HG nr. 890/2005, reprezintă o derogare de la procedura comună consacrată prin art. 10 al. 2 din legea nr. 213/1998 și că, în această situație, hotărârea Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași va cuprinde un articol distinct, prin care se va constata, în temeiul art. III al. 11 din legea nr. 169/1997, trecerea de drept din domeniul public în domeniul privat al statului sau localităților a acelor suprafețe supuse restituirii și punerea la dispoziția comisiei locale de fond funciar, în vederea retrocedării. Abia în 2011 ICCJ – în complet pentru judecarea recursului în interesul legii, a statuat că trecerea terenurilor din domeniul public în cel privat al statului se face doar prin hotărâre de guvern.

2. Modalitatea de trecere, a terenului, din domeniul public în domeniul privat al statului sau localităților a acelor suprafețe supuse restituirii și punerea la dispoziția comisiei locale de fond funciar, în vederea retrocedării s a făcut etapizat, prin întâlnirea dintre reprezentanți ai Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, reprezentanți ai I.N.C.D.A. F _____, primarul UAT F _____ și reprezentanți ai titularilor de drepturi de proprietate reglementate de legile fondului funciar din data de 04.07.2007, prin întocmirea, de către OCPI, a procesului verbal de delimitare și, apoi, de votare, a delimitării celor 1982,54 ha de la I.N.C.D.A. F _____, pe teritoriul administrativ F _____, după ce, anterior, mai fuseseră delimitate și alte suprafețe de teren de la institut, în vederea retrocedării, după ce s a adoptat altă hotărâre, ulterioară, în 2008, a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, prin care terenurile în cauză au trecut, efectiv, din proprietatea publică a statului și din administrarea Institutului, în cea privată a UAT Fudulea, necontestată și după ce, anterior, prin hotărârea nr. 666/2007 a Judecătoriei L _____ Gară, irevocabilă prin decizia civilă nr. 60/R/2008 a Tribunalului Călărași, se respinsese acțiunea I.N.C.D.A. F _____ de anulare a HCFF nr. 1604/13.07.2007, formulată în contradictoriu cu Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași și unde s a reținut că I.N.C.D.A. F _____ nu a dovedit că suprafața de teren de 1982,54 ha, ce face obiectul procesului verbal de delimitare în cauză, coincide cu terenurile destinate cercetării fundamentale, aspect susținută și de expertiza agro efectuată în cauză. Conchizând, tribunalul a constatat că, toate aceste etape s au derulat public, fără o prealabilă înțelegere între inculpați, fără

ingerințe, de vreun fel, în modul de adoptare a procesului verbal de delimitare și de votare a acestuia, mai ales că așa se procedase anterior cu alte terenuri aflate în administrarea I.N.C.D.A. F _____. Astfel, continuând procedura instituită de dispozițiile legale, Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași a aprobat, prin HCFF nr. 1257/2008 și nr. 109/2009, transferul de anexe (23, 29 și 30) de la 8 uat uri din jud. Călărași către Comisia locală F _____ de fond funciar, care a efectuat punerea în posesie a persoanelor, ce se regăseau în menționatele anexe.

3. Împotriva acestei proceduri de lucru a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași a fost sesizat Parchetul de pe lângă ICCJ – DNA care, prin rezoluția din 28.01.2011, din dos. nr. 330/P/2009, a constatat, în analiza atribuțiilor inc. J _____ J _____ că, prin sentințele și deciziile care confirmă legalitatea hotărârilor comisiei județene de fond funciar, instanțele infirmă o încălcare a atribuțiilor de serviciu de către conducătorii comisiilor, în emiterea hotărârilor respective (până la dezbaterile asupra fondului cauzei nu s a dovedit existența unei ordonanțe de redeschidere a urmăririi penale în cauza respectivă).

4. Declarațiile inculpaților și administrarea probei testimoniale au relevat faptul că, din perspectiva legii nr. 18/1991 și a celorlalte acte normative în domeniul reconstituirii dreptului de proprietate la nivelul jud. Călărași și a județelor învecinate, procesul de retrocedare nu este finalizat. De altfel, proba cu acte și proba testimonială au evidențiat împrejurarea că delimitarea celor 1982,54 ha nu a afectat suprafața destinată cercetării la I.N.C.D.A. F _____, mai ales că, pe respectiva suprafață, nu există îmbunătățiri nici la acest moment, din perspectiva disp. art. 22 3 din Legea nr. 290/2002, expertiza topo stabilind că delimitarea terenului menționat s a făcut cu respectarea îndrumărilor prevăzute în disp. legale pretins încălcate – art. 9 al. 1 din Legea nr. 1/2000, modificată și a celor ale reprezentanților I.N:C.D.A. F _____, respectiv de la marginea de sud și în sole compacte. De asemenea, se constată calitatea de norme juridice speciale a disp. Legii 18/1991, ale Legii nr. 169/1997, ale Legii nr. 1/2000, ale Legii 10/2001 și ale Legii nr. 247/2005 în raport cu disp. Legii nr. 213/1998 – art. 5 al. 1 din această lege prevede că regimul juridic al dreptului de proprietate publică este reglementat de prezenta lege, dacă prin legi organice speciale nu se dispune altfel. În speță, actul administrativ ale cărui efecte au fost suspendate cu privire la trecerea unor terenuri în domeniul public este HG nr. 1882/2005, prin care s a dat în administrarea I.N.C.D.A. F _____ terenuri trecute în domeniul public al statului și, astfel, rezultă cu claritate că, între momentul validării cererii și momentul trecerii în rezerva comisiei locale nu mai exista nicio etapă procedurală de emitere a vreunei hotărâri, de către vreo altă autoritate, această opinie juridică fiind existentă și în adresa ANRP către Prefectura jud. Călărași, nr. ____/21.08.2009, la trei luni după intrarea în vigoare a Legii nr. 45/2009, din care rezultă că nu este nevoie de parcurgerea procedurii instituite de Legea nr. 213/1998 pentru trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al suprafețelor de teren necesare reconstituirii dreptului de proprietate în temeiul legilor fondului funciar, că acestea operează de drept, ca efect al reconstituirii dreptului prin hotărârea de validare a comisiei județene de fond funciar, aspect ce reiese și din comunicatul ADS, în care se arată reglementarea acestei proceduri tehnico juridice și după intrarea în vigoare a Legii nr. 45/2009 și până la pronunțarea Deciziei RIL nr. 23/2011 de către ICCJ.

5. În ceea ce privește pretinsa încălcare a disp. art. 12 al. 1, 4 și 5 din Legea nr. 1/2000, modificată, dar și a disp. art. 10 al. 6 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 890/2005, tribunalul constată că declarațiile inculpaților, proba testimonială, dar și considerentele hotărârii nr. 666/2007 a Judecătoriei L _____ Gară, irevocabilă prin decizia civilă nr. 60/R/2008 a Tribunalului Călărași, au evidențiat lipsa ilicitului penal în ceea ce privește modalitatea de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu ale inculpaților, proba cu acte atestând lipsa rezervelor de teren retrocedabil la nivelul _____, Nana, L _____, N _____ B _____, dar și aplicarea legii nr. 18/1991 cu diminuări la nivelul _____ și or. F _____.

6. Declarațiile inculpaților și proba testimonială au evidențiat faptul că, în ședința Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași din data de 13.07.2007 s a votat doar delimitarea suprafeței de 1982,54 ha, nu și trecerea terenului din domeniul public al statului și din administrarea I.N.C.D.A. F _____ în cel privat al UAT F _____, de la pct. II al HCFF nr. 1604/13.07.2007, soluție tehnico juridică recomandată de autoritățile centrale de resort și neconfirmată de către inculpații care nu cunoșteau forma finală a hotărârii, pe care nu au semnat o, fapt confirmat de practica judecătorească în materie existentă la nivelul jud. Călărași, la momentul 13.07.2007, dar și la nivelul altor județe, situație menționată în considerentele deciziei civile în interesul Legii nr. 23/2011 a ICCJ.

7. Obținerea folosului necuvenit pentru sine sau pentru altul, ca și condiție sine qua non pentru existența infracțiunii de abuz în serviciu nu s a dovedit, întrucât la nivelul anilor 2005 2007 nu se cunoșteau amplasamentele terenurilor cu care vor fi puși în posesie titularii drepturilor de proprietate privată, anexele 23,29 și 30 fiind realizate în baza actelor de proprietate ale persoanelor menționate anterior și necontestate de către niciuna dintre părțile din proces. Aceasta pe de o parte și, pe de altă parte, retrocedările urmau să se realizeze după categoria de folosință a terenului și nu după valoarea acestuia persoanelor îndreptățite și nu beneficiarilor tranzacțiilor ulterioare retrocedărilor, chiar directorul V _____ afirmând, în declarația dată la instanță, că valoarea terenurilor institutului era dată de valoarea cernoziomică a solului și nu de alți factori. Oricum, este relevant de reținut faptul că problema pretinsei majorări a valorii terenului delimitat se pune la nivelul anului 2008 și nu ulterior, când s au dovedit tranzacții cu respectivele suprafețe de teren, întrucât anul 2008 este anul în care s a adoptat HCFF Călărași nr. 1257, cu transferul de anexe cuprinzând cetățenii îndreptății la reconstituire.

8. Din perspectiva persoanelor îndreptățite la reconstituire pe terenul I.N.C.D.A. F _____, este de reținut împrejurarea că, în mod eronat, acuzarea a arătat că respectivele persoane sunt doar cele care dovedeau vechile amplasamente, deși disp. art. 3 al. 2 și ale art. 9 al. 1 din legea nr. 1/2000, ale art. 10 al. 1 și al. 8 din HG nr.890/2005 includ în aceeași categorie și alte persoane îndreptățite la reconstituire și asta cu atât mai mult cu cât I.N.C.D.A. F _____ a obținut cele 145 ha, cu care a fost constituit inițial, de la fostele CAP uri din or. F _____ și localitățile învecinate.

II. 1. În ceea ce privește temeiul achitării, respectiv disp. art. 16 al. 1 lit. a c.pr.pen., (fapta nu există), cereri formulate de către inc. J _____ J _____, K _____ K _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, O _____ O _____, S _____ S _____ și N _____ N _____, tribunalul le a respins, pentru toate considerentele expuse anterior. Astfel, primul dintre cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale prevăzut la art.16 privește ipoteza inexistenței unei fapte în materialitatea ei, or în cauză nu se poate susține că faptele inculpaților nu au existat, în mod obiectiv, aspectul care trebuie analizat fiind dacă acestea sunt sau nu prevăzute de legea penală. În schimb, prevederea faptei în legea penală semnifică, în principiu, identitatea dintre conduita propriu zisă și toate condițiile din norma de incriminare (trăsătura tipicității infracțiunii), ceea ce, în speță, nu se realizează pentru niciunul dintre inculpați.

2. În ceea ce privește temeiul achitării, respectiv disp. art. 16 al. 1 lit. b teza a II a c.pr.pen., (fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de legea penală), cereri formulate de către inc. P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, E _____ E _____, O _____ O _____, M _____ M _____, H _____ H _____, D _____ D _____ și C _____ C _____, tribunalul urmează a le respinge, pentru toate considerentele expuse anterior.; astfel, avându se în vedere soluția de achitare în baza art. 16 al. 1 lit. b terza I c.pr.pen., tribunalul constată lipsa interesului de a mai fi analizat acest motiv de achitare, din perspectiva existenței sale, faptele prezumtiv comise fiind în afara ilicitului penal, iar lipsa vinovăiei trebuind analizată din perspectiva intenției, ca și componentă a oricărei fapte penale.

3. În ceea ce privește temeiul achitării, respectiv disp. art. 16 al. 1 lit. c c.pr.pen., (nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea), cereri formulate de către inc. P____ P____, A____ A____, Năbîrgeac I____, I____ I____, R____ R____, O____ O____, S____ S____, N____ N____ și D____ D____, tribunalul urmează a le respinge, pentru toate considerentele expuse anterior. Corelativ, se constată că fiecare dintre inculpați a realizat acte și fapte juridice, care nu **corespund întocmai tiparului sau modelului existent în norma de incriminare** a infracțiunilor deduse judecății; instanța a analizat și a apreciat că fapta de abuz în serviciu presupus comisă de către toți inculpații din dosar, așa cum sunt descrise în rechizitoriu, nu sunt prevăzute de legea penală, întrucât **orice faptă care există obiectiv și a fost săvârșită de către o persoană responsabilă penal poate atrage această răspundere penală doar în măsura în care sunt realizate condițiile de tipicitate ale infracțiunii**, respectiv atunci când există o corespondență deplină între trăsăturile faptei concrete și modelul abstract (tip) prevăzut în norma de incriminare, ceea ce, în speță, nu s a realizat.

III. În baza art. 396 al. 6 c.pr.pen., rap. la art. 16 al. 1 lit. f c.pr.pen. s a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva inc. F____ F____, acesta fiind decedat, potrivit actului de la fila 159 din vol. I al dosarului camerei preliminar nr. _____/a1*.

V. În baza art. 397 c.pr.pen., rap. la art. 25 al. 5 c.pr.pen., a fost lăsată nesoluționată acțiunea civilă formulată de către Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice (cu sediul în București, _____, sect. 5) și Institutul N____ de Cercetare – Dezvoltare Agricolă F____ (cu sediul în or. F____, _____, 1, jud. Călărași). În baza art. 397 al. 5 c.pr.pen., urmează a se menține măsurile asigurătorii luate, cu privire la bunurile inculpaților, **la urmărirea penală – nu la instanță**, astfel: I. indisponibilizarea, prin 1. instituirea sechestrului, asupra sumelor de bani (lei și valută), existente în conturile inc. J____ J____, K____ K____, P____ P____, A____ A____, Năbîrgeac I____, I____ I____, B____ B____, M____ M____, S____ S____, H____ H____, N____ N____, D____ D____, C____ C____, E____ E____, O____ O____ și F____ F____, până la concurența sumei de 1.486.905 euro (echivalentul a 6.681.407,61 lei la cursul B.N.R. din data de 15.01.2015); 2. Instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra bunurilor imobile aflate în proprietatea inc. K____ K____, C____ C____, H____ H____, N____ N____, O____ O____, S____ S____, I____ I____, B____ B____ și E____ E____, până la concurența sumei de 1.486.905 euro (echivalentul a 6.681.407 lei al cursul B.N.R. din data de 15.01.2015 de 1 euro/4,4935 lei), măsuri instituite prin Ordonanța nr. 216/P/2014 a Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției din 29.01.2015 și aplicate prin procesele verbale din data de 02.02.2015 și 03.02.2015 (doar pentru inc. Năbîrgeac I____). II. indisponibilizarea, prin 1. instituirea sechestrului, asupra sumelor de bani (lei și valută), existente în conturile inc. J____ J____, K____ K____, P____ P____, A____ A____, Năbîrgeac I____, I____ I____, B____ B____, M____ M____, S____ S____, H____ H____, N____ N____, D____ D____, C____ C____, E____ E____, O____ O____, F____ F____ și R____ R____, până la concurența sumei de 25.468.621 lei și 2. Instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra bunurilor imobile aflate în proprietatea inc. R____ R____, până la concurența sumei totale de 25.468.621 lei, măsuri instituite prin Ordonanța nr. 216/P/2014 a Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției din 18.05.2015 și aplicate prin procesele verbale din data de 26.05.2015. Măsurile instituite, menționate anterior, încetează de drept dacă părțile civile nu introduc acțiuni, în fața instanțelor civile, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sentinței.

A fost respinsă cererea Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției de anulare a procesului verbal din 12.07.2007 de delimitare a suprafeței de 1.982,54 ha de la I.N.C.D.A. F____ pe teritoriul administrativ al or. F____, precum și a Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, pentru

toate considerentele expuse anterior și ca urmare a dispozițiilor hotărârii nr. 666/2007 a Judecătorei L____ Gară, irevocabilă prin decizia civilă nr. 60/R/2008 a Tribunalului Călărași.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Națională Anticorupție, părțile civile Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice Călărași și Institutul N_____ de Cercetare – Dezvoltare Agricolă F____ și inculpații I____ I____, E____ E____, R____ R____, A____ A____, Năbîrgeac I____, O____ O____, J____ J____ și B____ B____, criticând o pentru nelegalitate și hetemeinicie.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. prin apelul declarat a susținut că, în mod greșit instanța de fond a dispus achitarea inculpaților J____ J____, I____ E____, P____ P____, A____ A____, Năbîrgeac Ion, I____ I____, B____ B____, M____ M____, S____ S____, H____ H____, N____ N____, D____ D____, C____ C____, E____ E____, O____ O____ și R____ R____.

În dezvoltarea motivului de apel, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a arătat următoarele:

1. In ceea ce privește achitarea inculpaților, instanța de judecată a arătat că, partea civilă G____ G____, deși s a opus preluării suprafeței de teren, a precizat din ce zonă a perimetrului să se facă delimitarea și nu a solicitat teren în compensare nici în prezent, pentru cercetare, după preluarea terenului de către comisia județeană. Totodată, partea civilă nu ar fi dovedit că suprafața de 1982,54 ha coincide cu terenurile destinate cercetării fundamentale.

Conduita reprezentanților părții civile nu poate înlătura răspunderea inculpaților pentru încălcarea legii, chiar dacă partea civilă a fost neglijentă și nu a efectuat demersuri pentru a cere altă suprafață de teren, ori dacă a reprezentat defectuos interesele sale în fața instanțelor de judecată. Inculpații nu pot invoca în apărare faptul că partea civilă, după ce a fost preluată suprafața de teren, nu a solicitat teren în compensare și pentru că această conduită este una ulterioară săvârșirii faptelor care fac obiectul judecății.

Una din apărările inculpaților a fost cea legată de conduita părții civile I.N.C.D.A. F____, ca instituție publică, însă, răspunderea penală a inculpaților a fost stabilită ca urmare a obligațiilor profesionale pe care le aveau în funcțiile pe care le au deținut, cu condiția de a respecta legea, indiferent de deciziile luate de partea civilă.

Instanța de fond a mai reținut că, în sarcina inculpaților nu poate fi avută în vedere infracțiunea care face obiectul prezentului dosar, ținând cont de corespondența scrisă dintre Comisia județeană de fond funciar și alte instituții publice, care ar fi făcut comisiei județene anumite recomandări.

Din perspectiva parchetului, anumite adrese pe care le au primit instituțiile conduse de inculpați, de la alte instituții publice, sunt de natură să indice că aceștia au săvârșit faptele în cunoștință de cauză.

Astfel, prin adresa nr. _____ din 21.11.2006, Agenția Domeniilor Statului a comunicat Prefecturii Județului Călărași condițiile în care se poate face retrocedarea suprafețelor de teren din domeniul public, situate în incinta stațiunilor și institutelor de cercetare. Astfel, A.D.S. a comunicat Prefecturii Călărași că preluarea suprafețelor de teren de la institut se face în scopul retrocedării pe vechiul amplasament, iar dacă nu se poate face dovada fostului amplasament atunci se va putea solicita teren doar dacă nu mai există teren disponibil administrat de alte instituții publice și autorități publice din județ sau județele învecinate.

În adresă s a menționat și că terenul nu va putea fi solicitat institutelor de cercetare dezvoltare dacă este indispensabil cercetării.

Inacțiunea inculpaților constând în aceea că nu au solicitat tuturilor instituțiilor publice din județ și din județele învecinate să comunice dacă au teren disponibil, precum și lipsa de orice fel de demers pentru a afla care este suprafața utilizată de G ____ G ____ pentru cercetare, conduce la concluzia clară că inculpații au cunoscut că încalcă dispozițiile legale, precum și consecințele faptelor lor.

2. Referitor la de acuzația adusă inculpaților D ____ D ____, M ____ M ____, C ____ C ____, H ____ H ____, S ____ S ____, N ____ N ____, care au atestat că nu există suprafețe de teren agricol disponibile, deși acestea existau, instanța de judecată a reținut că declarațiile inculpaților, ale martorilor și raportul de expertiză întocmit de expertul M ____ C ____ au relevat faptul că la momentul anului 2007 nu exista teren disponibil la nivelul UAT urilor Sărulești, N ____ B ____, Valea Argovei, L ____, Tămădău M ____, Gurbănești.

A apreciat Parchetul că, această constatare a instanței nu este în concordanță cu materialul probator existent la dosarul cauzei.

Astfel, cu privire la faptul că în unitățile administrativ teritoriale Gurbănești, Sărulești, Tămădău, Valea Argovei, N ____ B ____ și L ____, era teren disponibil la nivelul anului 2007, au fost administrate probe rezultate din înscrisuri, după cum urmează:

- Hotărârile nr. 781, nr. 782 și nr. 785, emise în data de 13.07.2012 de Comisia județeană de fond funciar Călărași, prin care a revocat transferul unor poziții din Anexa nr. 23 a Comunei Gurbănești în Anexa nr. 23 a Orașului F ____, deoarece „pe teritoriul comunei Gurbănești există teren disponibil”.

- Hotărârea nr. 529/09.06.2010, prin care Comisia județeană de fond funciar Călărași a invalidat 136 de poziții transferate în anexele Comisiei locale de fond funciar F ____, reprezentând o suprafață totală de 85,48 ha, iar solicitanții urmau „să rămână înscrisi în anexele 23 și 30 ale comunei Sărulești, în vederea punerii în posesie pe teritoriul comunei Sărulești”.

- adresa nr. A 301/2009/26.02.2010, prin care Comisia județeană de fond funciar Călărași a comunicat Comisiilor locale de fond funciar F ____ și Sărulești faptul că unele poziții din anexele transferate de la ____ F ____ urmau a fi retransferate la ____ au identificat terenuri libere la dispoziția Comisiei locale Sărulești pentru punerea în posesie a cetățenilor îndreptățiți;

- adresa nr. 1137 din 17.03.2009, președintele Comisiei locale de fond funciar Sărulești, N ____ Ghedzira, a informat Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași că urma să preia de la A.D.S. suprafața de 83 ha aflată pe teritoriul administrativ al Comunei Sărulești, județul Călărași. Din situația pusă la dispoziție de Comisia locală de fond funciar Sărulești, rezultă că exista disponibilă la nivelul comisiei locale suprafața de 93 ha.

- „Inventarul terenurilor aflate în județul Călărași înregistrat la Agenția Domeniilor Statului cu nr. 712 din data de 22.12.2008, din care rezultă că, la nivelul anului 2007, în administrarea Agenției Domeniilor Statului, la nivelul județului Călărași, se afla o suprafață totală de teren agricol de 42.451,31 ha, din care 15.823,36 ha teren aparținând domeniului public și 26.627,95 ha aparținând domeniului privat;

- adresa nr. 838 din 10.08.2009 transmisă de către Instituția Prefectului Călărași Comisiei locale de fond funciar Valea Argovei din care rezultă că la dispoziția acestei comisii se mai afla disponibilă suprafața de 145,64 ha; - adresa nr. ____/30.09.2014, emisă de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (A.P.I.A.) din care rezultă că în perioada 2007 - 2011, Consiliile locale Gurbănești, Valea Argovei, N ____ B ____ și L ____ din județul Călărași au solicitat și au obținut plata per hectar a subvenției pentru terenuri, astfel:

- în anul 2007: Gurbănești - 527,7 ha; L _____ - 229,52 ha; Valea Argovei - 273,31 ha;
- în anul 2008: N _____ B _____ - 161,05 ha; Gurbănești - 453,45 ha; L _____ - 227,67 ha; Valea Argovei - 124,53 ha;
- în anul 2009: N _____ B _____ - 53,68 ha; L _____ - 207,12 ha;
- în anul 2010: Valea Argovei - 111,75 ha; N _____ B _____ -41,41 ha;
- în anul 2011: Valea Argovei - 111 ha.

Referitor la suprafețele de teren agricol, disponibile la nivelul județului Călărași și a județelor limitrofe, în perioada 2008-2009, Agenția Domeniilor Statului - Direcția Administrare Patrimoniu a comunicat Direcției Naționale Anticorupție, prin adresa de răspuns nr. _____/25.03.2013, următoarele:

- la nivelul județului Călărași, la data de 1.01.2008, exista suprafața disponibilă în vederea retrocedării de 4.069,84 ha, nefiind incluse suprafețele de teren ce fac obiectul art. 221 din Legea nr. 1/2000, în perioada 01.01. _____ 09 fiind retrocedată suprafața de 1.454,58 ha;
- la nivelul județului G _____ era disponibilă în anul 2008 suprafața de 3.116 ha, iar în anul 2009 suprafața de 801 ha.

Faptul că la nivelul unităților administrative menționate, era teren disponibil pentru retrocedare, la nivelul anului 2007 rezultă și din declarațiile martorilor.

Martorul b _____ b _____ b _____ b _____ (funcționar în cadrul Direcției Agricole pentru Agricultură Călărași, în perioada 1991 - 2006), a declarat că în anul 2006, Comisia locală de fond funciar Sărulești avea disponibile suprafețe de teren în jur de 300 ha, reprezentând teren agricol, livezi, pajiști, vițe de vie și teren arabil. Aceste suprafețe erau raportate primăvara către D.A.D.R., pe baza unui formular A.G.R.- Consiliul local Sărulești, formular semnat de primar pe care era aplicată ștampila primăriei.

a _____ a _____, secretar al comunei Gurbănești în perioada 1994-2010, a arătat că la nivelul anului 2007 la nivelul comunei Gurbănești, alături de suprafețele de teren - pășuni naturale și terenuri în pantă, era disponibilă o suprafață pentru retrocedare.

În legătură cu suprafețele de teren disponibil pentru retrocedare la nivelul anului 2007 în _____ L _____ din data de 4.11.2014, c _____ c _____ (vice primar al Comunei L _____ din perioada 2008 - 2014) în data de 3.11.2014, d _____ d _____ (primar al Comunei L _____ în perioada 2000 - 2004, respectiv consilier local în Consiliul Local L _____ în perioada 2004-2008), în data de 30.10.2014, au declarat că în acea perioadă era teren disponibil și, mai mult, primăria L _____ a închiriat teren arabil unor locuitori ai comunei.

În cursul cercetării judecătorești, la cererea inculpaților a fost administrată o expertiză topografică, raportul de expertiză fiind întocmit de expertul M _____ C _____.

În ce privește obiectivul stabilit de instanță, de a evidenția dacă la nivelul anului 2007 era disponibil teren pentru retrocedare la nivelul Comisiei județene de fond funciar Călărași și a UAT urilor F _____, Nana, Gurbănești, Sărulești, Tămădău, Valea Argovei, N _____ B _____ și L _____, expertul a răspuns că nu era teren disponibil.

În vederea formulării răspunsului, expertul a emis adrese către comisiile locale de fond funciar menționate și a concluzionat că la nivelul anului 2007 nu exista o evidență clară a terenurilor de pe raza administrativă a comunelor menționate. Totodată, expertul a concluzionat că nu exista teren disponibil pentru retrocedare întrucât au fost întocmite de către comisiile locale a anexelor 23.

Concluziile expertului sunt lipsite de relevanță, în primul rând, expertul și a fundamentat concluziile pe întocmirea anexelor 23 de către inculpați, anexe în legătură cu care în actul de acuzare s a afirmă că au fost întocmite în fals.

Apoi, deși expertul afirmă că, la nivelul anului 2007 nu exista o evidență clară, fără a consulta actele de la dosar, menționate din care rezultă că era teren disponibil la nivelul anului 2007, fără a verifica, spre exemplu, în _____ avea terenul închiriat martorului B _____ L _____ și altor persoane, trage concluzia că nu era teren disponibil la dispoziția comisiilor locale de fond funciar.

Fiind audiat în ședința din data de 07.02.2020, expertul M _____ C _____ a declarat că: a tras concluzia că în comunele respective nu mai era teren disponibil având în vedere că anterior anului 2007 persoanelor îndreptățite li s a reconstituit dreptul de proprietate cu un procent de diminuare, că deși a consultat documentele de la dosar(din care rezultă că în comunele respective era disponibil teren în anul 2007), s a raportat în principal la dispoziții legale, iar documentele de la dosar nu i au fost de ajutor, nu a cunoscut că primăria L _____ în perioada anilor 2007-2008 a închiriat teren arabil cetățenilor din comună și prin urmare nu cunoaște ce tip de teren a fost închiriat.

Totodată, fiind întrebat de către procuror cum a ajuns la concluzia că terenurile menționate în adresa emisă de APIA erau pășuni (adresa invocată în acuzare), expertul a declarat că a aflat acest lucru din discuțiile pe care le a avut cu părțile din dosar.

Expertul a mai declarat că pășunile nu se retrocedează.

Făț de această manieră de lucru a expertului, a apreciat Parchetul că expertiza nu poate conduce la lămurirea cauzei.

În raportul de expertiză, expertul nu face referire la niciun document pe care l ar fi studiat, de la comunele respective sau de la alte autorități publice.

Deși la dosar există înscrisuri din care rezultă că la nivelul acelor comune, la nivelul anilor 2007 era teren disponibil, expertul le a ignorat, nu a verificat conținutul acestora și a tras concluzii fără a cerceta alte documente, numai pe baza discuțiilor cu părțile (cu inculpații) precum și deducții ca urmare a aplicării unor diminuări.

Totodată, expertul a arătat că pășunile sunt neretrocedabile, invocând art. 33 din Legea nr. 1/2000, deși acest text de lege stabilește condițiile în care se constituie dreptul de proprietate al comunelor asupra islazurilor și nu faptul că toate pășunile sunt neretrocedabile.

În privința susținerilor expertului, se poate constata, pe de o parte, că s au solicitat subvenții la APIA nu numai pentru pășuni naturale dar și pentru culturi de grâu.

Este de adăugat faptul că, deși instanța de judecată a reținut în motivare că la nivelul anului 2007 exista o suprafață de teren disponibil, aspect care a rezultat din adresele emise de instituții publice a reținut că acest aspect nu este clarificat din perspectiva naturii juridice a respectivei suprafețe, și anume dacă această suprafață era retrocedabilă sau era alcătuită din terenuri provenite din desecări, îndiguiri, lucrări de îmbunătățiri funciare, or, procurorul a solicitat ca expertul să întocmească un supliment de expertiză în care să analizeze înscrisurile din care rezultă că la nivelul anului 2007 exista teren disponibil, în raport de fiecare categorie de teren în parte. În supliment, expertul nu a analizat decât adresa emisă de APIA, fără a face referire la celelalte înscrisuri din care rezulta faptul că la nivelul anului 2007 era teren disponibil, iar instanța de judecată a arătat că „nu apreciază că expertul nu ar fi studiat documentele care se află la dosar" (încheierea din data de 7 februarie 2020).

Deși din raportul de expertiză și din supliment rezultă clar că nu au fost verificate datele care rezultă în adresele instituțiilor, care indicau faptul că în anul 2007 exista teren disponibil, instanța de judecată nu

a dispus refacerea raportului de expertiză. Procurorul a solicitat ori să se refacă expertiza ori să nu fie avută în vedere la stabilirea situației de fapt, însă instanța de judecată a reținut că expertul și a fundamentat concluziile pe baza documentelor de la dosarul cauzei (încheierea din data de 7 februarie 2020).

Această solicitare avea la bază un mecanism simplu, și anume, ori instanța de judecată are în vedere probele propuse de către Ministerul Public, din care rezultă că la nivelul anului 2007, în U.A.T.-urile în discuție exista teren disponibil, ori se administrează alte probe care să aibă menirea de a verifica, de a confirma sau infirma acele probe. Instanța de judecată nu a ales niciuna din aceste două căi.

3. Instanța de fond a mai motivat soluția de achitare și prin aceea că, terenul care ar fi fost disponibil, ar fi avut destinația de pășune, iar proba testimonială a arătat că ADS nu dădea teren pentru retrocedări pe art. 221 din Legea nr. 1/2000.

Față de această constatare, s a învederat instanței de control judiciar că, potrivit legislației aplicabile nu exista o interdicție totală de retrocedare a terenului destinat pășunilor. Mai mult, expertul nu a stabilit care era regimul juridic al suprafețelor de teren pentru care s au solicitat subvenții la APIA, dacă aceste terenuri erau reprezentate de pășuni care nu se puteau retroceda ori care puteau fi retrocedate.

Apoi, din înscrisurile de la dosar rezultă că s au solicitat subvenții la APIA nu numai pentru pășuni naturale dar și pentru culturi de grâu.

Pe de altă parte, nu există identitate între pășuni și suprafețele de teren prevăzute de 221 din Legea nr. 1/2000. Potrivit acestui text de lege, nu se restituie terenurile proprietate publică realizate pe seama îndiguirilor, desecărilor și altor lucrări de îmbunătățiri funciare.

În sprijinul acuzației, din adresa nr. ____/25.03.2013, emisă de Agenția Domeniilor Statului (A.D.S.) a rezultat că, la nivelul județului Călărași, la data de 1.01.2008, exista suprafața disponibilă în vederea retrocedării de 4.069,84 ha, nefiind incluse suprafețele de teren ce fac obiectul art. 221 din Legea nr. 1/2000, în perioada 01.01. _____09, fiind retrocedată suprafața de 1.454,58 ha, iar la nivelul județului G _____ era disponibilă în anul 2008 suprafața de 3.116 ha, iar în anul 2009 suprafața de 801 ha.

Aceste probe, arată clar că, la nivelul datei săvârșirii faptei exista teren disponibil în județul Călărași (dar și în județe învecinate), iar inculpații au creat o altă stare de fapt, pentru a putea prelua terenul de la partea civilă. Deși instanța de fond a reținut în hotărâre contrariul, aceste probe nu au fost înlăturate în niciun fel din materialul probator, nu au solicitat lămuriri în legătură cu aceste constatări ale unei instituții publice și, mai mult, nu s a solicitat expertului să cerceteze din punct de vedere tehnic acest aspect, instanța de fond a constatat doar că nu este clarificat din perspectiva natura juridice a respectivei suprafețe, și anume dacă această suprafață era retrocedabilă sau era alcătuită din terenuri provenite din desecări, îndiguiuri, lucrări de îmbunătățiri funciare.

A apreciat parchetul că, atâta vreme cât nu a fost înlăturată motivat o astfel de probă esențială, ea atestă o situație de fapt care concordă cu acuzațiile aduse inculpaților.

4. Instanța de judecată a reținut că inculpații nu au încălcat dispozițiile Legii nr. 290/2002, Legii nr. 1/2000 și Legii nr. 213/1998.

Încălcarea dispozițiilor legale menționate, de către inculpați rezultă, după cum urmează:

Trecerea suprafeței de 1982,54 ha din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____ și punerea terenului la dispoziția Comisiei locale de fond funciar F _____, în vederea punerii în posesie, s a făcut cu încălcarea dispozițiilor art.10 alin. 2 din Legea 13/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, care

prevede că „trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel.

Încălcarea dispozițiilor art. 9 alin. 1 din Legea nr. 1/2000: Terenurile proprietate de stat, administrate de institutele, centrele și stațiunile de cercetare, destinate cercetării și producerii de semințe, de material săditor din categorii biologice superioare și de animale de rasă, rămân în administrarea acestora, cu excepția terenurilor agricole preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire. Terenurile din perimetrele stațiunilor, institutelor și centrelor de cercetare care fac obiectul retrocedării se vor delimita în sole compacte, începând de la marginea perimetrului, conform Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "G. I. Șișești", cu modificările și completările ulterioare.

Încălcarea dispozițiilor art. 223 din Legea nr. 290/2002, modificată prin Legea nr. 147/2004: Suprafețele de teren trecute, potrivit Legii nr. 147/2004, în administrarea institutelor, unităților, centrelor, stațiunilor de cercetare dezvoltare din domeniul agricol, precum și a instituțiilor de învățământ superior agricol și silvic rămân în administrarea acestora, cu excepția terenurilor agricole preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire, precum și a celor prevăzute în anexa nr. 61. Terenurile aparținând foștilor proprietari, dar indispensabile activității de cercetare dezvoltare, colecțiile de material biologic, loturile demonstrative, suprafețele destinate producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare, testărilor tehnologice și terenurile pentru producerea furajelor necesare animalelor de experiență și producție, plantațiile cu rol în ameliorare, parcelele amenajate special pentru experimentări multianuale, în care s-au investit sume importante dificil de recuperat sau care implică investiții noi considerabil de mari, vor fi păstrate în administrarea unităților de profil.

În ceea ce privește trecerea unei suprafețe de teren din domeniul public al statului în domeniul privat al statului era reglementată, la data de 13.07.2007 de art. 10 alin. 2 din Legea nr. 213/1998 și nu există alte dispoziții legale care să permită trecerea unei suprafețe de teren din domeniul public al statului în domeniul privat al statului prin altă modalitate.

Inculpații au formulat apărări în sensul că, abia în anul 2009 prin art. 55 alin. din Legea nr. 45/2009 s-a interzis trecerea terenurilor aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare dezvoltare, indispensabile cercetării, din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, prin hotărâre a comisiei locale, a comisiei județene, respectiv a Comisiei de fond funciar a municipiului București, or, interzicerea expresă printr-un act normativ nu înseamnă că anterior trecerea așa cum a fost efectuată de inculpați era permisă, în condițiile în care legea prevedea modalitatea concretă prin care se face trecerea.

În același sens este și dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia nr. 23/2011 prin care a soluționat recursul în interesul legii formulat de Ministerul Public. Astfel, Înalta Curte a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 raportat la art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 referitor la trecerea terenurilor aflate în administrarea instituțiilor prevăzute de art. 9 alin. (1) și art. 9 alin. (11) din Legea nr. 1/2000 din domeniul public al statului în domeniul privat al unității administrativ teritoriale, stabilește că sintagma "în condițiile legii" din cuprinsul Legii nr. 1/2000 trebuie înțeleasă în sensul trimiterii la condițiile prevăzute de Legea nr. 213/1998 cu privire la obligativitatea parcurgerii procedurii de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului, emisă cu privire la terenurile delimitate în condițiile art. 9 și 12 din Legea nr. 1/2000.

Așadar, atât anterior deciziei Înaltei Curți cât și anterior intrării în vigoare a Legii nr. 45/2009, singura modalitate prin care se putea dispune trecerea unei suprafețe de teren din domeniul public al statului în domeniul privat al statului era cea prevăzută de art. 10 din Legea nr. 213/1998.

Referitor la posibilitatea legală de preluare de suprafețe de teren administrate de institutele de cercetare

Analizând conținutul actelor normative a rezultat modalitate legală prin care se putea reconstitui dreptul de proprietate cu terenuri provenind de la institute de cercetare:

Comisiile de fond funciar puteau solicita teren pentru compensarea cu teren echivalent de la stațiunile și institutele de cercetare doar dacă nu mai există teren disponibil administrat de alte instituții și autorități publice în județul respectiv sau în județele învecinate. Pentru aceasta, în mod evident comisiile de fond funciar aveau obligația ca anterior întocmirii anexei nr. 23, să efectueze demersuri pentru a se asigura că nu mai există teren disponibil în localitățile, județele învecinate ori la alte instituții ale statului.

Reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor administrate de institute de cercetare se putea face doar cu privire la terenurile agricole preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire (deci numai dacă vechiul amplasament revendicat se suprapune cu terenul aflat în administrarea stațiunilor/institutenilor);

Reconstituirea dreptului de proprietate pentru vechile amplasamente se face în perimetrul unităților de cercetare dezvoltate pe terenuri agricole care nu sunt indispensabile cercetării, colecțiile de material biologic, loturile demonstrative, suprafețele destinate producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare, testărilor tehnologice și terenurile pentru producerea furajelor necesare animalelor de experiență și producție, plantațiile cu rol în ameliorare, parcelele amenajate special pentru experimentări multianuale, în care s-au investit sume importante dificil de recuperat sau care implică investiții noi considerabil de mari, vor fi păstrate în administrarea unităților de profil.

Cu privire prima condiție legală (privind lipsa de teren disponibil) și conduita inculpaților

Condiția prevăzută de lege, necesară pentru a putea prelua solicitat teren de la institutele de cercetare, era aceea ca reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor administrate de institute de cercetare, se putea face doar cu privire la terenurile agricole preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire (deci numai dacă vechiul amplasament revendicat se suprapune cu terenul aflat în administrarea stațiunilor/institutenilor).

Această cerință legală a fost ignorată total de inculpați, prin aceea că, Comisia județeană nu a mai luat în discuție doar cererile ce vizează retrocedarea terenurilor pe vechiul amplasament situat pe raza I.N.C.D.A. F _____, ci terenuri cu amplasamentul în localitățile Sărulești, N _____ B _____, Nana, Valea Argovei, L _____, Tămădău M _____ și Gurbănești din jud. Călărași.

La data de 12.07.2007 a fost încheiat Procesul verbal de delimitare a suprafețelor, prin care Comisia locală de fond funciar F _____ a procedat la delimitarea unei suprafețe de 1.982,54 ha, aflată în domeniul public al statului și în administrarea I.N.C.D.A. F _____. Conform respectivului Proces verbal, această suprafață a fost preluată de către Comisia locală de fond funciar F _____ în vederea punerii în posesie a persoanelor al căror drept de proprietate a fost reconstituit în temeiul Legii nr. 18/1991, Legii nr. 1/2000 și Legii nr. 247/2005, de către Comisiile locale F _____, Tămădău, Gurbănești, Sărulești, N _____ B _____, Valea Argovei, Nana, L _____ și L _____. Procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1.982,54 ha pe I.N.C.D.A. F _____ pe teritoriul administrativ F _____ a fost citit și supus spre aprobare la finalul ședinței Comisiei județene din data de 13.07.2007 de către inc. J _____ J _____, conform declarațiilor martorilor ` _____ ` _____ și _____.

Membrii Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași care au participat la ședința din data de 13.07.2007 au aprobat în unanimitate procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1.982,54 ha pe I.N.C.D.A. F _____ pe teritoriul administrativ F _____, după cum a rezultat din cuprinsul procesului verbal al ședinței Comisiei județene din 13.07.2007 și din declarațiile martorilor _____ și _____.

Din adresa nr. 2846/17.03.2014 a rezultat că Primăria Orașului F _____ a comunicat Corpului de control al primului ministru faptul că „din suprafața totală de 1982,54 ha, teren agricol preluat de la I.N.C.D.A. F _____ s a pus în posesie, pe vechile amplasamente, o suprafață totală de 197,5570 ha (145,5570 ha pentru persoanele validate în anexele de la orașul F _____ și 50 ha pentru persoanele validate în anexele de la _____) > De asemenea, se putea solicita teren de la G _____ G _____ numai dacă pe terenuri agricole care nu sunt indispensabile cercetării, colecțiile de material biologic, loturile demonstrative, suprafețele destinate producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare, în conformitate de cu dispozițiile art. art. 223 din Legea nr. 290/2002.

Așadar, pentru a se putea solicita preluarea unei suprafețe de teren de la G _____ G _____ în scopul retrocedării, inculpații trebuiau să se asigure că suprafața nu este destinată activităților de cercetare și de producere de semințe superioare.

Membrii Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași nu au solicitat Institutului F _____ să precizeze care este suprafața care este destinată activităților prevăzute de art. 223 din Legea nr. 290/2002.

Martorul Y _____ Y _____ a declarat că la o întâlnire pe care a avut o cu inculpatul Ș _____ J _____, prefectul județului Călărași la acea vreme, i a comunicat că toată suprafața pe care comisia județeană intenționează să o preia de la Institutul este folosită în scop de cercetare.

În același sens au fost și dispozițiile H.G. nr. 517/1999 care prevăd în Anexa 1 că G _____ G _____ are în administrare o suprafață de 5.677 ha în scop de cercetarea și producerea de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și de animale de rasă.

În documentele intitulate formular AGR2A, întocmite de către G _____ G _____ pe anul 2006 și 2007 (aceste documente au fost atașate în copie de către expertul agricol M _____ M _____ C _____ raportului de expertiză), s a menționat că au fost afectate activității de producere a semințelor 1792 ha respectiv 1321 ha (poziția 223). Această activitate de producere de semințe este distinctă de cea a "câmpurilor experimentale" pentru care au fost afectate 1005 ha, respectiv 962,5 ha (poziția 303).

Prin urmare, deși erau suficiente date că G _____ G _____ efectua activități de cercetare dezvoltare și cultivare de semințe, inculpații au nesocotit dispozițiile art. 223 din Legea nr. 290/2002.

Apărarea inculpaților constă în aceea că, prin adresa nr. 4285/06.07.2007, G _____ G _____ a transmis Primăriei F _____ că această instituție utilizează în scop de cercetare suprafața de 93 Iha.

Apărarea nu este fondată, întrucât, pentru suprafața de 93 ha Institutul a solicitat scutire de impozit având în vedere că pe această suprafață se efectuează activități exclusiv de cercetare, care nu presupun valorificarea culturilor rezultate din activitatea de cercetare științifică. Pentru restul suprafeței de 2402,51 ha, Institutul a menționat că este utilizată în scop de dezvoltare. Împrejurarea că pentru aceasta din urmă suprafață de teren institutul plătea impozit se datorează nu faptului că această suprafață nu era folosită în scop de cercetare dezvoltare (pentru că legea nu prevede scutire pentru activități de cercetare ci impune impozit pentru activități economice) ci pentru că era folosită și în scop economic alături de activități de dezvoltare (culturile rezultate în urma cercetării științifice se comercializează - declarația martorului Y _____ Y _____).

Apărarea inculpaților a fost preluată și de expertul agricol M _____ M _____ C _____ care a întocmit raportul de expertiză și care la obiectivul stabilit de instanță: în ce scop a fost utilizată suprafața de 1982 ha, a răspuns că suprafața preluată de la institut face parte din suprafața de 2402,51 ha, că această suprafața a fost utilizată anterior anului 2007 pentru activități economice de dezvoltare și că pentru cercetare a fost utilizată doar suprafața de 93 ha (preluată din adresa emisă de G _____ G _____ către Primăria F _____, menționată).

Prima constatare a expertului, și anume aceea că suprafața preluată de 1982 ha face parte din suprafața de 2402,54 ha este total nefondată. Expertul, deși a afirmat că Institutul nu i a pus la dispoziție documente relevante (în condițiile în care, tot expertul a declarat în fața instanței că nu a cerut institutului documente anume specificate), a ajuns la această concluzie motivând că așa rezultă din documentele de la dosar.

Apoi, expertul a arătat că suprafața de 1982 ha a fost utilizată pentru activități economice de dezvoltare, iar la întrebarea procurorului în ședință publică ia data de 13.01.2020, dacă prin activitatea de dezvoltare, a avut în vedere activitatea de dezvoltare prevăzută de OG nr.57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, care la alin. 1 prevede că, Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, denumite în continuare cercetare dezvoltare, sunt principalele activități creatoare și generatoare de progres economic și social, expertul nu a răspuns.

Expertul a fost întrebat în ședință publică și dacă, în urma analizării documentelor de la dosar a identificat că, institutul a desfășurat activități de producere semințe superioare, iar expertul a răspuns: „nu am identificat nimic din actele de la dosar pe care le a avut la îndemână la efectuarea lucrării. Nu am menționat nimic cu privire la producerea de semințe întrucât nu am considerat că este util”. Expertul a făcut această declarație, deși, a atașat expertizei formularele AGR2A întocmite de către G _____ G _____ pe anul 2006 și 2007 din care rezultă că au fost afectate activității de producerea semințelor 1792 ha respectiv 1321 ha (poziția 223).

Din raportul de expertiză agricolă precum și din declarația dată în fața instanței de către expert rezultă că a fost avută în vedere doar noțiunea de cercetare, abordare greșită întrucât atât în O.G. nr. 57/2002, în H.G. nr. 517/1999 cât și în art. 223 din Legea nr. 290/2002 noțiunea de cercetare este alăturată celei de dezvoltare precum și producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare.

Câtă vreme, inculpații au fost acuzați prin Rechizitoriu (pag. 16 20) și ordonanța din 05.03.2017 – pag.6, de încălcarea art. 223 din Legea nr. 290/2002, respectiv nesocotirea activității de cercetare dezvoltare și producerea de semințe și material plantat din verigi superioare era necesar ca expertul să cerceteze și să identifice dacă suprafața de teren preluată de la G _____ G _____ a fost afectată acestor scopuri.

Având în vedere aceste neajunsuri, în ședința din data de 13.01.2020, procurorul a solicitat efectuarea unui supliment de expertiză cu un singur obiectiv, și anume acela ca expertul stabilească dacă suprafața de 1982,54, preluată de la G _____ G _____ a fost folosită în scopurile prevăzute de art. 223 din Legea nr. 290/2002 (activități de cercetare dezvoltare, colecțiile de material biologic, loturile demonstrative, suprafețele destinate producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare, testărilor tehnologice și terenurile pentru producerea furajelor necesare animalelor de experiență și producție, plantațiile cu rol în ameliorare, parcelele amenajate special pentru experimentări multianuale.

Cererea formulată de procuror a fost respinsă. În încheierea din data de 13.01.2020, instanța de judecată a motivat respingerea cererii procurorului prin aceea că, în Ordonanța de precizare a Rechizitoriului din data de 05.03.2017 nu s a prevăzut că inculpații sunt acuzați de faptul că au încălcat legea care interzicea preluarea de la institute de cercetare a suprafețelor de teren utilizate în scopul producerii de semințe așa cum este prevăzut în art. 22 ind. 3 din Legea nr. 290/2002.

Contrar celor reținute de instanța de fond, la pagina 6 din Ordonanța menționată s a precizat că, același articol (art. 223 din Legea nr. 290/2002) interzicea chiar și retrocedarea terenurilor foștilor proprietari dacă acestea erau indispensabile activității de cercetare dezvoltare, reprezentau colecțiile de material biologic, loturi demonstrative, suprafețele destinate producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare.

Instanța de judecată a preluat concluziile expertului fără ca acestea să fie fundamentate pe bază de documente, multe dintre acestea fiind depuse la dosar. Au fost totodată ignorate amănunte, cum ar fi cele legate de interdicțiile impuse de lege cu privire la preluarea suprafețelor de teren de la institute de cercetare, respectiv faptul că nu doar suprafețele de teren destinate cercetării nu putea fi preluate dar și cele destinate producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare.

Aceste omisiuni au condus instanța de fond la concluzia că inculpații nu au încălcat legea.

5. Instanța de fond a mai reținut că nu există probe privind obținerea folosului necuvenit pentru sine sau pentru altul

În legătură cu avantajele pe care unele persoane le au avut, probe administrate în cursul procesului penal sunt de natură a arăta clar folosul necuvenit obținut prin săvârșirea infracțiunii. Astfel, martorul Y _____ Y _____ a declarat că valoarea deosebită a terenului administrat de institut era dată de calitatea cernoziomică precum și de menținerea proprietăților deosebite de către institut

Din probele administrate a rezultat că mari suprafețe preluate de la G _____ G _____ au fost retrocedate unor persoane care au achiziționat dreptul de punere în posesie cu sume derizorii și au vândut ulterior suprafețe de teren cu suma considerabile.

Din declarația martorului Z _____ Z _____ rezultă că a vândut dreptul de punere în posesie întrucât a fost informat de la primărie că nu au mai au nicio șansă să le fie retrocedate terenurile.

Martorul [_____] [_____] a arătat că anterior cumpărării drepturilor de proprietate de la cetățeni, aflase de la tatăl său că urma să fie preluată de la I.N.C.D.A. F _____ o suprafață de teren. Totodată, martorul a arătat că, tatăl său se cunoștea cu fostul prefect inc. J _____ J _____, amândoi fiind în aceeași formațiune politică, iar în perioada 2000 2004 tatăl său a fost consilier local în localitatea F _____.

Potrivit declarației martorului \ _____ \ _____, martorul] _____] _____ (unul dintre cei care au achiziționat drepturi de punere în posesie în _____ suma de 400.000 euro care urmare a vânzărilor terenurilor obținute prin cumpărarea adevăraților.

Martorul] _____] _____ a confirmat că a achiziționat drepturi de punere în posesie pe raza comunei L _____, cu prețul de 2.000 lei /ha și le a vândut cu prețul de 26.000 euro /ha.

Martorul c _____ c _____ a declarat că inculpatul Ș _____ J _____ l a ajutat pe martorul] _____] _____ în demersul acestuia de a achiziționa drepturi de punere în posesie.

Martorul c _____ c _____ consideră că] _____] _____ avea o sursă de informații în cadrul Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași referitor la ceea ce urma să se întâmple cu privire la punerea în posesie în localitatea F _____.

De asemenea, martorul cunoaște faptul că] _____] _____ era în relații apropiate cu inc. J _____ J _____, prefectul de la acea vreme.

Prin urmare, așa cum rezultă din probele menționate, inc. J _____ J _____ se afla în legătură cu persoane care au cumpărat drepturile așa zis litigioase aferente terenurilor din diverse localități, iar ulterior aceste persoane au fost puse în posesie pe terenul administrat de I.N.C.D.A. F _____, valoarea terenului fiind mult mai mare în această localitate. Acești cumpărători aveau interesul să fie puși în

posesie în zone cu valori ale terenurilor mai mari (F _____), iar inc. J _____ J _____ avea posibilitatea să le comunice date și informații confidențiale privind respectivul amplasament.

Apelantul parte civilă Institutul N _____ de Cercetare Dezvoltare Agricolă (I.N.C.D.A.)

F _____ a solicitat admiterea apelului declarat împotriva sentinței penale nr. 26/26.02.2020 pronunțată de Tribunalul Călărași, desființarea acestei sentințe și condamnarea inculpaților J _____ J _____, J _____ E _____, P _____ P _____, A _____ A _____, Năbîrgeaclon, I _____ I _____, B _____ B _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____ O _____ și R _____ R _____ pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu asimilat infraacțiunilor de corupție, prev. de art. 13 ind.2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen. și art. 309 C.pen. întrucât prin faptele lor, inculpații au acționat cu vinovăția prevăzută de lege, prejudiciind domeniul public al statului, încălcând, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, regimul de inalienabilitate a bunurilor domeniului public, respectiv dispozițiilor art. 1, art. 8 alin.1, art. 10 alin.2 și art.11 din Legea nr. 213/1998, în vigoare la data emiterii Hotărârii Consiliului Județean nr. 1604/13.07.2007.

Partea civilă I.N.C.D.A. F _____ a susținut că, prin comiterea faptei prev. de art. 13 ind.2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen. și art. 309 C.pen., inculpații au cauzat un prejudiciu domeniul public al statului, facilitând diminuarea terenului public, aflat în administrarea I.N.C.D.A. F _____, cauzând un prejudiciu pentru lipsa de folosință a suprafeței de 1982,54 ha, în sumă de 8.632.940 lei.

În dezvoltarea motivului de apel, partea civilă I.N.C.D.A. F _____ a arătat următoarele:

1. În cauză a fost încălcată legislația primară de către inculpați.

În opinia părții civile, instanța de fond a încălcat dispozițiile art. 8 alin.1, art. 10 alin.2 și art.11 din Legea nr. 213/1998, în vigoare la data emiterii Hotărârii Consiliului Județean nr. 1604/13.07.2007, art.9 alin.1 din Legea nr. 1/2000, Legea nr. 147/2004.

Potrivit opiniei apărătorului părții civile Institutul N _____ de Cercetare Dezvoltare Agricolă F _____, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, membrii Comisiei județene Călărași și ai Comisiilor locale implicate în procedura de delimitare, preluare și atribuirea unor persoane fizice, a suprafeței de teren de 1982,54 ha din terenurile domeniului public aflate în administrarea institutului, atribuții stabilite în Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală și în Legea nr.340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, precum și în Legea nr.18/1991 și Legea nr.247/2005, aceștia au încălcat regimul de inalienabilitate al terenului.

Practic, la data de 13.07.2007 în baza documentației întocmite de Comisia locală F _____, prin Hotărârea Comisiei Județene Călărași nr.1604/13.07.2007, a fost aprobată trecerea suprafeței de 1982,54 ha din domeniul public al statului în domeniul privat, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate, în compensare, pentru persoane din alte localități.

La momentul adoptării hotărârii menționate, terenul era inventariat în domeniul public al statului, fiind afectat unei activități de utilitate publică, cercetare în domeniul agricol. Deși exista obligația verificării situației terenurilor ce urmau a fi retrocedate, membrii comisiilor de fond funciar nu au făcut niciun minim demers în vederea stabilirii dacă suprafața de teren pe care doreau sa o preia, putea face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea unor persoane fizice.

Aceștia, ignorând cu desăvârșire atât afectarea specială a terenului cât și regimul juridic al acestuia, deși reprezentanții institutului le aduseseră la cunoștința în repetate ocazii ca suprafața de teren are un regim special de domeniu public al statului și de utilitate publică, aceștia totuși au hotărât trecerea

terenului din domeniul public în cel privat și preluarea suprafeței în vederea atribuirii în compensare către persoanele îndreptățite din alte localități.

Conform celor declarate chiar de inculpații din dosar, la emiterea hotărârii sus menționate nu au fost avute în vedere dispozițiile Legii nr.213/1998, aceștia prevalându-se de dispozițiile art.27 alin (7) ind 1 din HG nr.890/2005, dispoziție care avea în vedere art. III alin. (I1) din Legea nr. 169/1997 care face trimitere la acte administrative prin care au fost trecute în domeniul public sau privat al statului sau al localităților terenuri pentru care s-au depus cereri de reconstituire a dreptului de proprietate private, și care își suspenda efectele cu privire la aceste terenuri până la soluționarea cererii de către comisia de fond funciar.

Terenul în cauză nu a trecut în domeniul public prin acte administrative care să poată suspenda efectele, aspect pe care nici unul din inculpați nu l-a avut în vedere. Astfel ca derogarea de la dispozițiile Legii nr.213/1998, la care au făcut referire în declarațiile din fața instanței inculpații, nu viza orice fel de terenuri, ci doar acelea care fuseseră trecute în domeniul public al statului prin acte administrative, ceea ce nu era cazul în situația terenurilor administrate de G ____ G _____. Însă, oricum acest aspect nu a fost avut în vedere în niciun moment de către inculpați, aceștia nu au făcut niciun demers pentru a stabili nici regimul juridic și nici dacă terenul face parte din suprafețele de teren strict necesare cercetării astfel cum erau delimitate prin HG nr.517/1999.

Prin urmare, inculpații în exercitarea atribuțiilor de servicii au încălcat regimul juridic al unor suprafețe de teren domeniu public al statului, terenuri afectate de o activitate de utilitate publică. Practic prin modul în care aceștia au acționat, având în vedere funcțiile pe care le dețineau la acel moment, în cadrul unor autorități publice, au făcut posibilă retrocedarea ilegală a unor suprafețe de teren ce se aflau în domeniul public. Prin actele săvârșite de aceștia aducându-se un prejudiciu proprietății publice și afectând activitatea unei instituții publice.

Încălcărilor dispozițiilor legale vizează art.11 alin (1), art.8 alin (1) și art.10 alin (2) din Legea nr.213/1998, fiind încălcat regimul de inalienabilitate al terenurilor, art.5 din Legea nr.18/1991, art.35 alin (2) din Legea nr.18/1991, art.9 alin (1) din Legea nr.1/2000, Legea nr.147/2004.

De altfel, încălcările legislației incidente au fost stabilite prin hotărârile judecătorești prin care s-a constatat nulitatea absolută a altor hotărâri emise de aceeași Comisie Județeană Călărași și a titlurilor de proprietate, emise în aceeași manieră, ulterior acestei hotărâri, hotărâri judecătorești depuse la dosarul cauzei.

În cauză nu au fost avute în vedere nici declarațiile date în fața instanței de inculpații din dosar, care au susținut faptul că a fost necesar preluarea suprafeței de teren de la G ____ G ____ pentru soluționarea tuturor cererilor de reconstituire formulate de persoanele îndreptățite de pe raza localității F _____, în realitate terenul preluat a fost utilizat pentru atribuirea în compensare altor persoane de pe raza altor localități, persoanelor îndreptățite de pe raza localității F _____ fiindu-le ulterior emise alte hotărâri prin care s-a încercat preluarea altor suprafețe de teren, tot din perimetrul G ____ G _____, hotărârile respective fiind ulterior desființate de instanța, la dosarul cauzei fiind depuse hotărârile Tribunalului Călărași prin care s-a constatat nulitatea absolută atât a hotărârilor Comisiei Județene Călărași de aplicare a legilor fondului funciar cât și a titlurilor de proprietate emise în baza acestora.

De reținut că, la ședința Comisiei locale F _____ din data de 04.07.2007, conform procesului verbal aflat la dosarul cauzei, au fost prezenți reprezentanții moștenitorilor autorului M _____ C _____ și R ____ P _____, persoane care, conform celor declarate de inculpați urmau să primească teren din suprafața preluată de la institut, însă aceste persoane nu au beneficiat de teren din suprafața preluată prin Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași. Aceștia le au mai fost delimitate ulterior alte suprafețe, în anii 2008 și 2009, respectiv prin Hotărârea

nr.210/26.02.2009 și Hotărârea nr.1705/09.12.2008 ale Comisiilor județene de fond funciar Călărași, hotărâri pe care instanța le a constatat nule absolut.

Aceste aspecte în mod evident nu au fost avute în vedere de prima instanța.

Pe cale de consecință, este evident că suprafața de 1982,54 ha a fost în realitate preluată cu scopul clar de a fi atribuit, în compensare, în favoarea altor persoane de pe raza altor localități, persoane care puteau facilita ulterior înstrăinarea sau arendarea acestor suprafețe către interpuși ai inculpaților din dosar.

În cadrul dosarului s-a susținut faptul că terenul ce face obiectul Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei de fond funciar Călărași, nu era utilizat pentru cercetare, deși chiar inculpații se prevalează de adresa înaintată de G ____ G _____ prin care la data de 06.07.2007 au adus la cunoștința autorităților locale ca pentru suprafața de 931 ha pe care se desfășoară activitate de cercetare solicita scutirea de impozit conform dispozițiilor codului fiscal.

Or, în cauză, nimeni nu a făcut vreo verificare prin care să stabilească dacă suprafața de 931 ha se afla în suprafața totală delimitată prin Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași.

Nici măcar expertul agricol desemnat nu a verificat vreun act al G ____ G _____ referitor la destinația efectivă a celor 1982,54 ha, deși apare ca irelevant orice fel de concluzie a vreunui expert cu privire la destinația terenului, în condițiile în care suprafețele strict necesare cercetării fuseseră delimitate din anul 1999, prin HG nr.517/1999, hotărâre emisă în temeiul art.35 din Legea nr.18/1991.

În atare condiții, un expert agricol nu poate să stabilească destinația unei suprafețe de teren a cărui regim juridic și destinație a fost stabilită de legiuitor. Dacă ar fi posibil acest lucru prin expertiza agricolă întocmită de expert M _____, aceasta nu a stabilit dacă suprafața de 931 ha din declarația părții civile G ____ G _____ pentru anul 2007 ca fiind utilizată strict pentru cercetare, face parte sau nu din suprafața totală delimitată prin Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași.

Iar raportat la faptul că raportul întocmit de dna expert nu a avut în vedere niciun act de la G ____ G _____, instanța de fond în loc să înlăture concluziile acesteia, urmând să aibă în vedere faptul că la data emiterii hotărârii era în vigoare HG nr.517/1999 care delimita suprafețele strict necesare cercetării, activitatea de cercetare fiind o activitate de utilitate publică, din contra, instanța de fond le-a reținut ca atare, concluziile raportului fiind avute în vedere la pronunțarea hotărârii.

În consecință, urmare a interpretării eronate a probelor administrate coroborate cu dispozițiile legale aplicabile, instanța de fond a reținut o situație de fapt ce nu corespundea realității, considerentele ce au stat la baza pronunțării sentinței apelate fiind alterate de modul deficitar de interpretare a probelor administrate, raportat la legislația aplicabilă și la regimul juridic al terenului ce a făcut obiectul Hotărârea nr.1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, situație ce a condus la concluzia instanței că, în cauză, nefiind încălcate dispozițiile privind regimul juridic al terenului, nu au fost săvârșite nici fapte de natură penală, care să poată reprezenta elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților prin actul de sesizare.

În cuprinsul considerentelor sentinței apelate, s-a mai reținut de instanța de fond, ca fiind o certitudine, punctul de vedere al Primăriei F _____ prin care au indicat faptul că suprafața de teren de 931 ha comunicată de G ____ G _____ prin adresa din data de 4285/06.07.2007, nu face parte din suprafața de teren delimitată prin Hotărârea nr.1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, din probele administrate nu a rezultat că cineva ar fi făcut vreodată o verificare în acest sens.

În adresa nr. 4285/06.07.2007, G ____ G ____ a solicitat scutirea de impozit pentru suprafața de 931 ha, care în anul 2007 era destinată strict cercetării, fără a indica parcelele aferente acestei suprafețe, astfel că Primăria F ____ nu cunoștea în realitate amplasamentul celor 931 ha.

Prin urmare, comisiile de aplicare a legilor fondului funciar nu cunoșteau dacă suprafața de 931 ha indicată de G ____ G ____ ca fiind indispensabilă cercetării pentru anul 2007, făcea parte sau nu din suprafața de teren de 1982,5 ha ce a făcut obiectul Hotărârea nr.1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași.

Un alt aspect asupra căruia instanța de fond a avut o interpretare contradictorie vizează faptul că, deși la data de 01.01.2008 la nivelul Județului Călărași exista 4069,84 ha potrivit instanței acest aspect releva existența unei situații de fapt ulterioare momentului iulie 2007, la nivelul anului 2007 neexistând teren disponibil, de parcă între timp ar fi avut loc o expansiune a terenului din Județul Călărași și brusc în lunile următoare emiterii Hotărârii nr.1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, au apărut din senin mai bine de 4000 ha. În acest context fiind evident că terenul nu s-a expandat între timp, el există și la nivelul lunii iulie 2007.

„Concluzia notorie” preluată de instanța potrivit căreia la nivelul anului 2007 în județul Călărași și în județele limitrofe nu mai era teren disponibil, conform reținerilor instanței nu este susținută de probe, o corespondență purtată între instituțiile implicate în procedura aplicării legilor fondului funciar.

Tot în cuprinsul sentinței apelate s-a mai reținut faptul că, terenul în suprafață de 1982,54 ha a fost preluat efectiv de la G ____ G ____ abia în anul 2008, printr-o altă hotărâre de comisie de aplicare a legilor fondului funciar, care nu ar fi fost contestată de institut.

În realitate, terenul a fost preluat de comisiile de fond funciar pe baza de protocol de predare preluare, încheiat cu G ____ G ____ urmare a respingerii plângerii formulate împotriva Hotărârea nr.1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, nu a mai existat nici o altă hotărâre în acest sens, contrar celor reținute de instanța.

Aceste rețineri ale instanței de fond conduc la ideea greșită că, în realitate ar fi existat acordul G ____ G ____ cu privire la delimitarea făcută de comisiile de aplicare a legilor fondului funciar, acest aspect fiind contrazis de chiar martorul Y ____ Y ____ care a subliniat faptul că acesta înainte de emiterea Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, a avut o întâlnire cu prefectul Județului Călărași în care i-a adus la cunoștință ca toate terenurile institutului sunt domenii publice și sunt afectate de o activitate de utilitate publică neputând face obiectul unor cereri de reconstituire a dreptului de proprietate.

Situația a fost confirmată și de probatoriul din dosar, neexistând nicio corespondență între comisiile de aplicare a legilor fondului funciar și G ____ G ____ cu privire la suprafețele de teren care ar putea fi delimitate în perimetrul institutului, deși legislația prevedea obligativitatea efectuării unor astfel de demersuri din partea comisiilor de fond funciar.

S-a mai considerat că, prima instanța a denaturat declarația martorului Y ____ Y ____, fost director al G ____ G ____ în perioada emiterii Hotărârii nr.1604/13.07.2020 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, care a explicat că în nici un moment nu a existat un acord în vederea delimitării, acestuia fiind-i comunicat faptul că terenul va fi luat de la institut indiferent de regimul juridic și destinația acestuia sau de orice demersuri ar întreprinde G ____ G ____ . În acest context a existat solicitarea ca măcar delimitarea să vizeze o suprafață de la marginea perimetrului, acesta nefiind un acord, în contextul în care aceasta delimitare a înjumătățit suprafața G ____ G ____, activitatea institutului fiind grav afectată.

Or, instanța de fond a interpretat această solicitare ca fiind un acord care în realitate nu a existat.

Aceasta situație a fost confirmată și de alți doi martori, B _____ L _____ și Ș _____ G _____ care au confirmat faptul că, la ședința Comisiei locale F _____ de fond funciar din data de 04.07.2007 aceștia nu au cunoscut ordinea de zi anterior ședinței.

Ordinea de zi nu a fost comunicată institutului, și nici nu au avut vreun mandat din partea institutului cu privire la o posibilă delimitare de teren în perimetrul G _____ G _____.

Instanța de fond în justificarea „acordului” G _____ G _____ pentru restituirea terenului, precum și în susținerea ipotezei că, în realitate terenul preluat nu era necesar pentru cercetare, a reținut faptul că, ulterior predării terenului institutul nu ar fi solicitat în compensare suprafața de la ADS astfel cum prevedea legislația în vigoare.

Or, aceste solicitări au fost făcute la Agenția Domeniilor Statului de Academia de Științe Agricole și Silvici pentru toată rețeaua de unități de cercetare, deci inclusiv pentru G _____ G _____ solicitându se compensarea terenului pierdut prin Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, aceste demersuri nefiind însă soluționate de ADS, care a invocat în permanență că nu deține terenuri excedentare care sa poată fi atribuite unităților de cercetare în vederea compensării terenurilor pierdute ca urmare a aplicării legilor fondului funciar.

Cu privire la regimul juridic al terenului de 1982,54 ha din Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei de fond funciar Călărași, învederam ca la adoptarea Legii nr.18/1991, legiuitorul a avut în vedere situația „speciala” a acestor suprafețe, ca atare art.35 alin (2) din Legea nr.18/1991 prevedea că „Terenurile proprietate de stat, administrate de institutelor și stațiunile de cercetări științifice, agricole și silvice, destinate cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și a animalelor de rasa, precum și din administrarea Institutului pentru Testarea și înregistrarea Soiurilor de Plante de Cultura și a centrelor sale teritoriale aparțin domeniului public și rămân în administrarea acestora.

Ulterior Legii nr.18/1991, în cuprinsul Legii nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în Anexa I cuprinzând lista bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului la pct.5 sunt trecute „...terenurile institutelor și stațiunilor de cercetări științifice și ale unităților de învățământ agricol și silvic, destinate cercetării și producerii de semințe și de material săditor din categoriile biologice și de animale de rasă”.

În anul 2004, o altă lege organică reiterează apartenența la domeniul public al suprafețelor de teren destinate cercetării, Legea nr.147/2004 (varianta publicată în M.Of. nr.435/14.05.2004- Partea I) de modificare și completare a Legii nr.290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvici "Gh. I _____ Sisesti", care la pct.8 care modifică art. 8 alin (1) prevede ca „Bunurile mobile și imobile aflate în administrarea și/sau în concesiunea institutelor, centrelor și stațiunilor de cercetare dezvoltare din domeniul agricol, a instituțiilor de învățământ agricol și silvic, în unităților de cercetare dezvoltare aflate în structura unor regii sau companii naționale din domeniul agricol, precum și a centrelor de perfecționare profesională în agricultura aparțin domeniului public al statului și român sau trec, după caz, în administrarea acestora pe durata realizării obiectului de activitate.”

Prin urmare, suprafețele de teren aflate în incinta G _____ G _____ au fost declarate domeniu public prin legi organice, nu prin acte administrative care să și fi suspendat efectul conform art.III alin. (I1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.

Consecința declarării acestor terenuri ca aparținând domeniului public în temeiul legilor organice menționate, o reprezintă faptul că nu pot fi aplicabile dispozițiile art. III alin. (I1) din Legea nr.

169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 cu modificările și completările ulterioare și, în mod evident nici dispozițiile art.27 alin (7) ind 1 din HG nr.890/2005 modificat și completat prin HG nr.1832/2005.

Astfel, toate susținerile din adresele de îndrumare ale ANRP precum și a inculpaților cu privire la faptul ca exista o derogare de la dispozițiile Legii nr.213/1998 în privința modalității de trecere a terenurilor din domeniul public în cel privat, erau reale, numai că această derogare nu se putea aplica de plano tuturor terenurilor, ci doar acelor terenuri care fuseseră trecute în domeniul public prin acte administrative care își suspendau efectele până la soluționarea cererilor de reconstituire. Aceasta era rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut la art.27 alin (7) ind 1 din HG. nr.890/2005, posibilitatea inserării în hotărârile comisiilor județene sau a Municipiului București un articol distinct prin care să se constate ca suprafața suspusă restituirii a trecut din domeniul public în cel privat.

Terenul în suprafață de 1982,54 ha din Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, a fost trecut în domeniul privat prin aplicarea art.27 alin (7) ind 1 din HG. nr.890/2005, respectiv s a constatat, printr o hotărâre a Comisiei Municipiului București trecerea terenului din domeniul public în cel privat.

Or, astfel cum s a arătat, articolul prevede că: "Hotărârile de validare ale comisiei județene vor, cuprinde, atunci când sunt aplicabile dispozițiile art. III alin. (V) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea legii fondului funciar nr. 18/1991 cu modificările și completările ulterioare, un articol distinct prin care se constată trecerea suprafeței supuse restituirii din domeniul public în domeniul privat al statului sau, al localităților și punerea sa la dispoziție comisiei locale în vederea punerii în posesie", deci aceasta constatare putea fi făcuta numai în situația în care ar fi fost aplicabile dispozițiile art. III alin. (I1) din Legea nr., 169/1997 respectiv "Actele administrative prin care au fost trecute în domeniul public sau privat al statului sau al localităților terenuri pentru care s au depus cereri de reconstituire a dreptului de proprietate private își suspendă efectele cu privire la aceste terenuri până la soluționarea cererii de către comisia de fond funciar, cu excepția terenurilor intrate deja în circuitul civil".

Astfel, măsura de aplicare a art.27 alin (7) ind 1 din HG. nr.890/2005 în condițiile în care nici unul din funcționarii implicați în procedura de reconstituire nu verificase cum a intrat terenul în domeniul public și implicit dacă erau incidente dispozițiile art. III alin. (I1) din Legea nr. 169/1997, este complet ilegală, cu atât mai mult cu cât din declarațiile atât a martorilor cât și a inculpaților audiați se cunoștea foarte bine situația efectivă a acestor terenuri din incinta G___ G_____.

În atare condiții, activitatea desfășurată de cei implicați în procedura de reconstituire întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, fiind încălcate legi organice care au condus la prejudicierea patrimoniului public și încălcarea afecțiunii speciale a terenurilor, în condițiile în care sintagma "indispensabil pentru cercetare" face referire la utilitatea publică a acestor suprafețe.

Prin urmare, sunt incidente, și domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel", astfel ca trecerea lor, din domeniul public în cel privat trebuia făcută exclusiv prin hotărâre de guvern și nicidecum prin hotărârea unei Comisii de aplicare a legilor fondului funciar, cum este cazul în speța.

O interpretare contrară, respectiv ca dispozițiile Legii nr.213/1998 ar fi norma generală cu privire la modalitatea de trecere a terenurilor din domeniul public în cel privat, iar legile fondului funciar ar reprezenta norma specială ce prevede modalitatea de trecere din domeniul public, este complet eronată.

Contrar reținerilor primei instanțe, legile fondului funciar nu prevăd nicio dispoziție derogatorie contrara art.10 alin (2) din Legea nr.213/1998 cu privire la modalitatea de trecere a terenurilor din domeniul public în cel privat pentru terenurile ce au fost declarate domeniu public prin lege și nu prin acte administrative.

Hotărârii Comisiei Județene Călărași nr. 1604/13.07.2007, îi erau aplicabile dispozițiile art.10 din Legea nr.1/2000 astfel cum a fost modificata prin Legea nr.247/2005:

Alin (1) „Persoanelor fizice cărora li s a reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor deținute de institutele și stațiunile de cercetare și producție agricolă, precum și de regiile autonome cu profil agricol sau de societățile naționale cu profil agricol li se vor atribui terenuri în natură din terenurile proprietate privată a statului.

Alin (2) „, In situația în care suprafețele proprietate privată a statului sunt insuficiente acestea pot fi suplimentate cu suprafețe ce se vor scoate din domeniul public al statului, în condițiile legii, la propunerea prefectului, sau se vor acorda despăgubiri.”

Or, legea aplicabilă, în sensul art.10 alin (2) din Legea nr.1/2000 este chiar Legea nr.213/1998 care prevede în mod expres ca trecerea din domeniul public în cel privat nu se poate face printr o hotărâre a unei comisii județene de aplicare a legilor fondului funciar; or, Hotărârea Comisiei Județene Călărași nr. 1604/13.07.2007 reprezintă un act administrativ și nu un act normativ, astfel ca aceasta comisie ca și autoritate administrativă nu se poate substitui puterii executive, neavând dreptul de a exercita atribuțiile prevăzute prin Legea nr.213/1998 și, date în competența exclusivă a Guvernului, neprevăzându se nici prin Constituție și nici prin alta lege o situație derogatorie contrară.

La momentul emiterii Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, G _____ a atacat în instanță această hotărâre, însă acțiunea formulată nu a avut ca obiect constatarea nulității absolute ca urmare a încălcării Legii nr.213/1998, acțiunea fiind formulată ca o plângere și nefiind întemeiată pe dispozițiile Legii nr.213/1998, astfel că această hotărâre, în realitate, nu a fost supusă unui control judecătoresc din perspectiva incidenței Legii nr.213/1998.

S a solicitat să se aibă în considerentele ICCJ din Decizia RIL nr.23/2011 care a stabilit în mod clar modul de interpretare a dispozițiilor legale, decizie care chiar dacă a fost pronunțată abia în anul 2011 vizează modul de interpretare a unor dispoziții legale în vigoare la momentul emiterii actelor atacate.

Suprafața de teren din Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, a intrat în proprietatea publică a statului în temeiul legii raportat la afectarea specială a acestor suprafețe, ele fiind utilizate pentru cercetare dezvoltare în domeniul agricol, activitate de utilitate publică, în acest sens urmând a se avea în vedere dispozițiile art.35 alin (2) din Legea nr.18/1991, art.3 din Legea nr.213/1998 raportat la dispozițiile art.136 alin (3) și alin (4) din Constituție.

Prin urmare, apartenența la domeniul public și inventarierea acestor suprafețe la domeniul public are în vedere în principal utilitatea publică a terenului.

Acesta este și motivul pentru care toată legislația reparatorie a avut în vedere posibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea persoanelor fizice pe suprafețe de teren care nu erau indispensabile cercetării, sintagma indispensabil cercetării făcând referire exact la utilitatea publică a acestor suprafețe.

În acest sens urmează a fi avut în vedere și dispozițiile art.4 alin (4) din Legea nr.18/1991 "terenurile din domeniul public sunt cele afectate unei utilități publice."

De altfel, în aplicarea alin.2 al art. 35 alin.1 din Legea nr. 18/1991, a fost adaptat HG nr.517/1999, G _____ fiind înscris în Anexa nr.1 la pct.1 cu o suprafața de teren de 5677 ha strict necesară

pentru cercetarea și producerea de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și de animale de rasă.

Ulterior, prin Legea nr.147/2004 (variante publicată în M.Of. nr.435/14.05.2004 Partea I) de modificare și completare a Legii nr.290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Ghe. I. Brăncuș", care la pct.8 ce modifica art. 8 alin.(1) se prevede că „Bunurile mobile și imobile aflate în administrarea și/sau în concesiunea institutelor, centrelor și stațiilor de cercetare dezvoltare din domeniul agricol, a instituțiilor de învățământ agricol și silvic, a imitațiilor de cercetare dezvoltare aflate în structura unor regii sau companii naționale din domeniul agricol, precum și a centrelor de perfecționare profesională în agricultură aparțin domeniului public al statului și rămân sau trec, după caz, în administrarea acestora pe durata realizării obiectului de activitate.”

Legea este o modalitate de dobândire a dreptului de proprietate, statul rezervându și dreptul să declare anumite bunuri domeniu public, mai ales când acestea sunt de utilitate publică.

La data emiterii Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași era în vigoare art.10 alin (8) din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin HG nr.890/2005 modificat și completat prin HG nr.1832/2005 conform căruia „în aplicarea art. 9 alin. (1) și a art. 24 alin. (6) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. _____, cu modificările și completările ulterioare, reconstituirea dreptului de proprietate pentru vechile amplasamente se face în perimetrul unităților de cercetare dezvoltare pe terenuri agricole care nu sunt indispensabile cercetării.”

Terenurile sunt afectate de o utilitate publică, activitatea de cercetare dezvoltare fiind o activitate de utilitate publică, iar potrivit dispozițiilor art.4 alin (4) din Legea nr.18/1991 "terenurile din domeniul public sunt cele afectate unei utilități publice/"

Actualmente potrivit art.2 alin (1) din Legea nr.45/2009 modificată și completată prin Legea nr.72/2011 "Activitatea de cercetare dezvoltare inovare din domeniul agricol este activitate de utilitate publică și cuprinde cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea."

Prin urmare, suprafețele de teren ce fac obiectul cauzei au fost declarate expres domeniu public al statului încă din 1991 și menținute ca atare în inventarul domeniului public prin legi organice, ele nu puteau fi dezafectate de la domeniul public în alta manieră decât în condițiile Legii nr.213/1998.

Or, prin coroborarea înscrisurilor administrate, a declarațiile martorilor audiați, și inclusiv a declarațiilor inculpaților, rezulta că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prevăzută de art.131 din Legea nr.78/2000 raportată la art.297 alin (1) C.pen și la art.309 C.pen, prin faptele lor, inculpații, acționând cu vinovăția prevăzută de lege, au prejudiciat domeniul public al statului, încălcând, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, regimul de inalienabilitate a bunurilor domeniu public, dispozițiile art.11, art.8 alin (1) și art.10 alin (2) din Legea nr.213/1998, astfel cum era în vigoare la data emiterii Hotărârii nr.1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași.

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel și partea civilă ANAF – AJPF Călărași fără a arăta care sunt motivele de apel, deși a susținut că acestea vor fi depuse printr un memoriu separat, cel mai târziu până la primul termen de judecată.

Prin apelurile declarate, inculpații I _____ I _____, E _____ E _____, R _____ R _____, A _____ A _____, Năbîrgeac Ion, O _____ O _____, J _____ J _____ și B _____ B _____ au solicitat achitarea în conformitate cu art. 396 alin.5 raportat la art. 16 alin.1 lit.a, b teza a II a, c C.pr.pen. sau încetarea procesului penal, art.10 lit.f și lit.i C.pr.pen.

În temeiul art. 153 154 alin.1 lit.b C.pr.pen. să se constate că termenul de prescripție a răspunderii penale a fost îndeplinit pentru acuzațiile aduse prin actul de sesizare al parchetului, cu ridicarea sechestrului asigurător asupra sumelor de bani sau altor măsuri de sechestr dispuse, întrucât nu există niciun prejudiciu. Nu au fost încălcate dispozițiile Legii nr. 290/2002, Legii nr.1/2000 și Legii nr. 213/1998.

Cu privire la rezolvarea chestiunii prealabile, în baza art. 82 alin.3 C.pr.pen. care reprezintă un aspect cu precădere procesual, în mod greșit instanța de fond a răspuns la aceste argumente de la excepția autorității de lucru judecat, în condițiile în care sunt instituții judiciare distincte.

La prezentul dosar a fost atașat dosarul nr. _____ al Judecătoriei L _____ Gară în care s a pronunțat sentința civilă nr. 666/2007, definitivă și irevocabilă, prin respingerea recursului de către Tribunalul Călărași, menținând ca temeinică și legată Hotărârea nr. 1604/2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași.

Împotriva Hotărârii nr. 1604/1107.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași s a formulat plângere la Judecătoria L _____ G _____, județul Călărași de către G _____ G _____, deci a fost soluționat un proces de instanța de judecată care a analizat, pe fond, legalitatea și temeinicia hotărârii Comisiei județene de fond funciar Călărași și prin Sentința Civilă nr. 666/2007 a Judecătoriei L _____ Gară și Decizia nr. 960/R/2008 a Tribunalului Călărași, cele două instanțe de judecată au stabilit cu putere de lucru judecat, că Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași este temeinică și legală.

De reținut pentru combaterea susținerilor acuzării (chiar dacă din punct de vedere al respectării principiului autorității de lucru judecat, această situație nu ar fi prezentat relevanta), faptul că, în conținutul său, hotărârea indicată face referire și demontează cu motivări întemeiate toate argumentele acuzării din cauza care nu constituie motive de contestare a Hotărârii 1604/13.07.2007 de I.N.C.D.A. F _____, toate aceste apărări fiind îndepărtate de instanța de judecată în mod definitiv și irevocabil, prin hotărâri cu autoritate de lucru judecat în speță.

În cauza penală de față, chestiunea prealabilă a fost deja soluționată printr o hotărâre judecătorească definitivă a instanței civile, ceea ce înseamnă că, instanța penală este ținută de clarificarea oferită de instanța competentă după materia fondului funciar, prin soluția adoptată.

Cu ocazia dezbaterilor în fond, apărarea a invocat dispozițiile Deciziei nr.102/2021 a Curții Constituționale a României.

Potrivit motivării deciziei, trebuie urmărite aspecte care țin de elementele esențiale din structura infracțiunii, problema să fie de natură extra penală și să fie soluționată înainte de rezolvarea fondului cauzei penale, iar chestiunea prealabilă să fi fost deja soluționată de instanța civilă, potrivit regulilor și mijloacelor de probă privitoare la materia căreia îi aparține această chestiune.

Această decizie a Curții Constituționale a României constată că, o astfel de situație încalcă principiul securității juridice care constituie un aspect fundamental al statului de drept.

Astfel, în raport de dispozițiile art. 52 alin.3 C.pr.pen., instanța de fond ar fi trebuit ca o consecință a clarificării chestiunii prealabile să stabilească că, fapta nu există, respectiv să se pronunțe prin hotărâre de fond, în acest sens.

Referitor la prescripția răspunderii penale

În raport cu Decizia nr. 297/26.04.2017 a Curții Constituționale a României, care a constatat că, soluția legislativă care prevede întreruperea cursului prescripției penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, din cuprinsul art. 155 (1) C.pen. este neconstituțională, apărarea a solicitat încetarea procesului penal în conformitate cu art. 16 alin.1 lit.f C.pr.pen.

În opinia apărării, având în vedere limitele de pedeapsă pentru infracțiunea pentru care inculpații au fost trimiși în judecată sunt între 4 ani și 13 ani și 7 luni, lunând în considerare majorările prev. de art. 309 C.pen. și art. 132 din Legea nr. 78/2000 deși mai mare de 10 ani dar care nu depășesc 20 de ani, devine incident art. 154 alin.1 lit.b C.pen., adică prescripția răspunderii penale intervine după 10 ani, de la săvârșirea faptei.

Referitor la motivul de apel privind incidența dispozițiilor art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen. în raport cu infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție prev. de art. 132 din legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen. și art. 309 C.pen.

Inculpatul Năbîrceag I __, a susținut că, fapta de abuz în serviciu prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen. și art. 309 C.pen. pentru care a fost trimis în judecată nu există, sau nu a fost săvârșită cu vinovăția cerută de lege, în condițiile în care, instanța de apel nu va constata incidența dispozițiilor art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen.

Astfel, inculpatul Năbîrgeac R __ a susținut că a semnat numai procesul verbal al ședinței Comisiei județene de fond funciar Călărași din 13.07.2007, în calitate de membru al comisiei.

În procesul verbal al ședinței Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași din 13.07.2007, singurul pe care l a semnat, toate consemnările privind prezenta cauză sunt: „OCPI prezintă procesul verbal doar pentru delimitare pentru 1982,54 ha pe G ____ G _____, pe teritoriul administrativ F _____” și nu altă situație.

Inculpatul Năbârceag R __ a mai susținut că, nu a semnat Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, aceasta fiind semnată numai de președinte și secretar.

Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași cuprinde mai multe aspecte, față de procesul verbal, așa cum rezultă din cuprinsul acesteia.

D __ în art. 2 din hotărâre se prevede că „suprafața de 1982,54 ha va trece din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____”.

Trecerea terenului de 1982,54 ha s a făcut cu respectarea dispozițiilor legale.

Astfel, în anul 2006, prin adresele Agenției Domeniilor Statului nr. ____/21.11.2006 transmise Prefecturii Județului Călărași, respectiv nr. ____/25.11.2006 transmisă la G ____ G _____, i se solicită G ____ G _____ ca suprafețele de teren care i au fost predate din administrarea ADS în baza hotărârilor de guvern să facă obiectul reconstituirii dreptului de proprietate în baza legii fondului funciar.

Retrocedarea suprafețelor de teren din domeniul public situat în incinta institutului de cercetare se face în două modalități, în funcție de modul în care se poate face dovada fostului amplasament (pe vechiul amplasament) sau prin solicitarea de teren pentru compensarea cu terenul echivalent de la institutul de cercetare, conform art. 10 alin.6 din Regulament, aprobat prin H.G. nr. 890/2005, așa cum a fost introdus prin H.G. nr. 1832/2005.

În temeiul art. 27 alin.7 din H.G. nr. 890/2005 este necesar ca, hotărârea Comisiei Județe de Fond Funciar să cuprindă un articol distinct prin care să se constate trecerea suprafeței supuse restituirii din domeniul public în domeniul privat al statului sau al localității, precizează textul ADS în cadrul adreselor menționate.

Astfel, comisiile de fond funciar erau îndrumate să aibă în vedere faptul că, ele sunt autorități cu atribuții administrativ-jurisdicționale, constituite prin lege organică, Legea nr. 18/1991 privind fondul funciar.

În ședința Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași din 13.07.2007, nu au fost analizate anexele 23, 29 și 30 de la cele 9 localități, întrucât acestea fuseseră validate anterior de CJFF, erau obligatorii și executorii, dar nu a fost discutat nici transferul vreunui anexă de la nicio localitate în anexă de la localitatea F _____.

Anexele cu cetățenii îndreptățiți la reconstituire de la cele 8 localități (oraș L _____ Gară, comunele Tămădău M _____, Gurbănești, Sărulești, N _____ B _____, Valea Argovei, Nana și L _____) nu au fost nici aprobate și nici nu au fost transferate prin Hotărârea nr. 1604/2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași.

Transferul anexelor s-a efectuat la o dată mult ulterioară prin Hotărârea nr. 1257/7.08.2008 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași.

În opinia apărării, nu există o legătură de cauzalitate între aprobarea delimitării suprafeței de 1982,54 ha administrată de G _____ G _____ și denumirea patrimoniului statului pentru că, trecerea acestei suprafețe de la stat la orașul F _____ și persoanele îndreptățite, nu ar fi fost posibilă în lipsa întregului lanț de acte juridice existente la dosarul cauzei, această succesiune de acte juridice fiind obligatorie.

Referitor la latura subiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu

Inclpatul Năbîrgeac R _____ a susținut că, prin aprobarea procesului verbal de delimitare din 13.07.2007 nu a acționat cu intenția de a încălca vreo dispoziție legală, în vigoare la nivelul anului 2007.

Întâlnirea din data de 4.07.2007 a avut loc la sediul Primăriei orașului F _____ unde au fost prezenți reprezentanții ai Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, OCPI, Primăriei F _____, INCDA și a proprietarilor de terenuri.

Subiectul discuțiilor a fost unde să se facă delimitarea geografică a terenului pentru restituirea către persoanele îndreptățite, din cadrul perimetrului întregului teren al INCDA, și nu numai pentru cei care puteau să dovedească vechiul amplasament.

Reprezentanții INCDA au susținut ca delimitarea să se facă la margine de rând a perimetrului INCDA, în solă compactă, întrucât din mijlocul perimetrului, terenuri pe care le cereau proprietarii prezenți, sunt clădirile administrative și terenurile pentru cercetare.

Procesul verbal de delimitare care a fost întocmit în data de 12.07.2007 și prezentat în ședința din 13.07.2007 a respectat întru totul această solicitare a INCDA, precum și dispozițiile legale în vigoare.

Este foarte important de reținut că, G _____ G _____ s-a constituit din teren de la fostele CAP-uri din oraș F _____ și localitățile învecinate, de la cetățenii din aceste localități (ex.: în anul 1959, G _____ G _____ a primit de la CAP-urile din _____ agricol în suprafață de 2254,49 ha acte anexate la dosar).

Acuzarea cu rea credință, în faza de urmărire penală (fila 14 din rechizitoriu) invocă forma art. 223 din Legea nr. 290/2002 din Legea nr. 147/2004 și nu forma completată din Legea nr. 232/2005, cea care era

în vigoare la data de 13.07.2007, pentru că articolul conținea și mențiunea, cu excepția celor preluate de „la foștii proprietari”. Astfel, intenționat a creat confuzia pentru a și susține acuzația din rechizitoriu.

Raportat la acțiunea civilă, persoana vătămată avea obligația să se constituie în procesul penal în condițiile art. 20 alin.1,2,3 C.pr.pen., cu indicarea naturii și a întinderii pretențiilor, a motivelor și a probelor pe care le realizează oral sau scris până la începerea cercetării judecătorești.

Astfel, reprezentanții G ____ G _____ sau ai Statului Român nu au respectat condițiile prevăzute de art. 20 alin.1, 2 C.pr.pen., astfel încât raportat la art. 20 alin.4 C.pr.pen., nu se mai pot constitui părți civile în procesul penal.

Inculpații A ____ A ____, I ____ I _____, R ____ R ____, E ____ E ____ și O ____ O ____ au solicitat achitarea pentru infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 c.pen. și la art. 309 c.pen., în conformitate cu art. 16 alin.1 lit.a și c C.pr.pen.

Cu privire la acuzația adusă inculpaților E ____ E ____ și O ____ O ____ apărarea a arătat că, în mod nelegal s a reținut de către P ____ că, aceștia au procedat la întocmirea procesului verbal de delimitare a suprafețelor de 1982,54 ha, încălcând dispozițiile art. 47 din HG nr. 890/2006, precum și dispozițiile art. 22 ind. 3 din Legea nr. 290/2002.

Este important de reliefat și faptul că, pe parcursul judecării cauzei a fost pronunțată și Decizia nr. 405/2016 a Curții Constituționale a României care este o decizie imperativă a dispozițiilor legale care a statuat că, norma de incriminare este constituțională în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”, limitând astfel sfera aplicării textelor infracțiunii la încălcarea unor norme cuprinse în legi sau ordonanțe, condiție în care acuzația privitoare la nerespectarea unor norme dintr un regulament care a fost aprobat printr o hotărâre de Guvern nu mai poate fi supusă atenției, deși acuzarea celor doi inculpați în aceasta constă.

Apărarea a susținut că, **inculpații E ____ E ____ și O ____ O ____**, au acționat în virtutea atribuțiilor de serviciu pe care le aveau, cu atât mai mult cu cât operațiunea nu a constatat efectiv decât într o simplă identificare a suprafeței, ocazie cu care s au avut în vedere planurile parcelare ale G ____ G _____ și evidențele OCPI, fiind practic vorba despre un proces verbal care avea anexă o schiță cadastrală, constând în identificarea lotului ca întreg, după solicitarea și la recomandarea reprezentanților institutului, respectiv într o margine a suprafețelor de teren deținute de către acesta, pentru a nu disturba activitatea de cercetare desfășurată.

Procesul verbal împreună cu schița anexată nu sunt înscrisuri care să producă efecte, consecințe juridice, fiind numai o identificare a amplasamentului terenului în discuție.

Este relevant de reținut că, cei doi inculpați nu au semnat Hotărârea nr. 1604/2007, nefăcând parte din Comisia județeană care a aprobat delimitarea prin procesul verbal de ședința care a consemnat prezența și poziția părților din 13.07.2007.

Sub aspect subiectiv, este cert că cei doi inculpați nu cunoșteau în mare parte pe ceilalți inculpați, atât în ceea ce privește foștii primari, cât, mai ales, membrii Comisiei județene și nu au avut niciodată reprezentarea că se poate ajunge vreodată la o asemenea acuzație absurdă, în sarcina lor, ca urmare a semnării acelu proces verbal, cu atât mai mult cu cât, nu poate fi vorba că ar fi conspirat împreună cu ceilalți inculpați, ca să concure la comiterea unei mari fraude în dauna statului care, de fapt, nu a existat niciodată.

Inculpații A ____ A ____, R ____ R ____ și I ____ I _____, astfel cum rezultă din întregul material din dosar, au avut calitatea de membrii ai Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate

privată asupra terenurilor Călărași (cu mențiunea că R_____ R___ susține că nu a existat o hotărâre a prefectului prin care să se dispună ca acesta să facă parte din Comisia județeană. În acest context procesul verbal este lovit de nulitate absolută, susținând totodată că nu a votat în ședința de 13.07.2007).

Este important de reținut și faptul că, prin participarea la ședința din 13.07.2007 s a aprobat numai procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha.

Or, acuzarea, în motivul de apel, ca și în rechizitoriu, incorect, pentru a și susține esafodul infrațional, invocă în mod netemeinic și nereal că, prin participarea inculpaților la ședința din 13.07.2007 în care s a aprobat doar procesul verbal, s ar fi decis în sensul trecerii terenului respectiv din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F_____.

În procesul verbal al ședinței Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași din 13.07.2007, singurul care a fost aprobat, toate consemnările privind prezenta cauză sunt: „OCPI prezintă procesul verbal pentru 1982,54 ha pe G___ G_____, pe teritoriul administrativ F_____. Da. Se admite”.

Al doilea document, Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași pe care cei trei inculpați nu au semnat o, aceasta este semnată numai de președinte și secretar.

Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași cuprinde mai multe aspecte, față de procesul verbal, așa cum rezultă din cuprinsul acesteia. D___ în art. 2 din hotărâre se prevede că: „suprafața de 1982,54 ha va trece din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F_____”.

Deci, în dosar nu sunt probe din care să rezulte că inculpații ar fi săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu, întrucât aceștia nu au semnat Hotărârea nr. 1604/2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași.

Anexele 23, 29 și 30 de la cele 9 localități pentru care s a aprobat procesul verbal de delimitare cu suprafața de 1982,54 ha au fost întocmite anterior datei de 13.07.2007 și prezentat în alte ședințe ale Comisiei județene de fond funciar anterioare datei la care s a aprobat delimitarea.

În mod total incorect, a mai sugerat acuzarea că, aceste anexe au fost aduse de primari, în data de 13.07.2007 este total greșit; aceste anexe, 23, 29 și 30 erau întocmite de comisiile locale de fond funciar de la cele 9 localități și validate de Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași la date diferite, dar anterior datei de 13.07.2007. Hotărârile Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași de validare a acestor anexe, pentru fiecare localitate în parte erau emise în intervalul cuprins între octombrie 2005 – iunie 2007, toate acestea fiind depuse de către inculpați la dosarul cauzei, din faza de urmărire. În baza acestor documente a fost estimat necesarul de teren, de la stat, aceste anexe 23, 29 și 30, conform reglementărilor legale, presupun numai teren de la stat pentru reconstituirea dreptului persoanelor îndreptățite.

Aspectul existenței rezervei de teren, la nivelul celor 9 localități, nu putea, legal, face obiectul analizei la data aprobării procesului verbal de delimitarea cu suprafața de 1982,54 ha. Momentul cronologic, legal de analiză a fost la data întocmirii de către cele 9 Comisii județene de fond funciar a anexelor și, respectiv cel al validării acestora de către Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, respectiv la data adoptării hotărârilor de validare, adică în intervalul cuprins între luna octombrie 2005 – luna iunie 2007, deci anterior datei de 13.07.2007. La această dată, Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași

Călărași avea documentele deja aprobate, în arhiva proprie, la OCPI și la comisiile locale, îi revenea obligația de a identifica terenul fizic, necesar pentru retrocedare și pentru respectarea principiului prevalenței restituirii în natură, stipulat imperativ în toate legile fondului funciar.

Din documnetele aprobate anterior avute în vedere la data adoptării Hotărârii nr. 1604/2007 de către Comisia județeană de fond funciar Călărași, existente în arhivă la Comisia județeană de fond funciar Călărași a rezultat clar, fără echivoc că nu mai există teren în rezerva comisiilor locale de fond funciar de la cele 9 localități invocate în hotărâre. Comisiile locale de la nivelul celor 9 localități invocate în Hotărârea nr. 1604/2007 nu mai dispuneau de rezervă de teren încă din anul 2000, la data adoptării și publicării Legii nr. 1/2000, întrucât existența rezervei, conform prevederilor legilor fondului funciar, presupuneau existența terenurilor de la fostele CAP uri, care însă fuseseră epuizate încă de la aplicarea Legii nr. 18/1991. La o parte din localitățile enumerate în hotărâre, terenul aflat la dispoziția comisiilor locale de fond funciar (de la fostele CAP uri) s a dovedit a fi insuficient chiar și la momentul aplicării Legii nr. 18/1991, situație în care au aplicat procent de diminuare. Prin Legea nr. 169/1997 și Legea nr. 1/2000 li s a dat posibilitatea cetățenilor să formuleze noi cereri (cei care nu au depus la Legea nr. 18/1991, respectiv pentru diferența de la 10 ha la 50 ha; prin aceste noi legi s a modificat limita maximă a dreptului ce putea fi reconstituit la 40 ha). Comisiile locale de fond funciar, în intervalul 2000 2005, au analizat și au solicitat Comisiei județene de fond funciar Călărași validarea dreptului de proprietate pentru aceste noi cereri. Dreptul de proprietate s a validat (prin consemnarea în anexe), dar singura sursă posibilă de teren, de atribuire efectivă, era din terenuri agricole ce se aflau în proprietatea statului.

Pe de altă parte, nu poate fi reținută acuizarea pe acest aspect al rezervei de teren, deoarece acuizarea face trimitere numai la operațiuni, corespondențe din anul 2009, 2010, 2012, deci mult ulterioare datei adoptării Hotărârii nr. 1604/2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, acte ce nu pot fi imputabile Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, că nu le a cunoscut înainte de a fi existat, nu erau aspecte de analizat la data de 13.07.2007. Din documnetele anterioare avute în vedere la data adoptării Hotărârii nr. 1604/2007 de către Comisia județeană de fond funciar Călărași, existente la Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași rezultă clar, fără echivoc că nu mai exista teren în rezerva comisiilor locale de fond funciar de la cele 8 localități învecinate invocate în hotărâre.

În concluzie, anexele cu cetățenii îndreptățiți la reconstituire de la cele 8 localități (oraș L ____ Gară, comunele Tămădău M ____, Gurbănești, Sărulești, N ____ B ____, Valea Argovei, Nana și L ____) nu au fost nici aprobate și nici nu au fost transferate prin Hotărârea nr. 106/2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași. Transferul anexelor s a efectuat la o dată mult ulterioară, prin Hotărârea nr. 1257/07.08.2008 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași.

Procesul verbal de delimitare a terenului de 1982,54 ha, prezentat comisiei județene în 13.07.2007 respecta condițiile de legalitate, respectiv prev. de art. 22 ind.3 din Legea nr. 290/2002, modificată și art. 6 alin.1, art. 9 alin.1 și art. 12 alin.1, 4 și 5 din Legea nr. 1/2000, modificată și completată, art. 10 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 890/2005, astfel cum în mod corect a reținut instanța de fond.

Decizia nr. 23/2011 de recurs în interesul legii a Înaltei Curți de Casație și Justiție confirmă în cuprinsul ei, existența la nivelul instanțelor judecătorești din țară, a unei jurisprudențe neunitare cu privire la dispozițiile din Legea fondului funciar privind trecerea terenului din domeniul public al statului în domeniul privat al localității.

În consecință, nu există nicio încălcare a legii în procedura de aprobare a procesului verbal de delimitare ce a fost prezentat în ședința Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași din 13.07.2007 și nu s-a creat niciun prejudiciu.

Referitor la majorarea valorii terenurilor agricole prin transfer de anexe

Prin hotărârea Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași nr.1604/2007 nu a fost dispus niciun fel de transfer.

De reținut că ulterior, Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași a adoptat o altă hotărâre nr. 1257/7.08.2008 prin care au fost transferate anexele de la localitățile Tândărei, Gurbănești, Sărulești, N _____ B _____, Valea Argovei, Nana și L _____ la orașul F _____.

Folosul necuvenit nu există pentru că inculpații nu au aprobat transferul anexelor 23, 29 și 30, acest lucru a fost făcut prin Hotărârea nr. 1257/2008 și Hotărârea nr. 109/02.2009 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, hotărâri aprobate în ședințele ulterioare la care inculpații nu au participat.

Referitor la latura civilă, apărarea a invocat aceleași motive ca cele privitoare la situația inculpaților E _____ E _____ și O _____ O _____.

În ceea ce privește acțiunea civilă, de asemenea apărarea a invocat aceleași dispoziții – art.- 20 alin.1, 2 și 3 C.pr.pen. ca și în cazul inculpaților E _____ E _____ și O _____ O _____.

Inculpatul B _____ B _____, prin apărător a invocat următoarele motive de apel:

- încetarea procesului penal ca efect al incidenței dispozițiilor art. 16 alin.1 lit.f C.pr.pen.

Apărarea a susținut că, instanța de fond a interpretat în mod greșit dispozițiile Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale a României, apreciind că legea aplicabilă cauzei este una abrogată în prezent, defavorabilă inculpatului, în scopul respingerii excepției prescripției răspunderii penale.

În opinia apărării, Decizia nr. 297/2018 a Curții Constituționale a României nu este una interpretativă, ci doar una prin care este declarată neconstituționalitatea parțială a prevederilor art. 155 alin.1 C.pen. deoarece în dispozitivul acesteia nu se statuează că, textul a cărui constituționalitate a fost verificată este conform Constituției numai dacă este vorba despre acte care se comunică suspectului sau inculpatului în procesul penal.

Decizia nr. 297/2018 a Curții Constituționale a României nu stabilește că sintagma oricărui act de procedură din cuprinsul art. 155 alin.1 C.pen. este „constituțional în măsura în care este vorba despre acte care se comunică suspectului sau inculpatului”, ci, constată că, „soluția legislativă prevede întreruperea cursului prescripției răspunderii prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, în curs, dispoziția art. 155 alin.1 C.pen. este neconstituțională”.

Apărarea a susținut că, dispozițiile art. 155 alin.1 nu se mai regăsesc în Codul penal din cauza inactivității legiutorului și a pasivității sale așa încât, atât legal cât și constituțional este exclusă posibilitatea ca această decizie să fie considerată una interpretativă sau să se aprecieze că aceasta stabilește, așa cum în mod greșit a făcut instanța de fond că, „prin îndeplinirea unui act de procedură care se comunică suspectului sau inculpatului, cursul prescripției se întrerupe”.

Împrejurarea că, motivarea Deciziei nr. 297/2018 cuprinde referiri la soluții din vechea reglementare respectiv, din Codul penal anterior nu poate fi în niciun caz un contraargument, în special pentru simplul fapt că, dispozitivul acesteia este foarte clar și, pe de altă parte, pentru că, referința a fost analizată cu unicul scop al argumentării substanței neconstituționalității textului criticat.

În esență, în raport cu aceste argumente, apărarea a arătat că, înțelege să invoce excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 155 alin.1 C.pen., cu referire la sintagma „cursul prescripției se întrerupe”, în acord deplin, de altfel, cu practica Î.C.C.J. care, prin Decizia nr. 289/2020 a dispus deja sesizarea instanței de contencios constituțional sub acest aspect.

Al doilea motiv de apel pivește achitarea inculpatului B _____ B _____ pentru infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 13 ind.2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen. și la art. 309 C.pen., în conformitate cu art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen.

Apărarea a susținut că, în mod greșit instanța de fond a apreciat că, dispozițiile art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen. nu și găsesc aplicabilitatea în cauză.

În acest sens, s a susținut de către apărare că, concluzia inexistenței faptei trebuie raportată la acuzațiile formulate, în special la actele materiale sau omisiunile imputate prin Rechizitoriul nr. 216/P/2014 din 19.09.2016, astfel cum a fost modificat și completat prin Ordonanța din 08.03.2017, ca efect al încheierii din data de 1.03.2017 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Călărași – Secția Penală, în dosarul nr. _____/a1.

Actul de sesizare nu se raportează la o unică infracțiune săvârșită în participație, ci la o multitudine de infracțiuni distincte, presupus a fi comise de persoane separate, fără interconectare volativă între acestea.

Astfel, probele administrate în etapa urmăririi penale și a cercetării judecătorești, nu evidențiază existența vreunei neînțelegeri anterioare sau concomitente între inculpați, de natură a plasa acțiunile lor independente într un tot unitar, așa cum sugerează Ministerul Public.

În acest sens, se poate observa că, atât dispozițiile inculpaților, dar și ale martorilor au reflectat inexistența presupusei rezoluții infracționale comune, condiție de bază pentru ca o acțiune să fie apreciată ca parte într un întreg, respectiv comisă fracționat dar anticipatic, cu o intenție comună, directă, calificată prin scop unic.

În egală măsură se poate observa faptul că, nici pretinsa trecere a suprafeței de teren ce face obiectul cauzei din domeniul public în domeniul privat nu poate fi imputată inculpatului B _____ B _____, câtă vreme probele testimoniale de martor și declarațiile inculpaților, dar și proba cu înscrisuri demonstrează fără putință de tăgadă că, nu a avut niciun aport cu privire la această acțiune.

Inculpatul B _____ B _____, prin apelul declarat a mai susținut că, hotărârea în cauză nu reflectă cele discutate în cuprinsul ședinței Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din Călărași din data de 13.07.2007 decât parțial și anume chiar elementul vizând aprobarea procesului verbal de delimitare a suprafeței și aprobarea acestei delimitări.

Inculpatul B _____ B _____ a mai arătat că, nu a votat pentru trecerea terenului din domeniul public al statului și din administrarea G _____ G _____ în cel privat al UAT F _____, aspect factual, necontestat probator și nu a semnat Hotărârea nr.1604/13.07.2007 a Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din Călărași.

Inculpatul B _____ B _____ a invocat ca motiv de apel, incidența dispozițiilor art. 16 alin.1 lit.i C.pr.pen. privind încetarea procesului penal, ca efect al autorității de lucru judecat.

Această apărare a fost înlăturată în mod greșit de către instanța de fond, reținându se că, sentința nr. 666/2007 a Judecătorei L _____ Gară și Decizia nr. 60/2018, în recurs a Tribunalului Călărași prin care s a dispus respingerea acțiunii G _____ G _____ de anulare a Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din Călărași nu sunt de natură a atrage incidența autorității de lucru judecat, în prezentul cadru procesual.

În opinia apărării, Judecătoria L _____ Gară și Tribunalul Călărași au consfințit cu autoritate de lucru judecat faptul că, actul administrativ litigios este unul licit și că, operațiunile ce stau la baza sa, întrunesc cerințele de legalitate.

Astfel, considerentele hotărârii civile statuează definitiv și irevocabil că, atât procesul verbal de delimitare cât și trecerea în suprafață de 1982,54 ha din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____ sunt adoptate cu respectarea legislației în materie, că această suprafață respectă cerințele privind caracterul inalienabil al suprafeței destinate cercetării (terenul neîncadrându-se în această categorie), că au fost respectate prevederile art. 10 din Regulamentul aprobat prin HG nr.890/2005 și că întreaga procedură a fost integral licită.

În consecință, chiar dacă formal instanța de fond a susținut că nu există identitate de părți, obiect și cauză, se poate observa că, toate aceste elemente au corespondent în cadrul procesului civil, iar consecința implicită este aceea de încetare a procesului penal, ca efect al autorității de lucru judecat.

Inculpatul J _____ J _____ a invocat ca motive de apel:

- încetarea procesului penal în temeiul art. 396 alin.6 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.i C.pr.pen., există autoritate de lucru judecat.

Apărarea a susținut că, în mod greșit instanța de fond a respins cererea de încetare a procesului penal, în considerația constatării autorității de lucru judecat, cu motivarea că, între sentința civilă nr. 666/2007 a Judecătoriei L _____ Gară, finalizată în recurs prin decizia nr. 60/2008 a Tribunalului Călărași și prezenta cauză nu există identitate de parte, obiect și cauză.

Opinia instanței de fond este greșită, pentru că, pe de o parte, Comisia Județeană - parte în dosarul civil nu este o entitate abstractă ci este formată din membrii săi, membrii care nu puteau sta în judecata civilă în nume personal întrucât actul atacat era emis de autoritatea colectivă - Comisia Județeană.

Pe de altă parte, G _____ G _____ a fost parte în dosarul civil iar obiectul și cauza sunt comune celor două dosare.

- încetarea procesului penal în temeiul art. 396 alin.6 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.f C.pr.pen., ca urmare a intervenirii prescripției.

Decizia nr. 297/2018 a Curții Constituționale a României care a statuat că, soluția legislativă care prevede întreruperea cursului prescripției penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză din cuprinsul art. 155 alin.1 C.pen. este neconstituțională, este una simplă și nu de interpretare.

Urmare acestei situații, în lipsa unei prevederi legale referitoare la cazurile de interpretare a cursului prescripției se aplică art. 154 C.pen., referitoare la prescripția generală.

Cum pretinsa faptă s a săvârșit în anul 2007 și văzând și prevederile art. 154 alin.1 lit.b C.pen., prescripția intervine după 10 ani, astfel că, termenul s a împlinit în anul 2017.

Instanța de fond în mod greșit a atribuit calitatea de legiuitor Curții Constituționale.

Ca urmare a pronunțării Deciziei de către Curtea Constituțională a României, Parlamentului României, îi revine obligația ca, în termen de 45 zile să pună în acord textul vizat cu decizia, întrucât parlamentul este unica autoritate legiuitoare.

Instanța de fond nu a avut în vedere faptul că, legea penală nu ultraactivează decât dacă se prevede expres acest lucru.

Faptul că, Curtea Constituțională a României a considerat că, reglementarea din vechiul Cod penal era mai judicioasă, nu înseamnă că, ea _____ activ al legislației și că, legea penală ultraactivează prin decizia Curții.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București sub nr. _____ în data de 15.02.2020, fiind repartizată aleatoriu Completului de judecată C20A.

Prin încheierea de ședință din 10.12.2020, Curtea a admis cererea de probatorii formulată de reprezentantul Ministerului Public, constând în audierea martorilor Y____ Y____, Z____ Z____, [____ [____, ____ ____,]____]____, ^____ ^____, c____ c____, ____, _____, d____ d____, b____ b____ b____, b____ și a____ a____. A fost respinsă cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public de audierea inculpaților. A fost respinsă cererea de probatorii formulată de reprezentantul Ministerului Public, constând în: - efectuarea unei noi expertize tehnice judiciare în specialitatea topografie, geodezie și cadastru; - emiterea unor adrese către unitățile administrativ teritoriale F____, Tămădău, Gurbănești, Sărulești, N____ B____, Valea Argovei, Nana, L____ Gară și L____; - efectuarea unei noi expertize tehnice judiciare agricole. S a dispus citarea martorilor Y____ Y____, Z____ Z____, [____ [____, ____ ____,]____]____ și ^____ ^____, pentru termenul din data de 15.01.2021, ora 11.30.

În ședința publică din data de 12.02.2021 au fost audiați martorii Y____ Y____, Z____ Z____, [____ [____, ____ ____,]____]____ și ^____ ^____, declarațiile acestora fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei.

Martorul Y____ Y____, în declarația sa a arătat că, în perioada 2005 2007 îndeplinea funcția de director general al G____ G____.

În acea perioadă a fost invitat de prefectul județului Călărași împreună cu inginerul șef al instituției, aducându li se la cunoștință că, se intenționează preluarea unei anumite suprafețe de teren, pentru punerea în posesie a celor îndreptățiți din suprafața de teren care era în domeniul public al statului și în administrarea institutului.

I a spus prefectului, că reprezentanții institutului se opun din două considerente, primul și cel mai important este faptul că, institutul este de interes internațional și are ca sarcină să creeze soiuri și hibrizi din souiri de cultură mare.

În calitate de director al Institutului F____, martorul a susținut că nu s a semnat vreun proces verbal de delimitare a suprafețelor care au fost preluate de către Comisia locală de fond funciar F____.

Terenul în suprafață de 1982 ha a fost preluat în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Martorul a mai arătat că, a mai fost preluată o suprafață de peste 800 ha, destinată cercetării și dezvoltării în cadrul Institutului F____, de către Comisia de fond funciar a comunei I____.

Hotărârea a fost atacată în instanță, dar a fost menținută de către instanțele civile.

Martorul Z____ Z____ a arătat că, mama sa, A____ T____ a formulat cerere pentru punerea în posesie cu privire la o suprafață de teren de „8 ha și ceva” pe raza comunei Gurbănești. Secretatul Primăriei comunei Gurbănești, numitul N____ N____, i a spus mamei sale că nu va fi pusă în posesie.

Pentru că mai multe persoane au vândut dreptul lor de a fi puse în posesie, în baza adevărului a vândut și mama sa. La vremea respectivă a obținut de la o persoană, nu mai ține minte cum se numește, 2500 lei pe hectar.

Ulterior a aflat că terenul pentru care a „vândut dreptul de punere în posesie” a fost obținut de Comisia județeană de fond funciar.

Martorul [] [] a declarat că a cumpărat „dreptul de proprietate de la cetățeni din F _____, Tămădău, L _____”.

Totodată, a cumpărat împreună cu tatăl său care a decedat în anul 2010 și terenuri.

Nu știe dacă oamenii cunoșteau faptul că, nu vor fi puși în posesie. Primăriile aveau afișate liste cu cei care urmau să fie puși în posesie.

Tatăl său i a spus că este posibil ca aceste terenuri pentru care au cumpărat „drepturi de punere în posesie” să fie preluate de Comisia județeană de fond funciar”.

Martorul \ _____ \ _____ a declarat că „oamenii care nu vroiau teren sau nu aveau nevoie de el au vândut dreptul de punere în posesie”.

Nu cunoaște dacă oamenii au fost amenințați că nu vor fi puși în posesie în legătură cu terenul.

A fost la notariat cu] _____] _____, având calitatea de cumpărător pentru 5 ha.

Martorul] _____] _____ a declarat că, din anul 1996 și până în prezent este consilier local în cadrul Primăriei L _____.

În perioada 2006 2008 a cumpărat „dreptul de punere în posesie a unei suprafețe”.

Nu mai știe câte hectare a cumpărat și câți bani a obținut din vânzarea terenului, „aproximativ 300 și ceva de mii de euro”.

Cunoștea faptul că, cetățeni din _____ fie puși în posesie dar nu știa pe ce suprafețe de teren.

Persoanele care urmau să _____ „erau afișate la Primărie și astfel le a identificat”.

A cumpărat un ha cu 2000 lei și l a vândut la rândul său cu 26.000 euro.

Martorul a mai declarat că, c _____ c _____ era cumnatul său și l a ajutat „în cumpărarea de drepturi litigioase”.

În ceea ce îl privește pe inculpatul] _____] _____, martorul] _____] _____ a declarat că, relația dintre ei „era pe teme de partid” și că, nu a discutat despre cumpărarea de „adeverințe”.

De asemenea a declarat că, după ce au fost eliberate titlurile de proprietate, a aflat „că este vorba” de terenurile pe care le cumpărase.

Martorul ^ _____ ^ _____ a declarat că este din _____ și nu are cunoștință depre modul în care au fost puse în posesie, terenurile ce aparțineau G _____ G _____”.

În ședința publică din data de 12.03.2021 au fost audiați martorii ` _____ ` _____, b _____ b _____ b _____ b _____, c _____ c _____, S _____ (fostă F _____) _____ și a _____ a _____, declarațiile acestora fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei.

În declarația sa, martora _____ a arătat că este consilier în cadrul Instituției Prefecturii Județului Călărași, începând cu anul 2001.

Cunoștea faptul că, în conformitate cu Legea nr. 247/2005 și HG nr.190/2005, s a delimitat terenul din incinta Institutului N _____ de Cercetare F _____, în vederea retrocedării cetățenilor îndreptățiti de pe raza mai multor localități.

Terenurile au fost retrocedate, după ce hotărârea Consiliului județean de punere în posesie a rămas definitivă.

Terenurile au fost retrocedate persoanelor care au fost înscrise în anexele întocmite conform HG nr. 890/2005.

J _____ J _____ avea calitatea de președinte al Comisiei județene de stabilire a dreptului de proprietate în anul 2007, iar P _____ P _____, în calitate de subprefect, era secretarul comisiei.

Nu a perceput ca J _____ J _____ să fie interesat în vreun fel în legătură cu retrocedarea terenurilor și că acesta ar fi avut o atitudine interesată în ședința Comisiei județene din data de 13.07.2007.

Procesul verbal încheiat în urma unei ședințe a Comisiei județene era semnat, existând o cutumă ca acesta să nu fie citit.

Bănuiește că aveau încredere, că era corect ce s a discutat în cadrul ședinței.

Ședința Comisiei județene din data de 13.07.2007 a fost într o zi de vineri, materialul privind delimitarea suprafeței de teren de la Institutul F _____ a fost adus în timpul ședinței, motiv pentru care colectivul tehnic de lucru din cadrul Comisiei județene nu a luat la cunoștință.

Pe data de 16.07.2007 a fost înregistrat procesul verbal privind delimitarea de teren.

Adresele de înaintare erau întocmite de către OCPI Călărași ca organ tehnic al Comisiei Județene. La acestea erau anexate planul de delimitare, Schița tehnică și procesul verbal cu toate tarlalele, parcelele ce au aparținut Institutului F _____.

Cei doi, J _____ J _____ în calitate de președinte și Ifrime E _____, în calitate de membru al Comisiei erau cei mai interesați în modul cum se desfășoară o ședință, în sensul că, vroiau să vadă documentația și dacă se încadrează în textul de lege.

A aflat ulterior că, A _____ A _____ a mers și s a întâlnit cu reprezentanții Institutului F _____ și ai Comisiei locale F _____ pentru a discuta în legătură cu vechile amplasamente ale cetățenilor pe care aceștia le au avut în incinta Institutului F _____.

Pentru că terenul nu se mai afla la Agenția Domeniului Statului și era dat Institutului F _____, nu au mai fost depuse anexele care, de fapt, reprezentau listele cu cetățenii care urmau să fie puși în posesie.

Niciodată în cadrul comisiei județene nu s a discutat trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al localității, respectiv a vreunui teren deoarece aprobarea procesului verbal avea la bază art. 27 alin.7/1 din Regulamentul de constituire al comisiei și HG nr. 890/2005.

În Hotărârea Comisiei județene trebuia să fie prevăzut acest articol, distinct.

Martora a mai arătat că, o dată aprobată delimitarea de către Comisia județeană, implicit se constată și trecerea acestuia în proprietate privată. Era o cutumă la vremea respectivă, în sensul că nu se mai discuta odată cu delimitarea terenului în comisa județeană și trecerea terenului din domeniul public în cel privat.

De asemenea, martora a mai susținut că, „atâta timp cât comisiile locale întocmeau anexa 23, se înțelegea faptul că, ei nu au teren ca să pună în posesie cetățenii îndreptățiți.”

Martora a mai arătat că, nu poate să și amintească dacă „acel document venit în timpul ședinței Comisiei județene a fost cerut de membrii comisiei și verificat”.

S a dat citire documentului de către Președintele Comisiei, J _____ J _____.

S _____ (fostă F _____) _____ a completat procesul verbal al ședinței.

Cu privire la scrierea olografă, martora a precizat că, așa se proceda de fiecare dată când se aducea o documentație în timpul ședinței, se scria olograf la finalul procesului verbal.

În anexa 23 erau trecuți titularii de drept sau moștenitorii acestora și pentru care comisia locală nu mai dispunea de teren liber în vederea punerii în posesie.

Anexa 23 era validată de comisia județeană, fie individual în hotărâre, fie în _____ hotărâri de validare, dar pe teritorii administrativ distincte.

Martora a mai declarat că, documentația din ședința din 13.07.2007 nu a conținut anexe și că transferul de anexe a fost făcut ulterior, după aproximativ un an, „după ce s a terminat procesul de delimitare cu Institutul F _____”.

Martora S _____ (fostă F _____) _____ a declarat că, propunerea privind determinarea suprafeței de teren de la Institutul F _____ nu a fost înscrisă pe ordinea de zi. A fost prezentată în timpul ședinței, motiv pentru care a fost scrisă olograf în procesul verbal al ședinței.

Martora a mai declarat că, a fost prezentă la ședința din 13.07.2007 întrucât făcea parte din grupul tehnic de lucru al Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din Călărași.

„În ședința din 13.07.2007 a fost adus materialul cu privire la delimitarea terenului de la Institutul F _____ care cuprindea acte”.

Dacă ar fi existat vreo opoziție din partea membrilor comisiei județene, se consemna în procesul verbal.

Martora b _____ b _____ b _____ b _____, a declarat că, nu cunoaște faptul că, Comisia locală de fond funciar Sărulești a raportat că nu are teren disponibil pentru a l retroceda.

Martorul c _____ c _____ a declarat că este din _____ L _____ și oralul F _____ este o distanță de 35 km.

Cunoaște faptul că, cetățenii comunei L _____ au fost puși în posesie atât în F _____ cât și la Grădiștea și Ciocănești.

Cetățenii care aveau adeverința de punere în posesie nu aveau cunoștință unde vor fi puși în posesie.

La primării erau afișate liste cu cei care urmau să fie puși în posesie.

Martorul a mai declarat că este cumnatul lui] _____] _____ și a încheiat antecontracte de vânzare cumpărare.

] _____] _____ și J _____ J _____ au fost membrii partidului conservator.

L a auzit pe] _____] _____ discutând cu J _____ J _____ cu privire la retrocedarea terenurilor. Nu își amintește ce discutau, dar vorbeau despre „toate terenurile în general”.

Martorul a mai arătat că i a auzit pe cei doi discutând la telefon despre documente cadastrale.

Martorul a _____ a _____ a declarat că, până în anul 2010 a fost Secretarul Comisiei Locale de fond Funciar Gurbănești.

Suprafața de 100 ha de teren a comunei Gurbănești avea destinația de pășune comună și nu putea fi retrocedată cetățenilor, numai dacă legea prevedea și dacă existau cereri în acest sens.

Terenurile erau amplasate în pantă, nu putea fi lucrate.

De asemenea martorul a declarat că, nu s-a solicitat de către Comisia locală de fond funciar al comunei Gurbănești, Comisiei județene de fond funciar Călărași, identificarea unor suprafețe de teren în alte localități.

Cererile nu erau soluționate de punere în posesie, iar anexele erau întocmite în baza Regulamentului și a HG nr. 890/2005.

_____ de 1500 1600 de locuitori și pe plan local se cunoșteau terenurile cu privire la care urmau să fie puse în posesie persoanele îndreptățite.

În ședința publică din data de 07.05.2021 au fost audiați inculpații P _____ P _____ și R _____ R _____, declarațiile acestora fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei.

În declarația sa, inculpatul P _____ P _____ a arătat că a fost membru supleant al Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din Călărași. A participat la ședința din 13.07.2007, în sensul că a făcut prezența pentru a se asigura dacă există cvorum. Când a constatat că există cvorum, l-a chemat pe prefectul Consiliului Județean Călărași, care era și P _____ Comisiei județene de fond funciar pentru a o prezida.

Inculpatul P _____ P _____ a mai declarat că, a asistat la ședința din 13.07.2007 cca 30 40 minute, după care a plecat la o altă ședință, a comandamentului județean pentru situații de urgență.

De asemenea, a susținut că nu a aprobat procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha și că nu a fost prezent în ședința din 13.07.2007, în momentul în care s-a pus pe ordinea de zi punctul privind delimitarea terenului ce aparținea G _____ G _____.

Nu își explică acuzația Parchetului, în sensul că a aprobat procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha.

A semnat doar foaia de prezență la începutul ședinței, respectiv foaia de participare înainte de apariția Președintelui Comisiei.

Inculpatul P _____ P _____ în declarația sa, a mai arătat că, mai există o singură semnătură de a sa în dosar, legată de faptul că, a primit procesul verbal al ședinței (spre luare la cunoștință), la 4,5 zile după ce s-a ținut ședința.

A luat la cunoștință că s-a delimitat terenul, în momentul în care i s-a prezentat procesul verbal al ședinței din 13.07.2007.

A auzit că, în ședință s-a aprobat delimitarea terenului dar „nu a avut detalii, în ce fel”.

Inculpatul P _____ P _____, care în prezent lucrează la Secretariatul General al Guvernului, a mai arătat că, nu a putut obține o copie a procesului verbal de la ședința comandamentului pentru situații de urgență care să ateste că a participat și la acea ședință, pentru că acestea se casează după 3 ani.

Poate să prezinte despre existența acestei ședințe, un articol dintr-un ziar local.

Votul membrilor Comisiei județene se consemnează în procesul verbal în dreptul fiecărui punct dezbătut.

Inculpatul E____ T____ a declarat că, în data de 13.07.2007 când a participat la ședința Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, îndeplinea funcția de inginer silvic.

Nu făcea parte din Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași. Membru era directorul Direcției Silvice, inginer A__ T____.

Îs a înmănat o adresă de la Direcția Silvică Călărași și a participat la ședința din 13.07.2007. Această adresă nu poate ține loc de ordinul prefectului, așa cum este stipulat în lege.

A participat la ședința din 13.07.2007, unde au fost mai multe puncte pe ordinea de zi.

Referitor la acuzația care i se aduce, acest punct de vedere nu a fost pe ordinea de zi. La sfârșitul ședinței s a anunțat că a venit o documentație și s a propus, crede că, de către P_____ Comisiei, ca aceasta să fie înscrisă pe ordinea de zi.

Pentru că acest punct a apărut pe ordinea de zi, fără ca să fie anunțat în prealabil, întrucât se primea pe e mail ordinea de zi, a considerat că nu este abilitat să voteze, motiv pentru care a dat un vot negativ.

În ședința din 13.07.2007 nu s a discutat de trecerea în domeniul privat al orașului F_____ a suprafeței de teren de 1982,54 ha care se află în administrarea G_____ G_____.

Întrucât o _____ comisii comunale nu mai aveau în posesie terenuri pentru a fi retrocedate proprietarilor în baza Legii nr. 18/1991, în comisii au fost discuții în sensul că nu mai exista o altă rezervă de teren și că trebuia folosit spre retrocedare o parte din terenul administrat de G_____ G_____. „Nu a auzit în ședință, următoarea frază, în sensul că: se va supune la vot trecerea din domeniul public al statului, în domeniul privat al orașului F_____, suprafața de 1982,54 ha”.

În legătură cu Hotărârea nr. 1604 din 13.07.2007 a Comisiei județene de fond funciar Călărași, prin care s a aprobat delimitarea terenului mai sus menționat și trecerea acestuia în domeniul privat al orașului F_____, nu are cunoștință.

Inculpatul R_____ R____ a mai declarat că, s a explicat în cadrul ședinței că sunt solicitări pentru care nu mai exista teren la dispoziție.

Votul nu era secret iar anexele 23 și 30, după cum a înțeles inculpatul R_____ R____ din prezentare, se aflau mai de mult la dispoziția comisiilor județene.

În ședința publică din data de 7 mai 2021, apărătorul ales al inculpatului B_____ B_____ a solicitat sesizarea Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin.1 C.pen., respectiv cu privire la sintagma rămasă în vigoare după pronunțarea Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale a României – „cursul prescripției se întrerupe”.

Cu ocazia dezbaterilor în fond, au fost susținute de către reprezentantul Ministerului Public Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de inculpații I_____ I_____, E_____ E____, R_____ R____, A_____ A____, Năbîrgeac I____, O_____ O____, J_____ J____ și B_____ B_____ și părțile civile ANAF – Q_____ Q_____ și I.N.C.D.A. F_____, motivele de apel depuse în scris la dosarul cauzei.

De asemenea, cu privire la incidența dispozițiilor art. 16 alin.1 lit.i C.pr.pen., apărătorii inculpaților I_____ I_____, A_____ A____, R_____ R____, E_____ E____, O_____ O____, J_____ J____ și B_____ B_____ au invocat decizia nr. 102/17.02.2021 a Curții Constituționale a României.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel invocate cât și sub toate aspectele de fapt și de drept conform art.417 alin.2 C. pr. pen. Curtea constată următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, astfel cum a fost completat prin ordonanța din 08.03.2017 au fost trimiși în judecată inculpații J____ J____, P____ P____, A____ A____, K____ K____, I____ I____, B____ B____, C____ G____ (decedat), R____ R____, Năbîrgeac I____, O____ O____, E____ E____, M____ M____, N____ N____, S____ S____, M____ N____, H____ H____ și C____ C____ pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 132 din Ldgea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen.

Referitor la fapta de abuz în serviciu, în ceea ce i privește pe inculpații J____ J____, P____ P____, K____ K____, A____ A____, I____ I____, B____ B____, R____ R____, Năbîrgeac I____, F____ F____, prin actul de inculpare, astfel cum a fost completat s au reținut următoarele:

În exercitarea atribuțiilor de serviciu, inculpații mai sus menționați, în data de 13.07.2007 au aprobat procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha aflat în administrarea G____ G____ și, prin Hotărârea nr. 1604 din data de 13.07.2007 au aprobat delimitarea terenului în suprafață de 1982,54 ha, aflat în administrarea G____ G____ și trecerea acestuia din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F____, cu încălcarea dispozițiilor stabilite de lege, în vigoare la acel moment, respectiv art.223 din Legea nr. 290/2002, modificată, art. 10 alin.2 din Legea nr.213/1998 precum și a dispozițiilor art. 10 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 890/2005, cauzând astfel o pagubă în dauna patrimoniului statului, constând în diminuarea patrimoniului statului cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de 3.771.012 euro (16.835.681 lei la cursul valutar de 1 euro/4.4645 lei) respectiv a unui prejudiciu de 8.632.940 lei în dauna G____ G____ (lipsa de folosință a terenului), precum și un folos patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren, respectiv în localitatea F____ (acestea având o valoare mult mai mare decât cele la care erau îndreptățiți, dacă reglementările legale ar fi fost respectate).

Textele de lege și interpretarea dată de către P____, cu referire la probele dosarului, în argumentarea acuzației de abuz în serviciu – raportat la Decizia Curții Constituționale a României nr. 404/2016 (M. Of. nr. 517 din 8 iulie 2016) sunt următoarele:

Art.223 din Legea nr. 290/2002, modificată, în vigoare la data de 13.07.2007, interzicea retrocedarea suprafețelor de teren aflate în administrarea institutelor/stațiilor de cercetare – dezvoltare din domeniul agricol, cu excepția terenurilor preluate de la foștii proprietari.

Totodată, acest articol, interzicea chiar și retrocedarea terenurilor foștilor proprietari, dacă acestea erau indispensabile activității de cercetare – dezvoltare, reprezentau colecțiile de material biologic, loturile demonstrative, suprafețele destinate producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare, testărilor tehnologice și terenurile pentru producerea furajelor necesare animalelor de experiență și producție, plantațiile cu rol în ameliorare, parcelele amenajate special pentru experimentări multianuale în care s au investit sume importante dificil de recuperat sau care implică investiții noi, considerabil de mari.

Inculpații sunt acuzați de către P____ că nu au făcut niciun demers pentru a solicita punctul de vedere al părții civile G____ G____ cu privire la faptul că, terenurile aflate în administrarea acestuia, erau indispensabile cercetării.

În acest sens, Parchetul a invocat adresele nr. 314/23.01.2014 și nr. 4798/13.12.2013 ale Academiei de Studii Agricole și Silvice „G_____ I_____ Sisești”, precum și adresa nr. _____ din 21.02.2014 a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării care au comunicat Corpului de Control al P_____ Ministrului faptul că, nu li s a solicitat niciun punct de vedere cu privire la trecerea în anul 2007, a suprafeței de teren de 1982,54 ha din domeniul public al statului G_____ G_____ în domeniul privat al orașului F_____, în vederea neconstituirii dreptului de proprietate.

Mai mult, prin adoptarea Hotărârii nr. 1604 din 13.07.2007, Comisia județeană nu a luat în discuție cererile care vizau retrocedarea terenurilor pe vehicul amplasament, situat pe raza G_____ G_____, ci terenurile cu amplasamentul în localitățile Sărulești, N_____ B_____, Nana, Valea Argovei, L_____, Tămădău M____ și Gurbănești din județul Călărași, inculpații încălcând astfel și condiția principală impusă în art. 223 din Legea nr. 290/2002, care impunea ca, doar terenurile preluate de foștii proprietari să facă excepție de la interdicția de retrocedare.

Art.6 alin.1 prevede că, la stabilirea prin reconstituire a dreptului de proprietate pentru terenurile agricole, comisiile comunale, orașenești, municipale și comisiile județene vor verifica în mod riguros existența actelor doveditoare prev. de art. 9 alin.5 din Legea nr. 18/1991, republicată, ținându se seama și de dispozițiile art. 11 din aceeași lege.

Potrivit Parchetului, din probatoriul administrat în cauză, astfel cum a fost expus pe larg în rechizitoriu, a reieșit faptul că, deși normele legale impuneau analiza figuroasă a actelor doveditoare, aceste documente nici măcar nu au fost transmise comisiei județene de către Consiliile locale, hotărârea Comisiei județene din data de 13.07.2007 fiind luată doar în baza Anexelor 23 și 30 transmise de comisiile locale, iar nu pe baza tuturor actelor prevăzute de lege, care trebuiau analizate riguros din punct de vedere al pertinentei, verosimilității, autenticității și concludenței (relevantă în acest sens este și declarația martorei ` _____ ` _____, funcționar în cadrul grupului tehnic de lucru al Comisiei Județene).

Parchetul a mai susținut că, inculpații au încălcat art.9 alin.1 din Legea nr. 1/2000 care prevedea că, terenurile proprietăți de stat, administrate de instituțiile centrale și stațiunile de cercetări, destinate cercetării și producerii de semințe de material săditor din categorii biologice superioare și de animale de rasă, rămân în administrarea acestora, cu excepția terenurilor agricole preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire.

S a mai susținut de către P_____ că, inculpații au încălcat și dispozițiile art. 12 alin.4 care prevedeau că, procesul verbal de delimitare împreună cu hotărârea comisiei locale vor fi supuse spre validare comisiei județene, care este obligată să se pronunțe în termenul de 30 zile de la primirea acesteia.

Din conținutul Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, reiese că nu a existat și nu a fost validată vreo hotărâre a Comisiei locale F_____ ci doar procesul verbal de delimitare din data de 12.07.2007.

Parchetul a mai susținut că, inculpații au încălcat și dispozițiile art. 10 alin.2 din Legea nr. 213/1998, în vigoare la data de 13.07.2007, care prevedeau că, trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărâri ale Guvernului, a consiliilor județene, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel.

De asemenea a mai fost invocată și Legea nr. 213/1998, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, care instituie obligativitatea parcurgerii procedurii de trecere din domeniul public al statului în domeniul privat al statului sau al unei unități administrativ teritoriale, prin hotărâre a Guvernului.

În final, Parchetul a invocat art. 10 din regulamentul aprobat prin HG. nr. 890/2005 în vigoare la data de 13.07.2007.

Parchetul a făcut trimitere cu privire la acest regulament la Decizia nr. 405/2016 a Curții Constituționale a României (M. Of. nr.517 din 8 iulie 2016) în sensul că, nu întrunește elementul material al infracțiunii de abuz în serviciu dar, în schimb se poate reține, dincolo de orice tăgadă faptul că, sub aspect subiectiv, inculpații au acționat în cunoștință de cauză, încălcând în mod deliberat prevederile legale antemenționate care reglementau, la momentul respectiv, detaliat, procedura care trebuia urmată în cazul în care într o anumită localitate nu mai exista suficient teren în rezerva comisiei de fond funciar.

Parchetul, prin ordonanța de completare a rechizitoriului, a mai susținut că, inculpații au acționat cu desconsiderarea totală a normelor legale și în scopul evident de a contribui la activitatea infracțională de ansamblu, unii dintre aceștia având teren disponibil în comunele lor, fără a fi astfel nevoie să urmeze procedurile impuse de lege, localitățile Gurbănești, L _____ și Valea Argovei, solicitând în anul 2007 subvenții de la APIA pentru suprafețele de 527,7 ha, 229,52 ha, respectiv 273,31 ha, aspect care indică faptul că aceste localități aveau la dispoziție în acea perioadă suprafețele respectiv de teren agricol (conform datelor transmise de APIA prin adresa nr. _____/30.09. – vol. VI, filele 1 67).

Referitor la fapta de abuz în serviciu asimilată infracțiunilor de corupție, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., reținută în sarcina inculpaților E _____ E _____ și O _____ O _____ prin actul de inculpare, astfel cum a fost completat

Inculpatul E _____ E _____, în calitate de președinte al Comisiei locale de fond funciar a încheiat în data de 12.07.2007 (împreună cu inculpatul O _____ O _____ – reprezentantul OCPI Călărași), procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha, aflată în domeniul public al statului și în administrarea G _____ G _____, în vederea punerii în posesie a persoanelor al căror drept de proprietate a fost reconstituit de către Comisiile locale F _____, Tămădău, Gurbănești, Sărulești, N _____ B _____, Valea Argovei, Nana, L _____, L _____, invocând art. 47 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 890/2005, ale cărei prevederi nu erau aplicabile terenurilor aflate în administrarea instituțiilor de cercetare agricolă și fără a dispune de documente care să reflecte modul de calcul al acestor suprafețe, contribuit în mod direct și indispensabil la adoptarea Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași și, implicit, la crearea pagubei în dauna patrimoniului statului cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de 3.771.012 euro (16.835.681 lei, la cursul de 1 euro/4,4645 lei) de 3.771.012 euro (16.835.681 lei la cursul de 1 euro/4,4645 lei, respectiv la crearea unui prejudiciu în dauna G _____ G _____ care a constat în lipsa de folosință a terenului în cuantum de 8.632.940 lei precum și la obținerea folosului patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren, respectiv în localitatea F _____ (acestea având o valoare mai mare decât cele la care erau îndreptățite, dacă reglementările legale ar fi fost respectate), prin încălcarea reglementărilor legale, respectiv art. 223 din Legea nr. 290/2002 modificată, art. 9 alin.1 și art. 12 alin.1,4,5 din Legea nr. 1/2000, art. 10 alin.4, 6 și 8 din HG nr. 890/2005, modificată și art. 10 alin.2 din Legea nr. 213/1998, în vigoare la acel moment.

Referitor la fapta prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen. și art. 309 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen., reținută în sarcina inculpaților M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____, reținută prin actul de inculpare astfel cum a fost completat prin ordonanța procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției

În sarcina inculpaților susmenționați, se reține că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitatea pe care o aveau de Președinți ai Consiliilor locale de fond Funciar Gurbănești, Valea Argovei, N_____, B_____, L_____, Sărulești și Tămădău M_____, au întocmit în anul 2007 propuneri către Comisia județeană de fond funciar Călărași pentru solicitarea unor suprafețe de teren, respectiv anexele 23 și 30, deși aveau teren în rezervă și fără să efectueze demersuri pentru solicitarea altor suprafețe pe raza județului Călărași, încălcând dispozițiile prevăzute de art. 6 alin.1, art. 9 alin.1 și art. 12 alin.1,4,5 din Legea nr. 1/2000, modificată, art. 223 din Legea nr. 290/2002, modificată, art. 10 alin.4,6 și 8 din HG nr. 890/2005, modificată și art. 10 alin.2 din Legea nr. 213/1998, în vigoare la acel moment, conducând astfel în acest mod direct și indispensabil, la adoptarea Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași și, implicit, la crearea pagubei în dauna patrimoniului statului care a constat în diminuarea patrimoniului statului cu terenul dezafectat din domeniul public, în cuantum de 3.771.012 euro (16.835.681 lei, la cursul de 1 euro/4,4645 lei) de 3.771.012 euro (16.835.681 lei la cursul de 1 euro/4,4645 lei, respectiv la crearea unui prejudiciu în dauna G_____ G_____ care a constat în lipsa de folosință a terenului în cuantum de 8.632.940 lei precum și la obținerea folosului patrimonial necuvenit pentru persoanele care au fost puse în posesie cu suprafețele de teren, respectiv în localitatea F_____ (acestea având o valoare mai mare decât cele la care erau îndreptățite, dacă reglementările legale ar fi fost respectate).

Instanța de fond, în temeiul art. 396 alin.5 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. a dispus achitarea inculpaților J_____ J_____, P_____ P_____, K_____ K_____, A_____ A_____, Năbîrgeac I_____, I_____ I_____, B_____ B_____, R_____ R_____, E_____ E_____, O_____ O_____, M_____ M_____, S_____ S_____, H_____ H_____, N_____ N_____, D_____ D_____, C_____ C_____, pentru infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen., art. 309 C.pen. și art.5 C.pen., motivat de faptul că, în raport de Decizia nr. 405/2016 din 15 iunie 2016 a Curții Constituționale a României și de probele administrate în cauză, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 223 din Legea nr. 290/2002 modificată, art. 10 alin.2 din Legea nr. 213/1998, art. 9 alin.1 și art. 12 alin.1,4,5 din Legea nr. 1/2000, în exercitarea atribuțiilor de serviciu de către aceștia.

Contrar celor constatate de către instanța de fond, Curtea, din analiza întregului material probator administrat în cauză, nu poate reține lipsa laturii obiective a infracțiunii prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. pentru care inculpații J_____ J_____, P_____ P_____, K_____ K_____, A_____ A_____, I_____ I_____, B_____ B_____, R_____ R_____, Năbîrgeac I_____, E_____ E_____ și O_____ O_____, au trimiși în judecată.

În primul rând, se constată că, prin Decizia nr. 23 din 17.10.2011 privind recursul în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 10 alin.2 din Legea nr. 1/2000 și art. 10 alin.2 din Legea nr. 213/1998 raportat la art. 55 alin.5 din Legea nr. 45/2009 referitor la trecerea terenurilor aflate în administrarea instituțiilor prev. de art. 9 alin.1 și art. 9 alin.11 din Legea nr. 1/2000 din domeniul public al statului în domeniul administrativ teritorial, a stabilit că, sintagma „în condițiile legii” din cuprinsul Legii nr. 213/1998 cu privire la obligativitatea parcurgerii procedurii de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat, prin Hotărâre a Guvernului, emisă cu privire la terenurile delimitate, în condițiile art. 9 și 12 din Legea nr. 1/2000.

Astfel, prin sesizarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.1209/C/53 15/III 5/2010, înregistrată la Înalta Curte de Casație și Justiție la 23.08.2011 s a învederat existența unei jurisprudențe neunitare în legătură cu problema interpretării și aplicării dispozițiilor art. 10 alin.2 din Legea nr. 1/2000 și ale art. 10 alin.2 din Legea nr. 213/1998 raportat la dispozițiile art. 55 alin.5 din Legea nr. 45/2009, referitor la trecerea terenurilor aflate în administrarea instituțiilor prev. de art. 9 alin.1 și art. 9 alin.11 din Legea nr. 1/2000 din domeniul public al statului în domeniul privat al unității administrativ teritoriale, prin hotărâri ale Comisiilor județene pentru stabilirea dreptului de

proprietate asupra terenurilor, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente în favoarea foștilor proprietari sau moștenitorii acestora.

Soluțiile pronunțate de instanțele de judecată.

Într-o primă opinie orientare jurisprudențială, s-a considerat că reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente situate în perimetrele stațiilor, instituțiilor și centrelor de cercetare, respectiv ale unităților de învățământ cu profil agricol sau silvic și preluarea acestor terenuri prin hotărâri ale comisiilor județene de fond funciar se pot realiza fără o prealabilă dezafectare a acestor bunuri, prin trecerea lor din domeniul public al statului în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului.

În susținerea acestei opinii, s-a arătat că dispozițiile art. 9 alin. (1) și (11) din Legea nr. 1/2000, modificată și completată, se asimilează unei astfel de treceri prealabile a bunurilor respective din domeniul public în domeniul privat, în acest sens fiind evocată și Decizia nr. 136 din 21 octombrie 1998 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998.

S-a arătat că modificările aduse prin Legea nr. 247/2005, art. 11 alin. (21) din Legea nr. 18/1991, republicată, au statuat cu valoare de principiu că terenurile preluate abuziv de cooperativele agricole de producție de la persoanele fizice, fără înscriere în cooperativele agricole de producție sau de către stat, fără niciun titlu, revin de drept proprietarilor care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane. În ceea ce privește terenurile care au fost date în administrarea instituțiilor și stațiilor de cercetare, precum și a unităților de învățământ cu profil agricol sau silvic, prin art. 9 alin. (1) și (11) din Legea nr. 1/2000, modificată și completată, se prevede că respectivele terenuri rămân în administrarea acestora, cu excepția terenurilor preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire.

În aplicarea acestor dispoziții și a celor cuprinse în art. 10 din Legea nr. 1/2000, s-a considerat că trebuie să se aibă în vedere delimitarea terenurilor de strictă necesitate pentru realizarea obiectului de activitate al instituțiilor menționate.

S-a statuat că, deși trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul privat, prin hotărâre a guvernului, reprezintă regula, prevederile legilor speciale de reparație, în sensul includerii în sfera de reglementare nu numai a bunurilor din domeniul privat, ci și a celor din domeniul public, se aplică cu prioritate.

În susținerea interpretării dispozițiilor legii speciale, ca reglementând o prealabilă trecere a bunurilor respective în domeniul privat, altfel decât prin hotărâre a Guvernului, au fost invocate și prevederile art. III alin. (11) din Legea nr. 169/1997, precum și dispozițiile art. 27 alin. (71) din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punere în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005.

În cea de-a doua orientare jurisprudențială, instanțele au arătat că o condiție esențială de validitate a actului administrativ, prin care se dispune cu privire la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor situate în perimetrele unităților prevăzute de art. 9 alin. (1) și (11) din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, constă în necesitatea respectării procedurilor de trecere a acestor terenuri din domeniul public al statului în domeniul privat, respectiv a prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998.

În acest context, s-a apreciat că niciuna dintre legile fondului funciar nu cuprinde o dispoziție derogatorie, ci, dimpotrivă, art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 prevede posibilitatea ca, în situația în

care suprafețele proprietate privată a statului sunt insuficiente, acestea pot fi suplimentate cu suprafețe care vor fi scoase din domeniul public al statului, în condițiile legii, la propunerea prefectului.

S-a considerat, astfel, că referirea din cuprinsul Legii nr. 1/2000 la sintagma "în condițiile legii" trebuie interpretată ca o trimitere la condițiile prevăzute de Legea nr. 213/1998, în sensul obligativității parcurgerii procedurii de trecere a respectivelor terenuri din domeniul public al statului în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului.

Or, inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, J _____ E _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac R _____ sunt acuzați că, prin Hotărârea nr. 1604 a Consiliului județean de fond funciar Călărași din data de 13.07.2007 au aprobat delimitarea terenului în suprafață de 1982,54 ha aflată în administrarea G _____ G _____ și trecerea acesteia din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____, în condițiile în care, prin sentința civilă nr. 666 din 9.11.2007 a Judecătorei L _____ Gară, rămasă definitivă prin decizia nr. 60/R din 30.01.2008 a Tribunalului Călărași, ca urmare a respingerii ca neîntemeiate a plângerii formulate de reclamantii Institutul N _____ de Cercetare dezvoltare Agricolă oraș F _____ în contradicție cu pârâțul Comisia județeană Călărași pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

Pentru a decide astfel, instanța de recurs a reținut următoarele:

Cu privire la temeinicia și legalitatea hotărârii nr. 1604/13.07.2007 emisă de Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, care a aprobat procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha ce se afla în administrarea Institutului N _____ de Cercetare Dezvoltare Agricolă F _____, instanța de recurs în considerentele deciziei nr. 60/30.01.2008 a reținut următoarele:

„Într-adevăr, terenul în cauză face parte din domeniul public al statului, potrivit H.G. nr.1882/2005, însă conform art. III alin.11 din Legea nr. 169/1997, actele administrative prin care au fost trecute în domeniul public sau privat al statului, „Protocolul încheiat în noiembrie 2006 între ADS și G _____ G _____” sau localităților, terenuri pentru care s-au depus cereri de reconstituire a dreptului de proprietate privată își suspendă efectele cu privire la aceste terenuri până la soluționarea cererii de către Comisia județeană de fond funciar, cu excepția terenurilor intrate deja în circuitul civil.

După validarea cererii de reconstituire, terenul trece în rezerva Comisiei de fond funciar în vederea punerii în posesie, urmând ca în temeiul dispozițiilor art. 27 alin.7 din HG nr.890/2005, Comisia județeană să constate prin hotărâre de validare trecerea suprafeței supuse restituirii din domeniul public în domeniul privat al statului, ceea ce Comisia județeană de fond funciar Călărași a și făcut prin hotărârea contestată.

La dosarul cauzei, vol.III instanță, inculpatul B _____ B _____ a depus hotărâri ale Comisiilor județene de fond funciar, din județele B _____, C _____ S _____, D _____, Maramureș, M _____, Sibiu, Suceava, T _____, Iași, V _____, privind aprobarea trecerii suprafeței de teren din domeniul public al statului și administrarea stațiilor de cercetare sau Institutelor de Cercetare în domeniul privat al UAT urilor.

Cu titlu de exemplu:

Hotărârea nr. 717 din 30.11.2006 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor M _____ (filele 225 vol.III dosar instanță) prin care terenul în suprafață de 48,79 ha de la Stațiunea de Cercetare și Producție Pomicolă M _____, care face obiectul restituirii, trece din domeniul public în domeniul privat al statului și va fi pus la dispoziția Comisiei locale în vederea punerii în posesie a persoanelor îndreptățite, potrivit prevederilor art. 11 (7) – 1 (7) din HG nr. 890/2006.

Hotărârea nr. 3233 din 7.11.2006 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor prin care suprafața de 31,50 ha înscrisă în anexa nr.28 a fost trecută din domeniul public al statului în domeniul privat al localității Fălticeni și a fost pusă la dispoziția Comisiei municipale de fond funciar Fălticeni, în vederea punerii în posesie a persoanei juridice înscrisă în anexa nr. 28, în conformitate cu prevederile art. III alin.11 din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991 cu modificările și completările ulterioare.

Hotărârea nr. 5681/20.03.2007 a Comisiei Județene Iași pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor prin care s a constatat trecerea suprafeței de 40,00 ha teren de la _____, din domeniul public al statului în domeniul privat al statului care urmează să fie deținută și identificată cadastral prin protocol de predare primire, urmând a fi pusă la dispoziție Comisiei locale de fond funciar Hălăucești, în vederea punerii în posesie a persoanelor îndreptățite.

La dosarul cauzei se află și hotărâri ale Comisiilor județene pentru stabilirea dreptului de proprietate din țară, care în baza sentințelor civile ale instanțelor de judecată rămase definitive și irevocabile au trecut suprafețe de teren din domeniul public în domeniul privat al statului în vederea punerii în posesie a persoanelor îndreptățite.

Hotărârea nr. 663 din 12.12.2008 a Comisiei județene privind stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Sibiu, prin care, în conformitate cu sentințele civile nr. 5415/2005, nr. 2659/2007 și nr. 1419/2007 ale Judecătorei Sibiu, definitive și irevocabile, a trecut suprafața de 2,42 ha din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, fiind pusă la dispoziția Comisiei locale de fond funciar Sibiu, în vederea punerii în posesie.

Și ulterior datei de 13.07.2007 reținută în sarcina inculpaților J _____ J _____, P _____ P _____, J _____ E _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac I _____, cu privire la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, Comisiile județene, pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, în baza sentințelor civile rămase definitive și irevocabile, au trecut din domeniul public al statului terenuri în domeniul privat al statului terenurile, prin punerea la dispoziția Comisiilor locale de fond funciar în vederea punerii în posesia persoanelor îndreptățite.

Astfel, prin hotărârea nr. 1199/18.02.2010 Comisia județeană O _____ pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenului O _____, în baza sentinței comerciale nr. 100/18.02.2008 pronunțată de Tribunalul O _____ s a trecut suprafața de 40 ha din domeniul public al statului, administrat ADS, în domeniul privat al statului, conform prevederilor Legii nr. 1/2000, Legea nr. 18/1999 republicată, a Legii nr. 247/2005 și H.G. nr. 1832/2005.

În atare situație, Curtea constată că, în cauză, lipsește intenția inculpaților J _____ J _____, P _____ P _____, J _____ E _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac R _____ și F _____ F _____ în săvârșirea infracțiunii dedusă judecătii.

În argumentarea incidentei dispozițiilor art. 16 alin.1 lit.b teza a II a C.pr.pen., Curtea are în vedere și următoarele acte existente la dosarul cauzei.

La fila 136 vol.III dosar instanță se află Hotărârea nr. 1882/2005 privind înființarea unor instituții și centre de cercetare dezvoltare agricolă prin reorganizarea unor institute, centre, stațiuni și societăți comerciale de cercetare și producție agricolă din 17 februarie 2006 prin care s a aprobat trecerea din domeniul public al statului în administrarea Institutului N _____ de Cercetare Dezvoltare Agricolă și în administrarea Administrației Domeniilor Statului și concesionate Institutului de Cercetare pentru Cereale și Plante Tehnice F _____, având datele de identificare prevăzute în anexa 1 e.

Tarlalele și parcelele prevăzute în această anexă se regăsesc și în anexa Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 emisă de Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, aflată la fila 63 dup vol.IV.

Hotărârea este semnată de către P _____ Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, inculpatul J _____ J _____ și de către secretarul acestei comisii, E _____ C _____.

În baza hotărârii menționate, suprafața de 1982,54 ha a trecut din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____ și s a pus la dispoziția Comisiei locale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor F _____, în vederea punerii în posesie, conform prevederilor art. 71 din HG nr.890/2005 modificată și completată prin HG nr. 1832/2005.

În legătură cu procesul verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha aprobat de către inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac I _____, în ședința din 13.07.2007 care a stat la baza adoptării Hotărârii nr.1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, Curtea constată, de asemenea, lipsa intenției acestora în săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu asimilată infracțiunilor de corupție.

Conform procesului verbal susmenționat, în timpul ședinței din 13.07.2007 a fost introdus pe ordinea de zi și punctul privind delimitarea suprafeței de teren de 1982,54 ha „pe G _____ G _____”.

În urma supunerii la vot, în procesul verbal se consemnează olograf „Da. Se admite”.

Contrar susținerilor Parchetului, Curtea constată că inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac I _____, F _____ F _____, care au votat aprobarea delimitării suprafeței de 1982,54 ha, aflată în administrarea G _____ G _____, nu au avut intenția de a încălca dispozițiile legale invocate, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În acest sens, Curtea are în vedere normele privind încheierea Protocolului de predare preluare a terenului cu destinație agricolă între Agenția Domeniilor Statului și Comisiile locale nr. 5418/4.07.2006, comunicate instituției Prefectului Județului Călărași la data de 28.07.2006, respectiv Cap.VII - Predarea terenurilor aflate în domeniul public al statului și în administrarea stațiilor și institutelor de cercetări, se face pe baza procesului verbal de delimitare a suprafețelor ce vor face obiectul aplicării Legii nr. 18/1991, republicată cu modificările și completările ulterioare Legii nr. 1/2000 și a Legii nr. 247/2005, însoțită de fișa suprafețelor semnate de primar, reprezentantul teritorial al ADS și OCPI.

Or, aceste norme emise de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, nu prevedeau în perioada faptei imputate inculpaților, 13.07.2007, ca trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat să se facă prin hotărâre de guvern.

Mai mult, în aceste norme se arată că, Hotărârea Comisiei județene de fond funciar pentru validarea dreptului de proprietate și a amplasamentului solicitat, trebuie să cuprindă un articol distinct prin care să se constate trecerea suprafeței supuse restituirii din domeniul public în domeniul privat al statului sau al localităților și punerea sa la dispoziția Comisiei locale în vederea punerii în posesie, conform Legii nr. 1/2000 și Legii nr. 18/1991, republicată cu modificările și completările ulterioare a Legii nr. 247/2005 și HG nr. 890/2005 cu modificările și completările ulterioare și ale HG nr. 1832/2005.

Prin adresa nr.6188/23.11.2006, Agenția Domeniilor Statului comunică Primăriei oraș F _____ că a predat în administrarea G _____ G _____, județul Călărași, suprafața de 4966,29 ha teren cu destinația agricolă, domeniul public al statului, prin Protocolul nr. _____/15.11.2006.

Deși la 8 zile după încheierea protocolului de predare primire, ADS aduce la cunoștința Primăriei oraș F _____ că, suprafețele de teren cu destinație agricolă domeniului public al statului, care au fost predate din administrarea acestei instituții, în administrarea G _____ G _____, județul Călărași în baza acestui act normativ, fac în continuare obiectul restituirii dreptului de proprietate în baza legii fondului funciar.

Mai mult, prin adresă se arată că, instituția care are în administrare terenul cu destinație agricolă și anume G _____ G _____ este obligată să predea suprafețele de teren solicitate de către Comisiile locale, la cererea Comisiei județene Călărași, în vederea punerii în posesie a persoanelor fizice îndreptățite.

La data de 21.11.2006 prin adresa nr. _____, ADS comunică Prefectului Județului Călărași/spre știință, comisiilor locale de fond funciar din aria administrativ teritorială unde a fost predat terenul, că suprafețele de teren care au fost preluate din administrarea ADS în baza HG nr. 1882/2005, fac în continuare obiectul reconstituirii dreptului de proprietate în baza legii fondului funciar și nu prin hotărâri de guvern.

Altfel, făcând trimitere la dispozițiile art. 9 alin.1 din Legea nr. 1/11.01.2000 și a prevederilor Legii nr. 18/1991 și Legii nr. 169/1997, ADS precizează că: „Terenurile proprietate de stat, administrate de institutele, centrele și stațiunile de cercetare, destinate cercetării și producerii de semințe, de material săditor, din categorii biologice superioare și de animale de rasă, rămân în administrarea acestora, cu excepția terenurilor agricole preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite, la reconstituire”.

Legea nr. 1/2000 ADS, specifică că „terenul din perimetrele stațiunilor, institutelor și centrelor de cercetare care fac obiectul retrocedării se vor delimita pe sole compacte, începând de la marginea perimetrului”.

De asemenea, la pct.2 din adresă se menționează: „Comisiile de fond funciar vor putea solicita teren pentru compensarea cu teren echivalent de la stațiunile și institutele de cercetări, doar dacă nu mai există teren disponibil administrat de alte județe, instituții și autorități publice în județul respectiv sau în alte județe învecinate”.

Totodată, făcând trimitere la art. 27 alin.71 din HG nr. 890/2005, în adresă se stipulează că, hotărârea de validare a Comisiei județene vor cuprinde, atunci când sunt aplicabile dispozițiile art. III ale art.11 din Legea nr. 169/1997, un articol distinct prin care se constată trecerea suprafeței supuse restituirii din domeniul public în domeniul privat al statului sau al localităților și punerea sa la dispoziția comisiei locale în vederea punerii în posesie.

Cu privire la lipsa intenției inculpaților J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac I _____, F _____ F _____, în săvârșirea faptei de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, Curtea invocă și adresa nr. _____/21.11.2006 prin care ADS comunică părții civile G _____ G _____ că, suprafețele de teren care au fost predate din administrarea Agenției Domeniului Statului prin HG nr. 1882/2005, fac în continuare obiectul reconstituirii dreptului de proprietate în baza legilor fondului funciar.

Astfel, i se comunică părții civile G _____ G _____ că este obligată să predea suprafețele de teren către Comisiile locale, la cererea Comisiei județene, în vederea punerii în posesie a persoanelor îndreptățite.

În atare situație, Curtea constată că, membrii Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din Călărași, în data de 13.07.2007 au acționat cu bună credință în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în condițiile în care forurile superioare ale statului le dădeau indicații cum să procedeze prin a trece din domeniul public al statului în domeniul privat, terenuri care făceau obiectul restituirii dreptului de proprietate persoanelor îndreptățite.

Mai mult, la dosar sunt adrese prin care ANRP le aduce la cunoștință membrilor Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din Călărași că vor fi amendați în cazul în care vor tergiversa soluționarea dosarelor de retrocedare a terenurilor, în baza Legii 18/1991, modificată și completată.

Referitor la inculpații P _____ P _____ și R _____ R _____, Curtea constată că, la dosar nu sunt probe suficiente din care să rezulte că aceștia nu au votat delimitarea terenului în litigiu, așa încât și față de aceștia vor fi aplicabile prevederile art. 16 alin.1 lit.b teza a II a C.pr.pen.

În ceea ce privește acuzația adusă de către P _____ în sensul că, fapta a fost săvârșită de inculpați cu încălcarea competențelor prevăzute de legislația în materie, întrucât nu au verificat și clarificat situația juridică a terenului ce a făcut obiectul trecerii din domeniul public în domeniul privat, respectiv dacă acesta era indispensabil activității de cercetări, în condițiile în care la momentul emiterii Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 nu exista o justificare a delimitării suprafeței de teren respective, Curtea constată următoarele:

Prin adresa nr.4285/06.07.2007, partea civilă G _____ G _____ a comunicat Primăriei oraș Călărași că „din totalul de 3333,51 ha teren arabil, aflată în administrarea unității, suprafața de 931 ha reprezintă suprafața destinată strict cercetării ...”.

În aceeași adresă, partea civilă G _____ G _____ precizează „Față de cele enumerate, va vă rugăm să procedați la recalcularea obligațiilor de plată aferente perioadei 1.07. – 31.12.006 pentru suprafața de 2402,51 ha (suprafața destinată activității de cercetare)”.

Și prin adresa nr. 2481/11.12.2007, Academia de Științe Agricole Silvice „G _____ I _____ Sisești” comunică părții civile G _____ G _____ că, în conformitate cu HG nr. 1882/2005, administrează și exploatează pentru cercetări suprafața cu 931 ha teren arabil.

Faptul că suprafața de 1982,54 ha a fost utilizată de partea civilă G _____ G _____ pentru activități economice de dezvoltare și nu de cercetare, rezultă și din raportul de expertiză efectuat de expertul M _____ C _____.

Nu în ultimul rând, Curtea are în vedere rezoluția din 28.01.2011 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial București, prin care s a dispus neînceperea urmăririi penale față de inculpatul J _____ J _____, cu privire la Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 prin care s a delimitat și s a trecut din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului F _____ suprafața de 1982,54 ha teren agricol.

S a motivat de către procuror că, în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 C.pen. și că „excede competențelor noastre în a ne pronunța cu privire la pertinenta motivelor reținute de către instanțe în soluționarea aceleiași probele de drept”.

În consecință, Curtea constată că, motivele de apel ale Parchetului prin care se solicită condamnarea inculpaților J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac I _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____ O _____ pentru

săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu asimilată infracțiunilor de corupție, anularea procesului verbal de delimitare a suprafeței de 1982,54 ha pe G ____ G ____ pe terenul administrativ F ____, precum și a Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, sunt nefondate.

Cu privire la inculpații E ____ E ____ și O ____ O ____

Acuzația Parchetului în sensul că, inculpații susmenționați se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu asimilată infracțiunilor de corupție, excede probelor dosarului.

La fila 32 vol.XII dup se află procesul verbal de delimitare a suprafețelor solicitate conform prevederilor Legii nr. 247/2005, încheiat la 12.07.2007 de către inculpatul E ____ E ____, primarul orașului F ____ și inculpatul O ____ O ____, reprezentantul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Călărași prin care au procedat la delimitarea suprafeței de 1982,54 ha, suprafață în administrarea părții civile G ____ G ____.

Conform art. 17 alin.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 268/2001, aprobate prin HG nr. 626/2001, Oficiile de Cadastru, Geodezie și Cartografie sunt obligate să întocmească planurile cadastrale ale terenurilor cu destinație agricolă, pe categorii de folosință și clase de calitate și să delimiteze suprafețe ce fac obiectul retrocedării în conformitate cu prevederile Legii nr. 18/1991 republicată și modificată și ale Legii nr. 1/2000 cu modificările ulterioare.

Prin adresa nr. 4944/13.07.2007 OCPI Călărași a înaintat procesul verbal de delimitare de către Comisia Județeană Călărași, fiind prezentat în cadrul ședinței din 13.07.2007 de către inculpatul Năbîrgeac I ____, reprezentant al OCPI Călărași.

De precizat că, la dosar se află planul de situație cu amplasamentul stabilit pentru punerea în posesie a persoanelor cărora li s a reconstituit dreptul de proprietate conform Legii nr. 247/2005 de către Comisia locală de fond funciar F ____, terenul aflat în exploatarea G ____ G ____, întocmit de ing. O ____ O ____, vizat de OCPI Călărași și Comisia locală.

Suprafața de 1982,54 ha a fost identificată pe planurile cadastrale, Teritorial Administrativ F ____, tarlalele individualizate fiind aceleași cu cele predate în administrarea G ____ G ____, prin HG nr. 1882/2005.

De menționat că, procesul verbal din data de 12.07.2007 a fost întocmit, ca urmare a întâlnirii care a avut loc în data de 4.07.2007 la sediul Primăriei Orașului F ____, unde au fost prezenți și reprezentanți ai Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași, OCPI și G ____ G ____ și a proprietarilor de terenuri.

Reprezentanții G ____ G ____ au fost de acord cu delimitarea terenului în suprafață de 1982,54 ha să facă, în sola compactă, întrucât în mijlocul perimetrului, unde solicitase proprietarii de terenuri să fie puși în posesie, se aflau clădirile administrative și terenurile pentru cercetare.

Astfel, cum în mod corect a constatat și apărătorul inculpatului Năbîrgeac I ____, reprezentantul OCPI, procesul verbal de delimitare care a fost întocmit în data de 12.07.2007 de inculpatul O ____ O ____, inginer în cadrul OCPI, a respectat atât solicitarea G ____ G ____ cât și dispozițiile legale, invocate de către forurile superioare (ADS, AMRP, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale) cât și Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 268/2001, aprobate prin HG nr. 626/2001, Oficiile de Cadastru, Geodezie și Cartografie, așa încât lipsește intenția acestora în săvârșirea infracțiunii de care sunt acuzați.

Totodată, astfel, cum s a constatat ca și în cazul inculpaților J ____ J ____, P ____ P ____, K ____ K ____, A ____ A ____, I ____ I ____, B ____ B ____, R ____ R ____, Năbîrgeac I ____, F ____

F _____, inculpații Dorobațu D _____ și O _____ O _____, nu se fac vinovați de faptul că, nu au verificat și clarificat situația juridică a terenului, respectiv dacă acesta era indispensabil cercetării, în condițiile în care actele existente la dosarul cauzei, confirmă că acesta era destinat dezvoltării, putând fi preluat, astfel cum s a solicitat prin adresele formulate de către ADS.

În consecință, în cauză sunt incidente dispozițiile art. 16 alin.1 lit.b teza a II a C.pr.pen. și cu privire la inculpații E _____ E _____ și O _____ O _____.

Având în vedere temeiul achitării prev. de art. 16 alin.1 lit.b teza a II a C.pr.pen., **Curtea constată ca fiind nefondate** motivele de apel ale inculpaților Năbîrgeac I _____, prev. de art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen., art. 16 alin.1 lit.a și c C.pr.pen. ale inculpaților A _____ A _____, I _____ I _____, R _____ R _____, E _____ E _____, O _____ O _____, art.10 lit.a C.pr.pen. invocat de inculpatul B _____ B _____.

Cu privire la inculpații M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____

Probele dosarului confirmă fără putință de tăgadă că, fapta inculpaților mai susmenționați nu există, astfel cum prevăd dispozițiile art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen.

Prin actul de inculpare se reține că, președinții Consiliilor locale de fond funciar Gurbănești, Valea Argovei, N _____ B _____, L _____, Sărulești și Tămădău M _____, respectiv inculpații din proces au întocmit anexele 23 și 30, deși aveau teren în rezervă și fără să efectueze demersuri, solicitarea altor suprafețe de teren pe raza județului Călărași, încălcând dispozițiile legale mai sus reținute, influențând în acest mod adoptarea Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 de către membrii Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Călărași.

În argumentarea soluției de achitare în temeiul art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen., Curtea are în vedere că, prin Hotărârea din 7.08.2008 a Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, s a validat transferul de la orașul F _____ în anexele 23, 29 respectiv 30, următoarele poziții de la localitățile L _____, Valea Argovei, Sărulești, Gurbănești, N _____ B _____, Nana, Tămădău M _____.

În acest sens, Curtea are în vedere că, Anexele 23 și 30 întocmite de inculpații M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____, au fost validate prin Hotărâri ale Comisiei Județe de Fond Funciar Călărași înainte data de 13.07.2007 când a avut loc trecerea terenului de 1892,54 ha din domeniul public al statului, în domeniul privat, respectiv octombrie 2005 – iunie 2007, conform actelor existente la dosarul cauzei.

În atare situație, fără a diferenția participarea penală a inculpaților din proces, Parchetul susține în mod netemeinic că, anexele 23 și 30 întocmite de președinții Consiliilor locale de fond funciar au stat la baza adoptării Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 de către Comisia Județeană de Fond Funciar Călărași, în condițiile în care, așa cum mai sus s a arătat, existau hotărâri de validare cu privire la anexele în discuție.

Raportat la cele mai sus constatate, Curtea în temeiul art. 419 C.pr.pen. va extinde efectele apelului cu privire la intimații inculpați C _____ C _____, P _____ P _____, S _____ S _____, H _____ H _____, K _____ K _____, N _____ N _____, D _____ D _____, M _____ M _____ și F _____ F _____.

Cu privire la motivul de apel privind încetarea procesului penal în temeiul art. 396 alin.6 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.i C.pr.pen., Curtea reține următoarele:

Prin sentința penală nr. 666/2007 a Judecătoriei L _____ Gară, definitivă prin decizia nr.60/2008, în recurs, a Tribunalului Călărași, s a constatat că, Hotărârea nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei Județene de Fond Funciar Călărași a fost dispusă cu respectarea legii.

Or, inculpații din proces sunt acuzați că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu au încălcat dispozițiile legale mai sus analizate cu privire la procesele verbale încheiate în datele de 12.07.2007 (inculpații E _____ E _____ și O _____ O _____) și 13.07.2007 (inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac I _____, F _____ F _____ cât și faptul că inculpații M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____) au depus anexele 23 și 30 care au avut drept consecință adoptarea Hotărârii nr. 1604/13.07.2007 a Comisiei Județene de Fond Funciar Călărași.

În atare situație, în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile Deciziei nr.102/17.02.2021 a Curții Constituționale a României și art. 16 alin.1 lit.i C.pr.pen., cum s a solicitat de către apărători.

Referitor la motivele de apel privind încetarea procesului penal, în conformitate cu art.396 alin.6 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.f C.pr.pen.

Curtea constată că, în cauză, nu sunt incidente dispozițiile art. 154 alin.1 C.pr.pen., în condițiile în care, în anul 2017 când susțin apărătorii că s a împlinit termenul general de prescripție de 10 ani, inculpații erau deja trimiși în judecată prin rechizitoriul întocmit în data de 16.09.2016, de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Națională Anticorupție.

Cu privire la latura civilă a cauzei

Motivele de ale al Parchetului și ale părții civile ICDA F _____ privesc obligarea în solidar a inculpaților din prezenta cauză (cu excepția inculpatului F _____ F _____ -decedat) la plata sumelor de 3.771.012 euro și 8.632.940 lei reprezentând valoarea suprafeței de teren de 1982,54 ha și valoarea lipsei de folosință de la data de 13.07.2007 până în prezent.

Potrivit art. 1357 Cod civil, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr o faptă ilicită săvârșită cu vinovăție este obligat să l repare.

În art.16 alin.1 Cod civil se arată că, dacă prin lege nu se dispune astfel, persoana răspunde numai pentru faptele sale săvârșite cu intenție sau din culpă.

Or, inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, J _____ E _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac I _____, F _____ F _____, E _____ E _____ și O _____ O _____ nu au săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu asimilată infracțiunilor de corupție cu vinovăția cerută de lege, iar față de inculpații M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____ sunt incidente dispozițiile art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen., fapta nu există.

În consecință, Curtea va respinge ca neîntemeiate acțiunile civile exercitate de părțile civile Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice și Institutul N _____ de Cercetare – Dezvoltare Agricolă F _____.

Totodată, Curtea constată că, în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 249 C.pr.pen. față de soluția dispusă atât pe latură penală cât și pe latură civilă, așa încât, va înlătura dispoziția instanței de fond cu privire la măsurile asigurătorii.

Cu privire la cererea de sesizare a Curții Constituționale a României, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin.1 C.pen. privind sintagma „cursul prescripției se întrerupe”, invocat de inculpatul B _____ B _____ prin apărător în ședința din 07.05.2021.

În opinia apărării, sintagma „cursul prescripției se întrerupe” este în contradicție cu prevederile art. 1 alin.5, art. 20, art. 21 din Constituția României și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

A fost invocată decizia nr. 289/22.05.2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Totodată, apărarea a susținut că, art. 155 alin.1 C.pen., după pronunțarea deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale a României a rămas eliptic, fără indicarea niciunui caz de întrerupere a cursului prescripției, în condițiile în care a fost depășit termenul de 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, fără ca Parlamentul sau Guvernul să pună în acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Cu privire la admiterea sesizării Curții Constituționale, apărarea a arătat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992, în sensul în care excepția cu privire la art. 155 alin.1 C.pen. – sintagma „cursul prescripției se întrerupe” este invocată într un litigiu aflat în fața instanței de judecată în procedura apelului, iar soluția cu privire la această excepție are legătură cu motivul nr. 3 din apelul declarat, privind încetarea procesului penal ca efect al împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale prev. de art. 154 C.pen.

Examinând cererea de sesizare a Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin.1 C.pen. privind sintagma „cursul prescripției se întrerupe”, Curtea are în vedere faptul că, pentru a fi sesizată instanța constituțională trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României și anume:

- a) excepția să fie ridicată în fața instanțelor de judecată la cererea uneia dintre părți sau din oficiu de către instanța de judecată sau de arbitraj comercial, respectiv de procuror în fața instanței de judecată în cauzele în care participă;
- b) excepția să vizeze neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr o lege sau dintr o ordonanță în vigoare;
- c) excepția să aibă legătură cu soluționarea cauzei, indiferent de obiectul acesteia.

Aceste condiții sunt îndeplinite pentru a fi admisă cererea de sesizare a Curții Constituționale a României cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin.1 C.pen. privind sintagma „cursul prescripției se întrerupe” raportat la art.1 alin.5, art. 20, art. 21 din Constituția României și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În opinia Curții, art.155 alin.1 C.pen. nu este neconstituțional, în condițiile în care efectele deciziei nr.297/2018 a Curții Constituționale a României nu se extind asupra întregii instituții a întreruperii termenului de prescripție a răspunderii penale, ci, potrivit considerentelor hotărârii instanței de contencios constituțional, cauza de întrerupere este incidentă numai în ipoteza actelor de procedură care, potrivit legii, trebuie comunicate suspectului sau inculpatului.

Ca atare, dispozițiile art.155 alin.1 C.pen. au rămas în fondul activ al legislației și continuă să producă efecte. Singurele acte care pot avea ca efect întreruperea cursului prescripției răspunderii penale sunt cele care se cominucă suspectului sau inculpatului.

Așa fiind, Curtea în temeiul dispozițiilor art. 421 alin.1 pct.2 lit.a C.pr.pen., va **admite apelurile declarate de apelanți inculpații** I __ I ____, E __ E ____, R __ R ____, A __ A ____, Năbîrgeac I __, O __ O ____, J __ J __ și B __ B __ împotriva sentinței penale nr. 26 din 26.02.2020 pronunțată de Tribunalul Călărași, în dosarul nr. _____.

În temeiul art. 419 C.pr.pen. va **extinde efectele apelului cu privire la intimații inculpați** C __ C ____, P __ P ____, S __ S ____, H __ H ____, K __ K ____, N __ N ____, D __ D ____, M __ M __.

Va **extinde efectele apelului și cu privire la inculpatul F** _____ F _____, față de care s a dispus prin sentința penală apelată, în temeiul art. 396 alin.6 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.f C.pr.pen., încetarea procesului penal, ca urmare a decesului acestuia.

Va desființa, în parte, sentința penală apelată și rejudecând, în fond:

În temeiul art. 396 alin.5 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.b teza a II a C.pr.pen. va **achita pe inculpații J** _____ J _____, **P** _____ P _____, **K** _____ K _____, **A** _____ A _____, **I** _____ I _____, **B** _____ B _____, **R** _____ R _____, **Năbîrgeac I** _____, **F** _____ F _____, **E** _____ E _____ și **O** _____ O _____ pentru infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 C.pen. și la art. 309 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen.

În temeiul art. 396 alin.5 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen. va **achita pe inculpații M** _____ M _____, **S** _____ S _____, **H** _____ H _____, **N** _____ N _____, **D** _____ D _____ și **C** _____ C _____ pentru infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 C.pen. și la art. 309 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen.

Va **respinge ca neîntemeiate acțiunile civile** exercitate de părțile civile Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice și Institutul N _____ de Cercetare – Dezvoltare Agricolă F _____.

Va **înlătura dispoziția instanței de fond privind menținerea măsurilor asigurătorii** luate cu privire la bunurile inculpaților, astfel: I. indisponibilizarea, prin 1. instituirea sechestrului, asupra sumelor de bani (lei și valută), existente în conturile inc. J _____ J _____, K _____ K _____, P _____ P _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____ O _____ și F _____ F _____, până la concurența sumei de 1.486.905 euro (echivalentul a 6.681.407,61 lei la cursul B.N.R. din data de 15.01.2015); 2. Instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra bunurilor imobile aflate în proprietatea inc. K _____ K _____, C _____ C _____, H _____ H _____, N _____ N _____, O _____ O _____, S _____ S _____, I _____ I _____, B _____ B _____ și E _____ E _____, până la concurența sumei de 1.486.905 euro (echivalentul a 6.681.407 lei al cursul B.N.R. din data de 15.01.2015 de 1 euro/4,4935 lei), măsuri instituite prin Ordonanța nr. 216/P/2014 a Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției din 29.01.2015 și aplicate prin procesele verbale din data de 02.02.2015 și 03.02.2015 (doar pentru inc. Năbîrgeac I _____). II. indisponibilizarea, prin 1. instituirea sechestrului, asupra sumelor de bani (lei și valută), existente în conturile inc. J _____ J _____, K _____ K _____, P _____ P _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____ O _____, F _____ F _____ și R _____ R _____, până la concurența sumei de 25.468.621 lei și 2. Instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra bunurilor imobile aflate în proprietatea inc. R _____ R _____, până la concurența sumei totale de 25.468.621 lei, măsuri instituite prin Ordonanța nr. 216/P/2014 a Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției din 18.05.2015 și aplicate prin procesele verbale din data de 26.05.2015.

Va **înlătura dispoziția instanței de fond privind încetarea de drept a măsurilor asigurătorii** dacă părțile civile nu introduc acțiuni, în fața instanțelor civile, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sentinței.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate care nu contravin prezentei.

În temeiul art. 421 pct.1 alin.1 lit.b C.pr.pen. va **respinge ca nefondate apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Națională Anticorupție și**

părțile civile Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice și Institutul N _____ de Cercetare – Dezvoltare Agricolă F _____.

În temeiul art. 275 alin.2 și 4 C.pr.pen. va obliga părțile civile Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice și Institutul N _____ de Cercetare – Dezvoltare Agricolă F _____ la câte 100 lei fiecare cheltuieli judiciare către stat.

În temeiul art. 275 alin.3 C.pr.pen. în apelul Parchetului, cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

În temeiul art. 275 alin.6 C.pr.pen., onorariile avocaților din oficiu pentru inculpații F ____ F _____ și S ____ S _____, în cuantum de câte 1253 lei fiecare, vor rămâne în sarcina statului.

În temeiul art. 29 alin.1 din Legea nr. 47/1992, va admite cererea de sesizare a Curții Constituționale a României, formulată de inculpatul B _____ B _____ prin apărător, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin.1 C.pen., cu referire la sintagma „cursul prescripției se întrerupe”.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

DECIDE

În temeiul dispozițiilor art. 421 alin.1 pct.2 lit.a C.pr.pen., **admite apelurile declarate de apelanții inculpații I _____ I _____, E _____ E _____, R _____ R _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, O _____ O _____, J _____ J _____ și B _____ B _____ împotriva sentinței penale nr. 26 din 26.02.2020 pronunțată de Tribunalul Călărași, în dosarul nr. _____.**

În temeiul art. 419 C.pr.pen. **extinde efectele apelului cu privire la intimații inculpați C _____ C _____, P _____ P _____, S _____ S _____, H _____ H _____, K _____ K _____, N _____ N _____, D _____ D _____, M _____ M _____.**

Extinde efectele apelului și cu privire la inculpatul F _____ F _____, față de care s a dispus prin sentința penală apelată, în temeiul art. 396 alin.6 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.f C.pr.pen., încetarea procesului penal, ca urmare a decesului acestuia.

Desființează, în parte, sentința penală apelată și rejudecând, în fond:

În temeiul art. 396 alin.5 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.b teza a II a C.pr.pen. **achită pe inculpații J _____ J _____, P _____ P _____, K _____ K _____, A _____ A _____, I _____ I _____, B _____ B _____, R _____ R _____, Năbîrgeac I _____, F _____ F _____, E _____ E _____ și O _____ O _____ pentru infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 C.pen. și la art. 309 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen.**

În temeiul art. 396 alin.5 C.pr.pen. raportat la art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen. **achită pe inculpații M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____, D _____ D _____ și C _____ C _____ pentru infracțiunea de abuz în serviciu asimilat infracțiunilor de corupție, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 C.pen. și la art. 309 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen.**

Respinge ca neîntemeiate acțiunile civile exercitate de părțile civile Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice și Institutul N _____ de Cercetare – Dezvoltare Agricolă F _____.

Înlătură dispoziția instanței de fond privind menținerea măsurilor asiguratorii luate cu privire la bunurile inculpaților, astfel: I. indisponibilizarea, prin 1. instituirea sechestrului, asupra sumelor de bani (lei și valută), existente în conturile inc. J _____ J _____, K _____ K _____, P _____ P _____, A _____

A _____, Năbîrgeac I _____, I _____ I _____, B _____ B _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____
H _____, N _____ N _____, D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____
O _____ și F _____ F _____, până la concurența sumei de 1.486.905 euro (echivalentul a 6.681.407,61 lei
la cursul B.N.R. din data de 15.01.2015); 2. Instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra
bunurilor imobile aflate în proprietatea inc. K _____ K _____, C _____ C _____, H _____
H _____, N _____ N _____, O _____ O _____, S _____ S _____, I _____ I _____, B _____ B _____ și
E _____ E _____, până la concurența sumei de 1.486.905 euro (echivalentul a 6.681.407 lei al cursul
B.N.R. din data de 15.01.2015 de 1 euro/4,4935 lei), măsuri instituite prin Ordonanța nr. 216/P/2014 a
Parchetului de pe lângă ICCJ – DNA – Secția de Combatere a Corupției din 29.01.2015 și aplicate prin
procesele verbale din data de 02.02.2015 și 03.02.2015 (doar pentru inc. Năbîrgeac I _____). II.
indisponibilizarea, prin 1. instituirea sechestrului, asupra sumelor de bani (lei și valută), existente în
conturile inc. J _____ J _____, K _____ K _____, P _____ P _____, A _____ A _____, Năbîrgeac I _____, I _____
I _____, B _____ B _____, M _____ M _____, S _____ S _____, H _____ H _____, N _____ N _____,
D _____ D _____, C _____ C _____, E _____ E _____, O _____ O _____, F _____ F _____ și
R _____ R _____, până la concurența sumei de 25.468.621 lei și 2. Instituirea măsurii asigurătorii a
sechestrului asupra bunurilor imobile aflate în proprietatea inc. R _____ R _____, până la concurența
sumei totale de 25.468.621 lei, măsuri instituite prin Ordonanța nr. 216/P/2014 a Parchetului de pe
lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Secția de Combatere a Corupției din 18.05.2015 și
aplicate prin procesele verbale din data de 26.05.2015.

Înlătură dispoziția instanței de fond privind încetarea de drept a măsurilor asigurătorii dacă
părțile civile nu introduc acțiuni, în fața instanțelor civile, în termen de 30 de zile de la rămânerea
definitivă a sentinței.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate care nu contravin prezentei.

În temeiul art. 421 pct.1 alin.1 lit.b C.pr.pen. **respinge ca nefondate apelurile declarate de Parchetul
de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Națională Anticorupție și părțile civile
Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice și Institutul N _____ de Cercetare –
Dezvoltare Agricolă F _____.**

În temeiul art. 275 alin.2 și 4 C.pr.pen. obligă părțile civile Statul Român, prin Ministerul Finanțelor
Publice și Institutul N _____ de Cercetare – Dezvoltare Agricolă F _____ la câte 100 lei fiecare
cheltuieli judiciare către stat.

În temeiul art. 275 alin.3 C.pr.pen. în apelul Parchetului, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în
sarcina acestuia.

În temeiul art. 275 alin.6 C.pr.pen., onorariile avocaților din oficiu pentru inculpații F _____ F _____ și
S _____ S _____, în cuantum de câte 1253 lei fiecare, rămân în sarcina statului.

**În temeiul art. 29 alin.1 din Legea nr. 47/1992, admite cererea de sesizare a Curții Constituționale
a României, formulată de inculpatul B _____ B _____ prin apărător, cu excepția de
neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin.1 C.pen., cu referire la sintagma „cursul
prescripției se întrerupe”.**

**Dispune înaintarea prezentei decizii Curții Constituționale a României în vederea soluționării
excepției de neconstituționalitate invocată.**

Definitivă.

Pronunțată prin punerea deciziei la dispoziția părților și a Parchetului prin mijlocirea grefei instanței,
azi 29.07.2021.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR,

R _____ G _____ C _____ B _____

GREFIER,

C _____ N _____ L _____

Red. R.G./C.B.

Dact. A.L. 2 ex./29.07.2021

Jud. G _____ – jud.:E.A.D.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO